

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 18.03.1998

KOM(1998) 131 endelig udg.

98/0090 (AVC)

98/0114 (SYN)

98/0115 (SYN)

98/0116 (CNS)

Forslag til
RÅDETS FORORDNING (EF)
om generelle bestemmelser om strukturfondene

Forslag til
RÅDETS FORORDNING (EF)
om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling

Forslag til
RÅDETS FORORDNING (EF)
om Den Europæiske Socialfond

Forslag til
RÅDETS FORORDNING (EF)
om strukturforanstaltninger inden for fiskeri

(forelagt af Kommissionen)

REFORM AF STRUKTURFONDENE

INDHOLDSFORTEGNELSE

Indledning: Nødvendigheden af en revision af forordningerne

Første del: Politisk tilgang til reformen af strukturfondene

A. Politisk prioritering af økonomisk og social samhørighed

B. Fællesskabets prioriteter for strukturpolitikkerne

C. En klar ansvarsfordeling

1. Et uddybet og udvidet partnerskab
2. Et mere koncentreret ansvar for Kommissionen
3. Et mere fuldstændigt ansvar for medlemsstaterne

D. Afbalancerede forslag

1. En mere koncentreret strukturfondsindsats
2. En integreret strategisk programmering
3. En decentraliseret og forenklet indsats
4. En mere effektiv og bedre kontrolleret indsats

E. Strukturfondsforordningernes opbygning

1. Retsgrundlag
2. Ny forordningsstruktur

Anden del: Den generelle forordning om strukturfondene

A. Generelle koncentrationsbestræbelser

1. Et begrænset antal prioriterede mål
 - a) De tre mål
 - b) Fællesskabsinitiativerne
2. En øget koncentration
 - a) Tematisk koncentration
 - b) En tiltagende geografisk koncentration
 - c) Finansiell koncentration

B. En forenklet og decentraliseret arbejds måde

1. En bedre fordeling af opgaverne og ansvaret inden for et udvidet og uddybet partnerskab
2. En integreret strategisk programmering
3. En decentraliseret programmering
4. En ansvarlig og gennemsigtig overvågning
5. En enklere og mere krævende finansiel forvaltning for Kommissionens vedkommende
6. En særlig måde for fællesskabsinitiativerne

C. En styrket effektivitet

1. En forhandlet additionalitet
2. En bedre definition af støtteberettigede udgifter
3. Udvikling af finansieringsteknik
4. Fuldstændig integration af evalueringen
5. Et nyt effektivitetsredskab: resultatreserven
6. De rådgivende udvalgs og forvaltningskomitéernes rolle

D. Forbedret kontrol

1. Pålidelige kontrolsystemer
2. Operationelle finansielle korrektioner

Tredje del: Forordningerne om de enkelte fonde

- A. EFRU
- B. ESF
- C. EUGFL-støtte til udvikling af landdistrikter
- D. Den særlige forordning om strukturaktioner i fiskerisektoren

BEGRUNDELSE

INDLEDNING:

NØDVENDIGHEDEN AF EN REVISION AF FORORDNINGERNE

Der er gået næsten ti år siden reformen af strukturfondene i 1988. Den tilpasning af den juridiske ramme, der blev truffet beslutning om i 1993, havde mere til formål at konsolidere og forbedre strukturerne fra 1988 end at udarbejde en ny grundlæggende reform uden en indgående status.

En sådan status kunne Kommissionen fremlægge med den første rapport om den økonomiske og sociale samhørighed i november 1996. Der kunne således drages konklusioner om situationen og udviklingen for den økonomiske og sociale samhørighed og om strukturpolitikernes bidrag til den. Der blev også skitseret nogle første forslag til effektivisering af Unionens strukturpolitikker.

Hvad angår den økonomiske og sociale konvergens, er forskellen i indkomsten pr. indbygger mellem medlemsstaterne blevet reduceret meget i de sidste ti år. Det skyldes i vid udstrækning fremgangen i de fire såkaldte samhørighedslande, hvor indkomsten er steget fra 66% til 74% af fællesskabsgennemsnittet. Indkomstforskellene mellem regionerne har i samme periode stort set holdt sig uændrede. De mindst velstillede regioner, der er omfattet af mål 1, udgør ikke desto mindre en gruppe, hvor gennemsnitsindkomsten pr. indbygger er steget med 2,5 procentpoint, dvs. fra 64,6% til 67,2% af EU-gennemsnittet.

På den anden side er stillingen mindre gunstig, når det gælder indkomstforskellene inden for de enkelte medlemsstater og beskæftigelsen. Disse indkomstforskelle er vokset i næsten samtlige medlemsstater. Selv om der netto er skabt ca. 7 mio. arbejdspladser siden 1983, er antallet af arbejdsløse knap nok faldet i EU, og de regionale forskelle i arbejdsløshedsprocenten er vokset meget. Desuden synes arbejdsløsheden at ramme de svageste sociale grupper hårdest: de unge, hvoraf en ud af fem er arbejdsløs, kvinderne, for hvilke den gennemsnitlige arbejdsløshedsprocent er betydeligt højere end for mændene, og personer uden uddannelse, hvoraf halvdelen af de arbejdsløse har været ledige i mere end et år. Det er derfor ikke overraskende, at flere og flere lever på et niveau under fattigdomsgrænsen. Denne voksende fattigdom, som skaber bekymring om det europæiske samfunds fremtid, er mere markant i flere mere velstående og urbaniserede lande.

I den henseende er der gjort et fremskridt med Amsterdam-traktaten og indføjelser af et afsnit om beskæftigelsen. Indsatsen for beskæftigelsesskabelse i EU, bæredygtig udvikling og mænds og kvinders ligestilling har her fået en fremtrædende plads. Hensigten om at føre en stærk ligestillingspolitik kommer til udtryk i viljen til generelt at udbrede dette princip i strukturpolitikkerne og -foranstaltningerne.

Unionen står også over for store udfordringer i form af globaliseringen, det hurtige teknologiske fremskridt, indførelsen af Den Økonomiske og Monetære Union og udvidelsen. Den må ligeledes fremme borgernes Europa.

Set i denne generelle sammenhæng må samhørigheden styrkes yderligere. Markedskræfterne og iværksætterånden er nødvendige for at gribe nye muligheder. Men solidaritet og

gensidig støtte er tilsvarende nødvendig, ikke alene af sociale grunde, men også for at opnå en udvikling af konkurrenceevnen og en bæredygtig vækst, der kan skabe flere arbejdspladser og indkomster. Det giver, med den deraf følgende handel, en effekt i både de støttede regioner og Unionen som helhed.

I meddelelsen « Agenda 2000 – Et udvidet og styrket EU » har Kommissionen derfor foreslået, at den økonomiske og sociale samhørighed fortsat skal være en politisk prioritet. Udsigten til en udvidelse med lande med et lavere udviklingsniveau gør dette endnu mere nødvendigt af hensyn til det overordnede mål om formindskelse af udviklingsforskellene, der er omhandlet i traktatens artikel 130 A. Flere instrumenter bidrager til indsatsen for målet om styrkelse af samhørigheden, også i forbindelse med udvidelsen. Det drejer sig om strukturfondene (EFRU, ESF, EUGFL, Udviklingssektionen, og FIUF), Samhørighedsfonden og det strukturelle førtiltrædelsesinstrument.

For strukturfondenes vedkommende er Kommissionens forslag på en generel baggrund af budgetdisciplin koncentreret om tre hovedpunkter for at videreføre støtten til vanskeligt stillede regioner og sociale grupper i de nuværende medlemsstater og integrere ansøgerlandene i Unionen.

Det drejer sig for det første om opretholdelse af den finansielle solidaritet på samme niveau som i 1999, dvs. et beløb på 286,4 mia. euro (i 1999-priser) for perioden 2000-2006 (svarende til 275 mia. ECU i 1997-priser), deraf 218,7 mia. (svarende til 210 mia. i 1997-priser) for strukturfondene til de nuværende 15 medlemsstater. Førstnævnte beløb svarer til, at 0,46% af Unionens BNP anvendes til målet om økonomisk og social samhørighed.

For det andet viser fortsættelsen af den indsats, Det Europæiske Råd traf beslutning om i Edinburgh (200 mia. ECU – i 1997-priser – for 1993-1999, eller 208 mia. i 1999-priser), viljen til, at Unionen deltager i udviklings- og omstillingsindsatsen i medlemsstaternes regioner under hensyntagen til nødvendigheden af at bidrage til deres budgetsaneringspolitik. Dette vil kunne gennemføres, for så vidt som koncentrationen af fondenes indsats også øges. Koncentration er så meget mere nødvendig, som nogle regioner har gjort store fremskridt med en reel konvergens, og af hensyn til strukturstøttens effektivitet.

For det tredje må den måde, strukturfondene fungerer på efter reformen, sikre en bedre omkostningseffektivitet ud fra en klargørelse af de forskellige udviklingsaktørers rolle og i kraft af forenkling, evaluering og kontrol.

Disse retningslinjer for Kommissionen, der er skitseret i Agenda 2000, udformes nu detaljeret i et forslag til en ny generel forordning om strukturfondene suppleret med en forordning vedrørende de særlige forhold for hver af fondene.

FØRSTE DEL:

POLITISK TILGANG TIL REFORMEN AF STRUKTURFONDENE

A. Politisk prioritering af økonomisk og social samhørighed

Begrebet økonomisk og social samhørighed indførtes ved den europæiske fælles akt, der lå til grund for reformen af strukturfondene i 1988. Traktaten om Den Europæiske Union gjorde samhørighed til en af de tre grundpiller i opbygningen af Europa sammen med Den Økonomiske og Monetære Union og enhedsmarkedet.

Amsterdam-traktaten har bekræftet samhørighedens fremtrædende plads, der styrkes yderligere af prioriteringen af bekæmpelsen af arbejdsløsheden ved indførelse af et nyt afsnit om beskæftigelsen.

Den politiske prioritering af den økonomiske og sociale samhørighed må opretholdes klart, hvilket kræver en videreførelse af indsatsen for den. Udsigten til en udvidelse med nye lande med meget forskellige udviklingsniveauer gør dette endnu mere nødvendigt.

Den europæiske solidaritet bliver mere end nogensinde tidligere en forudsætning for at forfølge det hovedmål om formindskelse af udviklingsforskellene, der er fastsat i artikel 130 A.

Den udgør et væsentligt bidrag til Unionens stabilitet og fremme af en høj beskæftigelse og kvinders og mænds ligestilling. Strukturfondenes indsats skal derfor stimulere en miljømæssigt holdbar udvikling af konkurrenceevnen, en bæredygtig og beskæftigelses-skabende vækst, økonomisk og teknologisk fornyelse og fremme af en kvalificeret og tilpasningsdygtig arbejdsstyrke, samtidig med at det sikres, at ulighederne fjernes.

B. Fællesskabets prioriteter for strukturpolitikkerne

Skabe betingelser for en bæredygtig økonomisk udvikling: vækst, konkurrenceevne og beskæftigelse

Strukturfondene er et særligt velegnet instrument til mindskelse af forskellene og derfor til fremme af væksten og beskæftigelsen. Virkningerne, især for beskæftigelsen, bør vedrøre deres tre vigtigste indsatsområder - infrastrukturer, udvikling af menneskelige ressourcer og støtte til produktionssektoren - på kort og lang sigt. På kort sigt ved stimulering af efterspørgslen efter varer og tjenesteydelser og på lang sigt ved forbedring af sammenhængen mellem de menneskelige og fysiske ressourcer og produktionssektoren og arbejdsmarkedets funktionsmåde.

Ansvar for hovedparten af de politiske områder, der berører beskæftigelsessituationen i EU, ligger imidlertid først og fremmest hos medlemsstaterne, hvis makroøkonomiske politik har afgørende indflydelse på, om der skabes et klima, der fremmer den økonomiske vækst og beskæftigelsen.

Denne politik har faktisk ført til mærkbare forbedringer på grundlæggende økonomiske områder i medlemsstaterne trods vanskelige forhold. Det gælder f.eks. navnlig med hensyn til renteniveauet og prisstabiliteten, eftersom rentesatserne som helhed har udviklet sig hen imod det laveste niveau i de sidste tredive år. De fleste af medlemsstaterne har truffet foranstaltninger til at fremme innovation og oprettelse af nye virksomheder og til at forbedre arbejdsmarkedets effektivitet ved mange nye initiativer, der skal tjene til at skabe balance mellem udbud og efterspørgsel.

Men trods disse resultater har politikken på nationalt plan sine egne begrænsninger. Medlemsstaterne er generelt enige om, at der eksisterer et yderligere potentiale for beskæftigelsesskabelse, som skal udnyttes på regionalt og lokalt plan. I den forbindelse er hovedmålet for strukturfondenes indsats at bidrage til at skabe betingelser for en bæredygtig økonomisk udvikling gennem vækst, konkurrenceevne og beskæftigelse. Kun hvis der skabes sådanne betingelser, vil det grundlæggende mål om bevarelse og skabelse af beskæftigelse kunne realiseres fuldt ud.

Forøgelse af konkurrenceevnen, innovation og støtte til udvikling af SMV

Det betyder, at fondenes hovedopgaver skal dreje sig om de større strukturtilpasninger og formindskelse af de forskelle, der først og fremmest skyldes manglende basisinfrastrukturer (navnlig i mål 1-regionerne), en utilstrækkeligt kvalificeret arbejdskraft og en lav innovationsevne bl.a. som følge af en begrænset udvikling af den teknologiske forskning. Disse mangler skaber problemer for konkurrenceevnen og forhindrer virksomhederne, særlig de små og mellemstore, i at blive den nødvendige drivkraft til forbedring af situationen. Formindskelse af den økonomiske afhængighed af nogle få sektorer, diversificering af erhvervslivet ved oprettelse og udvikling af innovative SMV, forøgelse af evnen til tilpasning til nye teknologier og ændringer i produktionssystemerne og styrkelse af administrationskapaciteten bliver af afgørende betydning for opnåelse af den fornødne konkurrenceevne til at øge den økonomiske udvikling og beskæftigelsen.

Beskæftigelse: Udvikling af de menneskelige ressourcer

Konklusionerne fra flere af Det Europæiske Råds møder har givet en europæisk ramme for de prioriterede områder for investeringer til fremme af beskæftigelsen og initiativer til udvikling af de menneskelige ressourcer. Det Europæiske Råds møde i Amsterdam blev af afgørende betydning for beskæftigelsespolitikken i Fællesskabet. Med vedtagelsen af et ny afsnit om beskæftigelsen erkendte Rådet, at den burde betragtes som et spørgsmål af fælles interesse.

Den nye traktat har således igangsat en proces, der giver medlemsstaterne mulighed for årligt at undersøge beskæftigelsessituationen og at vedtage retningslinjer for deres nationale beskæftigelsespolitik. Denne vil indgå i en integreret tilgang, der baseres på videreførelsen af en sund makroøkonomisk politik, et velfungerende enhedsmarked og en gennemgribende reform af arbejdsmarkedet ud fra en række prioriteter, der fastlægges i retningslinjerne for medlemsstaternes beskæftigelsespolitik. Den baseres også på systematisk hensyntagen til beskæftigelsen i alle fællesskabspolitikker, herunder strukturpolitikken, der udgør stærk ramme til realisering af disse mål.

Strukturfondene skal bidrage til at støtte de fire hovedpunkter i den europæiske beskæftigelsesstrategi (iværksætterånd, beskæftigelsesegnethed, tilpasningsevne og lige muligheder). Disse fire punkter vil blive lagt til grund for udviklingen af de menneskelige ressourcer.

Miljø og bæredygtig udvikling

Princippet om en bæredygtig udvikling, der respekterer miljøet, og integration af miljøbeskyttelsesbetingelser i de øvrige politikker blev indført ved traktaten om Den Europæiske Union (artikel 2) og yderligere styrket ved Amsterdam-traktaten¹. Artikel 1 og 2 i udkastet til den generelle forordning, som vedrører strukturfondenes mål, midler og opgaver, omtaler iværksættelsen af disse traktatprincipper i de aktioner, fondene gennemfører. Flere andre artikler i forordningerne indeholder forslag med henblik på at

¹ Ny artikel 2: "Fællesskabet har til opgave i Fællesskabet som helhed at fremme en harmonisk, afbalanceret og bæredygtig udvikling af den økonomiske virksomhed".

Ny artikel 6: Miljøbeskyttelseskrav skal integreres i udformningen og gennemførelsen af Fællesskabets politikker og aktioner ..., især med henblik på at fremme en bæredygtig udvikling."

øge strukturfondenes bidrag til målene om bæredygtig udvikling og beskyttelse og forbedring af miljøet.

Miljøsituationen i byområderne bliver derfor et af kriterierne for støtteberettigelse under mål 2. Med den finansielle støtte, der direkte tildeles miljøområdet, bl.a. til basismiljøinfrastrukturer, vil fondene desuden lægge større vægt på de økonomiske og sociale foranstaltninger, der i kraft af deres specifikt forebyggende art har en virkelig værdi for en bæredygtig udvikling. Det vil omfatte miljøinvesteringer i industrien såsom vedvarende energikilder og teknologier til besparelse, behandling og genanvendelse af vand og energi. Dette vil også hjælpe virksomhederne til at overholde de lovbestemte normer. De reviderede forordninger afspejler den stigende betydning, der skal tillægges sådanne aspekter ved en differentiering af støttesatserne.

Andre ændringer vedrører øgede krav med hensyn til forudgående evaluering, påkrævede oplysninger om store projekter og en styrket rolle for miljømyndighederne ved forberedelsen og gennemførelsen af programmerne.

Lige muligheder

I forlængelse af Madrid-forpligtelserne vedrørende lige muligheder opfordrer den nye Amsterdam-traktat og Rådets resolution² Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre en fortsat, intensiveret og beslutsom indsats for, at princippet om lige muligheder for mænd og kvinder udmøntes i de aktioner, der støttes af strukturfondene.

Fastlæggelse af fællesskabsretningslinjer

For at gøre ovennævnte prioriteter effektive vil de foreslåede forordninger indeholde særlige bestemmelser om, at Kommissionen skal fastlægge fællesskabsretningslinjer for hvert af strukturfondenes mål. De vil blive fastlagt både inden medlemsstaternes fremlæggelse af planer og inden midtvejsrevisionen af programmerne. De vil udgøre den generelle politiske ramme for opstillingen og de senere tilpasninger af strukturfondsprogrammerne.

C. En klar ansvarsfordeling

De ti års gennemførelse af strukturpolitikkerne ud fra en nyskabende politisk tilgang omkring fire principper (koncentration, partnerskab, programmering og additionalitet) har været baseret på en stærk finansiell solidaritet, der har resulteret i to beslutninger fra Det Europæiske Råd om de flerårige finansielle overslag. Det viser sig nødvendigt dels fortsat at lade strukturpolitikken hvile på disse fire hovedprincipper, der har bevist deres relevans, dels at tage ved lære af erfaringerne og indføre fornyelser ved gennemførelsen af disse principper. Det vil styrke deres troværdighed, effektivitet og gennemskuelighed.

Reformen bygger også på nødvendigheden af en reform af partnerskabsprincippet baseret på en klarere ansvarsfordeling mellem medlemsstaterne og Kommissionen og i medlemsstaterne. Det er nødvendigt at fastlægge ansvaret for hver af partnerne (stat, region, Kommissionen) i denne kontrakt for bedre at realisere subsidiaritetsprincippet og fremme

² EFT C 386 af 20.12.1996, s. 1. Resolution af 2. december 1996 om integrering af princippet om lige muligheder for mænd og kvinder i de europæiske strukturfonde.

en bedre anvendelse af traktatens artikel 205, der giver Kommissionen ansvaret for gennemførelsen af Fællesskabets budget.

Med en stærk decentralisering og en forenkling af procedurene vil der således følge et krav om større effektivitet og øget gennemsigtighed og strenghed baseret på en evaluering af resultaterne og en styrket kontrol.

Indførelsen af et femte princip om en effektivisering af de foranstaltninger, strukturfondene støtter, skal sikre borgerne, at de offentlige midler, der afsættes til de europæiske strukturforanstaltninger, anvendes godt.

1. Et uddybet og udvidet partnerskab

Partnerskabsprincippet blev indført i 1988 som et af midlerne til at sikre fondenes effektivitet. Denne særlige funktionsmåde åbner mulighed for at inddrage alle berørte aktører i forberedelsen, gennemførelsen, overvågningen og evalueringen af fællesskabsfinansieringerne. Deres deltagelse skal gøre det muligt at efterprøve udviklingsstrategiens, -prioriteternes og -foranstaltningernes relevans og at styrke troværdigheden i kraft af den enighed, der kan opnås under beslutningstagningen eller gennemførelsen.

Dette partnerskab skal naturligvis fuldt ud respektere de enkelte partners beføjelser. I praksis er der fortsat mange skridt, der skal tages både for at uddybe og for at udvide partnerskabet.

Uddybning af partnerskabet betyder, at det skal være en regel, at partnerne inddrages i hele fondsfinansieringsprocessen: fra udformningen af strategier til den efterfølgende evaluering af foranstaltningerne. I øjeblikket er partnerskabet koncentreret om nogle særlige faser, der generelt er begrænsede og strengt kontrollerede tidsmæssigt. I den henseende foreslår Kommissionen flere vigtige ændringer: f.eks. at der med de af medlemsstaterne forelagte planer skal følge en udtalelse fra partnerne, eller at overvågningsudvalgene skal inddrages mere i programmeringsbeslutningerne og det evalueringsarbejde, der udføres af forvaltningsmyndigheden med ansvar for fællesskabsindsatsen.

Udvidelse af partnerskabet er også en nødvendighed. Mens der er set betydelige fremskridt med inddragelsen af de regionale myndigheder, særlig i de medlemsstater, hvor regionaliseringen er svagest, er der fortsat vigtige mangler i inddragelsen af de mest direkte berørte lokale myndigheder og miljømyndighederne eller i høringen af de organer, der er mest involverede i felten, eller som iværksætter foranstaltninger støttet af strukturfondene (f.eks. arbejdsmarkedets parter, lokale foreninger eller ikke-statslige organer). Nogle af disse organer er i øvrigt i berøring med de store spørgsmål for Fællesskabet, det være sig med hensyn til beskæftigelsen, bæredygtig udvikling eller mænds og kvinders ligestilling. Derfor foreslår Kommissionen, at det udtrykkeligt forudses, at disse partnere deltager i det samråd, der skal finde sted på nationalt, regionalt eller lokalt plan med henblik på iværksættelse af strukturfondsindsatsen. For at lade dette princip forblive et fuldt ud operationelt princip, foreslås det dog, at partnerskabet, hvis der er behov for det, i sin funktionsmåde kan afstemmes efter partnernes deltagelse i finansieringen af foranstaltningerne.

2. Et mere koncentreret ansvar for Kommissionen

Kommissionens rolle i gennemførelsen af strukturpolitikkerne må nytænkes og omlægges. Gennemførelsessystemet er blevet for kompliceret, langsomt og tungt. Merværdien af procedurer, der anses for at være bureaukratiske, bestrides ofte med rette.

Som det gælder for medlemsstaterne, må også Kommissionens politiske ansvar defineres bedre. I den nuværende situation medfører en utilstrækkelig fastlæggelse af ansvaret og en vis uklarhed i udøvelsen af partnerskabet, at Kommissionen får opgaver, som den ikke kan påtage sig. Denne uklarhed, der har skabt en jungle af administrative procedurer, må ikke ende med at tilsløre det positive bidrag, strukturpolitikkerne i realiteten yder.

Det institutionelle og politiske ansvar, der påhviler Kommissionen som garant for den europæiske interesse, må således fastlægges klarere. Kommissionens første opgave er at sikre, at resultaterne af strukturfondsindsatsen bidrager til virkeliggørelse af målet i artikel 130 A, nemlig formindskelse af udviklingsforskellene. Denne opgave følger også direkte af artikel 205, der giver Kommissionen generel kompetence og enekompetence til at gennemføre Fællesskabets budget. Den skal endvidere sikre, at de af fondene finansierede foranstaltninger er i overensstemmelse med traktatens øvrige bestemmelser og fællesskabspolitikkerne.

Det er i den ånd, at Kommissionens politiske ansvar skal fastslås klarere og koncentreret om den strategiske programmering, overholdelsen af fællesskabsprioriteterne og efterprøvningen af resultaterne ved overvågningen, evalueringen og kontrollen. Det skal således ikke dreje sig om en samforvaltning med medlemsstaterne på disse punkter. Dette skal tillige gøre det muligt at fjerne visse uklarheder, der tidligere er opstået i forbindelse med udøvelsen af partnerskabet, og som har medført, at Kommissionen er blevet pålagt opgaver, som den ikke kan påtage sig.

Tilsvarende skal konstateringen af de opnåede resultater føre til, at der drages konsekvenser med hensyn til endelige tildelinger af bevillinger. Disse skal dermed ikke længere være automatiske. En reserve, der anvendes midtvejs, skulle således give Kommissionen mulighed for ud fra programmernes forløb at træffe beslutning om de sidste finansielle tildelinger på grundlag af de resultater, der konstateres midtvejs.

3. Et mere fuldstændigt ansvar for medlemsstaterne

Nødvendigheden af en styrket effektivitet bør give sig udslag i en bedre målretning mod prioriteterne for strukturudviklingen og fællesskabsmerværdien. Den nuværende henvisning til nationale eller regionale udviklingsprioriteter er ikke tilstrækkelig til at sikre, at fællesskabsmedfinansieringen automatisk giver klart identificerbare resultater.

Det er derfor nødvendigt at sikre, at der sker en styrkelse af foranstaltningernes effektivitet målt i konkrete resultater.

De partnere, der drager fordel af strukturfondene, bør derfor have et tydeligere ansvar. Staternes og regionernes rolle ved gennemførelsen af programmeringen skal være mere præget af en reel decentralisering. Til gengæld skal de over for Fællesskabet have et større ansvar med hensyn til kontrol, efterprøvning og evaluering af resultaterne.

Evalueringen og kontrollen bliver således grundlæggende instrumenter til forvaltning af strukturfondene.

D. Afbalancerede forslag

På grundlag af en klar ansvarsfordeling mellem medlemsstaterne og Kommissionen vil den fornyede politiske kontrakt bygge på to hovedpunkter: koncentration af strukturfondenes indsats og en forenklet og mere decentraliseret gennemførelse efter regler, der sikrer øget effektivitet og kontrol.

1. En mere koncentreret strukturfondsindsats

Strukturfondenes effektivitet afhænger af en øget koncentration i fire henseender:

- en koncentration på tre prioriterede mål og tre fællesskabsinitiativer
- en koncentration på prioriterede indsatsområder, der fremmer en integreret udviklingstilgang, og ikke en for stor spredning af aktionerne, både med hensyn til de regionale og nationale behov og fællesskabsprioriteterne
- en geografisk koncentration, således at der i 2006 efter overgangsperioder bliver tale om en dækning af Fællesskabets støtteberettigede befolkning på mellem 35% og 40% i stedet for som nu 51%
- en finansiell koncentration med en fortsat prioritering af strukturfondsindsatsen til fordel for de udviklingsforsinkede regioner på et niveau svarende til det nuværende.

2. En integreret strategisk programmering

For at opnå den nødvendige økonomiske effektivitet for alle de foranstaltninger, fondene medfinansierer, må udviklingsstrategierne og -prioriteterne omfatte alle udviklings- eller omstillingsaktionerne. Uden en sådan integration er der for stor fare for, at de fondsstøttede foranstaltninger iværksættes adskilt og usammenhængende. Det kan skade resultaterne og udviklingseffekten alvorligt. Det foreslås derfor, at fællesskabsindsatsen for regionerne efter formindskelsen af antallet af mål og fællesskabsinitiativer integreres i et enkelt program for hver region på et passende territorialt niveau, nemlig det regionale niveau (NUTS II). På dette niveau bør samtlige fonde (EFRU, ESF, EUGFL og FIUF), der har forbindelse med et mål, bidrage sammenhængende og synergistisk til de mål, der skal nås. Den integrerede tilgang, som har været under gradvis indførelse siden 1988-reformen, må derfor i dag anvendes i langt større udstrækning og langt mere systematisk.

3. En decentraliseret og forenklet indsats

Fondenes indsats må forenkles ved en klargørelse af Kommissionens og medlemsstaternes ansvar.

Kommissionen træffer på forslag af medlemsstaterne og efter udøvelsen af partnerskabet i og med medlemsstaterne afgørelse om udviklingsstrategierne og -prioriteterne i programmeringsdokumenter og tildeler i den sammenhæng bevillinger fra strukturfondene.

På grundlag heraf træffer medlemsstaterne og regionerne afgørelse om iværksættelsen af programmeringen, som de forvalter, kontrollerer og evaluerer. De aflægger rapport herom til Kommissionen.

4. En mere effektiv og bedre kontrolleret overvågning

For Kommissionen består den nødvendige modydelse for forenklingen og decentraliseringen i sikkerhed for, at Unionens solidaritetsindsats anvendes med den størst mulige effektivitet og kontrolleres på alle planer.

I den forbindelse bliver der tale om forskellige typer møder mellem Kommissionen, medlemsstaterne og regionerne med henblik på bl.a. sikring af en gennemførelse i overensstemmelse med programmets strategiske hovedpunkter og den finansielle kontrol.

E. Strukturfondsforordningernes opbygning

1. Retsgrundlag

De forordninger, der blev vedtaget i 1988 og revideret i 1993, havde fællesakten som grundlag. Artikel 130 D fastsatte, at Kommissionen skulle fremlægge et samlet forslag ("rammeforordningen"), og artikel 130 E, at der skulle vedtages tre gennemførelsesforordninger for de enkelte fonde, idet hver af artiklerne fastsatte forskellige vedtagelsesprocedurer. På grundlag af artikel 130 E og i medfør af "rammeforordningen" blev der vedtaget en supplerende gennemførelsesforordning, "samordningsforordningen". Det har imidlertid resulteret i mange overlapninger og gentagelser mellem disse to "generelle" forordninger.

De her foreliggende forordningsforslag er baseret på artikel 130 D og 130 E som ændret ved traktaten om Den Europæiske Union. Artikel 130 D fastsætter nu, at der skal vedtages almindelige bestemmelser til fastlæggelse af dels fondenes "opgaver, hovedmål og indretning", dels "de almindelige regler, der skal gælde for fondene, samt de nødvendige bestemmelser for at sikre disses effektivitet og samordningen mellem fondene indbyrdes og med andre eksisterende finansielle instrumenter". Artikel 130 E fastsætter fortsat, at der skal vedtages bestemmelser for hver fond efter andre procedurer end den, der er omhandlet i artikel 130 D.

Efter Amsterdam-traktatens ikrafttræden vil Kommissionen foretage de nødvendige tilpasninger ud fra de nye bestemmelser. Forslaget medtager og fremmer imidlertid allerede nu de ved Amsterdam-traktaten styrkede principper, især prioriteringen af beskæftigelsen, lige muligheder for mænd og kvinder og bæredygtig udvikling.

2. Ny forordningsstruktur

Af hensyn til lovgivningens forenkling og gennemsigtighed foreslår Kommissionen i overensstemmelse med traktaten at slå de to generelle forordninger sammen, at bevare de specifikke forordninger for de enkelte fonde og at skabe en klar sondring mellem en generel forordning og forordningerne for hver af fondene, der strengt begrænses til de specifikke bestemmelser. FIUF bliver fuldt ud en strukturfond.

Den generelle forordning fastlægger således de almindelige principper for strukturfondene, nemlig de prioriterede mål og fondenes opgaver, de almindelige organisationsprincipper, samordningen mellem fondene og med de forskellige finansielle instrumenter, metoden for programmering og finansiell forvaltning, redskaberne til effektivitet, herunder kontrol.

De enkelte fondsforordninger omhandler de særlige regler for hver fond, først og fremmest vedrørende deres respektive indsatsområder.

ANDEN DEL:

DEN GENERELLE FORORDNING OM STRUKTURFONDENE

A. Generelle koncentrationsbestræbelser

1. Et begrænset antal prioriterede mål

a. De tre mål

For at øge strukturfondenes synlighed og effektivitet foreslås det at begrænse de nuværende syv mål til tre, hvoraf de to er regionale, mens det tredje er horisontalt og vedrører de menneskelige ressourcer.

Udviklingsforsinkede regioner (mål 1)

Det første mål drejer sig fortsat om indhentning af udviklingsefterslæbet i regioner, hvis BNP pr. indbygger (målt i købekraftstandarder på NUTS-II-niveau) er lavere end 75% af fællesskabsgennemsnittet. Beregningen vil blive baseret på de seneste tre år, som der foreligger tal for hos De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor (EUROSTAT).

Disse regioner bør have samme prioritet som nu. De har faktisk de alvorligste problemer med hensyn til økonomisk potentiale, indkomst, beskæftigelse, infrastrukturer og arbejdskraftens uddannelsesniveau. Den første samhörighedsrapport bekræftede, at der fortsat er væsentlige forskelle hvad angår infrastrukturer og menneskelige ressourcer. Og selv om forskellene er blevet formindsket på områder som telekommunikation, bliver fjernelsen af dem en langsigtet proces som følge af de påkrævede investeringer.

De ultraperifere regioner (de franske oversøiske departementer, Azorerne, Madeira og De Kanariske Øer), der har mange strukturproblemer, befinder sig i en særlig situation, som erkendes i en ny artikel og en protokol i traktaten, og som begrundet deres støtteberettigelse under mål 1. Det foreslås, at de regioner, der nu er omfattet af mål 6, og hvis BNP pr. indbygger ligger under tærsklen på 75%, bliver fuldt ud støtteberettigede under mål 1. Desuden vil de områder, der i øjeblikket er støtteberettigede under mål 6, blive optaget under mål 1 og få en ligelig finansiel behandling.

En strikt anvendelse af disse støtteberettigelsesregler medfører, at listen over de af mål 1 omfattede regioner, som vil gælde for den syvårige periode 2000-2006, opstilles af Kommissionen, så snart Rådet har vedtaget de nye forordninger. Som Kommissionen har anført, medfører det også fuldstændig overensstemmelse mellem de udviklingsforsinkede regioner, hvis BNP pr. indbygger udgør under 75% af fællesskabsgennemsnittet, og de regioner, der modtager statsstøtte i medfør af traktatens artikel 92, stk. 3, litra a).

De fire strukturfonde (EFRU, ESF, EUGFL, Udviklingssektionen, og FIUF) vil støtte udviklingen i de af mål 1 omfattede regioner.

For så vidt angår de regioner, der nu er støtteberettigede under mål 1, og som ikke mere kommer med på denne liste, vil der efterhånden ske en begrænsning af den støtte, de kan modtage. Støtten til dem vil ophøre den 31. december 2005 for EFRU's vedkommende, men blive videreført indtil den 31. december 2006 for de områder, der opfylder støtteberettigelseskriterierne under mål 2. I 2006 vil de øvrige områder, der berøres af udfasningen, modtage støtte fra ESF, EUGFL, Udviklingssektionen, og FIUF under det oprindeligt besluttede program.

Regioner under økonomisk og social omstilling (nyt mål 2)

Unionen må fortsat støtte den økonomiske og sociale omstilling i områderne med strukturelle vanskeligheder, også i de mere velstående medlemsstater. Behovet for omstilling, der hænger sammen med en manglende diversificering af det økonomiske grundlag, gør sig gældende i flere kategorier af områder i Unionen. Det drejer sig om industriområder, landdistriktsområder, byområder eller fiskeriafhængige områder, der står over for strukturproblemer i forbindelse med økonomisk og social omstilling, herunder i servicesektoren.

Som for mål 1 må der sættes ind på en koncentration på de hårdest ramte områder. Det kræver, at Kommissionen - i partnerskab med medlemsstaterne - bevarer sin nuværende rolle med hensyn til beslutningerne om områdeinddeling, og at der i vid udstrækning anvendes enkle, gennemsigtige og specifikke fællesskabsstøtteberettigelseskriterier for de forskellige typer områder omfattet af mål 2.

Så snart Rådet har vedtaget de nye forordninger, foreslår medlemsstaterne Kommissionen, hvilke områder de betragter som de hårdest ramte af den økonomiske og sociale omstilling. Medlemsstaterne bør i hovedsagen til støtteberettigelse under mål 2 udelukkende foreslå områder, som de også foreslår omfattet af undtagelsen i traktatens artikel 92, stk. 3, litra c, i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse til medlemsstaterne om regionalpolitikken og konkurrencepolitikken.

Den af mål 2 omfattede befolkning bør for hele perioden 2000-2006 ikke udgøre over 18% af den samlede befolkning i Unionen. Kommissionen vil fastsætte et loft for den støtteberettigede befolkning for hver medlemsstat på grundlag af objektive kriterier. For at sikre, at hver medlemsstat bidrager til den samlede koncentrationsindsats, vil den mulige maksimale nedsættelse af dækningen under det nye mål 2 i 2006 i forhold til dækningen under de nuværende mål 2 og 5b, herunder de områder, der modtager overgangsstøtte under mål 1, og som opfylder støtteberettigelseskriterierne for mål 2, blive begrænset til en tredjedel målt efter befolkning.

Listen over områderne vil blive opstillet i partnerskab mellem Kommissionen og de nationale myndigheder. For at bevare fællesskabs-

karakteren af mål 2 lægges der særlig vægt på de industri- og landdistriktsområder, der på NUTS III-niveau identificeres som fællesskabsprioriteter ud fra de senest foreliggende harmoniserede statistiske oplysninger, Kommissionen har adgang til. Befolkningen i de industri- og landdistriktsområder, der er støtteberettigede ud fra rene fællesskabskriterier, skal udgøre mindst halvdelen af den samlede befolkning, der er støtteberettiget under mål 2 i hver medlemsstat, hvor mål 2 finder anvendelse.

Inden for det nationale befolkningslofts grænser kan medlemsstaterne desuden fremsætte andre forslag baseret på de øvrige kriterier, der er anført i forordningen, herunder vedrørende byområder og fiskeriafhængige områder. Disse kriterier skal anvendes på et passende geografisk niveau.

Der bør sikres en ligelig fordeling mellem de forskellige typer områder. I forhold til Unionens samlede befolkning bør industri- og servicesektorområderne vejledningsvis udgøre 10%, landdistriktsområderne 5%, byområderne 2% og de fiskeriafhængige områder 1%.

Listen over de alvorligst ramte områder på fællesskabsplan, som fastlægges af Kommissionen, vil være gyldig i syv år ligesom for mål 1.

Erfaringerne fra de to første programmeringsperioder har vist, at medlemsstaterne ikke har ønsket at ændre de støtteberettigede områder i periodens løb. For at tage højde for en eventuel alvorlig krise i en region foreslås det imidlertid at bevare muligheden for ændring af listen i år 2003 efter forslag fra medlemsstaten og inden for rammerne af den oprindeligt besluttede dækning.

Tre strukturfonde (EFRU, ESF, FIUF) og EUGFL, Garantisektionen, støtter omstillingen i disse områder inden for et enkelt program pr. region på NUTS II-niveau.

For ikke at skabe alvorlige forstyrrelser i den af strukturfondene støttede omstillingsproces vil de områder, der nu er støtteberettigede under mål 2 og 5b, og som ikke længere opfylder kriterierne under det nye mål 2, få adgang til en degressiv EFRU-støtte indtil den 31. december 2003. De vil fra 2000 kunne modtage støtte fra ESF under mål 3 og støtte fra EUGFL, Garantisektionen, for dens interventioner, herunder dens strukturaktioner til fordel for fiskeriet i hele Fællesskabet.

Udvikling af de menneskelige ressourcer (nyt mål 3)

Et nyt mål 3 (samfinansieret af ESF) tager sigte på at støtte tilpasningen og moderniseringen af politikken og systemerne for uddannelse, erhvervsuddannelse og beskæftigelse. Det vil omfatte finansiel støtte uden for regionerne og områderne under mål 1 og mål 2 og give en politisk referenceramme for alle aktioner til fordel for de menneskelige

ressourcer på et nationalt område uden tilsidesættelse af de særlige regionale forhold.

I den henseende vil det være vigtigt at sikre en integreret tilgang inden for de tre strukturfondsmål ved hjælp af en styrket samordning af de forskellige fondes interventioner. Udviklingen af de menneskelige ressourcer vil spille en central rolle i de europæiske og nationale strategier navnlig på basis af de referencerammer, der opstilles som led i partnerskabet inden for rammerne af mål 3, og som følgelig anvendes for interventionerne inden for rammerne af mål 1 og mål 2. Udgangspunktet for den bliver det nye afsnit om beskæftigelse i Amsterdam-traktaten, den europæiske beskæftigelsesstrategi, der er udviklet efter Det Europæiske Råds møde i Essen, og den nye proces - ifølge bestemmelserne i det nye afsnit om beskæftigelsen - for udarbejdelse af nationale handlingsplaner for beskæftigelsen.

Gennemførelsen af mål 3 skal være tilstrækkelig smidig til, at der kan tages hensyn til de mange forskelle medlemsstaterne imellem med hensyn til politik, praksis og behov på beskæftigelsesområdet. Derfor - og også i betragtning af de nye forordningers syvårige gyldighedsperiode - er definitionen af støtteberettigede foranstaltninger ret bred, så det bliver muligt at fremme en effektiv sammenhæng mellem interventionerne og de nationale handlingsplaner for beskæftigelsen og at sikre finansieringstyper, der er afstemt efter hver medlemsstats nationale og regionale prioriteter og politikker.

b. Fællesskabsinitiativerne

Det nuværende antal fællesskabsinitiativer - 13 initiativer, der har resulteret i over 400 programmer, dvs. lige så mange som alle de andre strukturaktioner tilsammen - er klart for stort. Kommissionen foreslår tre fællesskabsinitiativer: grænseoverskridende, transnationalt og inter-regionalt samarbejde, der tager sigte på at stimulere regionernes økonomiske udvikling og at fremme en harmonisk og afbalanceret europæisk fysisk planlægning; udvikling af landdistrikter; transnationalt samarbejde om nye metoder til bekæmpelse af forskelsbehandling og uligheder af enhver art i adgangen til arbejdsmarkedet.

Kommissionen ønsker at give dem et specifikt formål: gennemførelse af aktioner af fælles interesse på områder, der er prioriterede for Unionen, i kraft af samarbejde mellem regionerne, medlemsstaterne og de økonomiske og sociale partnere. I forenklingssøjemed vil hvert initiativ blive finansieret af kun én strukturfond, hvis interventionsområde vil kunne udvides til de andre fondes områder i det omfang, det er nødvendigt for gennemførelsen af aktionerne.

Tildeling af 5% af strukturfondenes midler til disse tre fællesskabsinitiativer vil gøre det muligt at iværksætte betydelige aktioner af fællesskabsinteresse, også uden for de områder, der for de første to initiativer er støtteberettigede under mål 1 og 2.

For fortsat at forbedre kvaliteten af interventionerne under mål 1-3 vil disse nyskabende aktioner blive iværksat på Kommissionens initiativ. Iværksættelsen, i form af undersøgelser, pilotprojekter eller udveksling af erfaringer, skal i højere grad tilgodese nødvendigheden af, at den er enkel, gennemsigtig og i overensstemmelse med god finansiel forvaltning. Hvad angår regionaludvikling, bør der gøres en særlig indsats for at fremme finansieringsteknik i de regioner, der er mindst velforsynede på dette område. Som helhed vil i alt 1% af midlerne blive anvendt til nyskabende aktioner (0,7%) og teknisk bistand (0,3%).

2. En øget koncentration

a. Tematisk koncentration

Erfaringerne med strukturfondene viser, at Fællesskabets indsats fortsat må svare til modtagernes reelle behov. Dette er en forudsætning for, at foranstaltningerne med henblik på udvikling eller strukturel omstilling bliver effektive. De nationale, regionale og lokale aktører må således være de egentlige igangsættere af de foranstaltninger, der skal gennemføres. For at koncentrere fællesskabsbistanden og dermed øge dens effektivitet har Fællesskabet imidlertid, også i traktaten, fastsat en række handlingsprioriteter, som samtlige partnere og aktører, der har berøring med fondene, må tage hensyn til.

Nogle af de principper, der er nævnt i traktatens artikel 2, må derfor anvendes direkte og konkret i forbindelse med strukturfondene. F.eks.: høj konkurrenceevne og en høj innovationsgrad, et højt beskæftigelsesniveau, en afbalanceret og bæredygtig udvikling af aktiviteterne og ligestilling mellem mænd og kvinder.

For Kommissionens partnere er det ikke altid så ligetil at indføre disse prioriteter i deres indsats på det praktiske plan. Derfor har Kommissionen til hensigt at opstille retningslinjer, der viser fællesskabsprioriteterne for hvert af målene, inden programmeringen indledes på lokalt, regionalt eller nationalt niveau. Disse retningslinjer vil have den dobbelte fordel, at de fremtidige modtagere opfordres til at koncentrere deres indsats om de for Fællesskabet som helhed prioriterede temaer, og at partnerskabet mellem medlemsstaterne og Kommissionen lettes ved fastlæggelsen af de fælles prioriteter for den endelige fondeprogrammering.

b. En tiltagende geografisk koncentration

Den procentdel af befolkningen i de 15 medlemsstater, der er berettiget under mål 1 og 2, skal sænkes fra 51% til et tal på mellem 35% og 40%, dvs. et lavere niveau end niveauet for de områder, der er støtteberettigede efter traktatens artikel 92, stk. 3, litra a) og c). Dette skal også nedsættes fra den 1. januar 2000, og det er fastsat til 42,7% for perioden 2000-2006.

Med indførelsen af en overgangsstøtte af længere varighed, 6 år for mål 1 og 4 år for mål 2, vil denne nedsættelses negative virkninger imidlertid blive undgået i de regioner, hvor den udvikling eller omstilling, der er sat i gang siden 1988, begrundes, at de ikke længere bliver støtteberettigede i 2000.

Den geografiske koncentration bør vedrøre mål 1 og mål 2 ligeligt. De regioner, der er omfattet af mål 1, bør dække en befolkning svarende til højst 20% af Unionens befolkning, mod nu 25%. Det samme gælder regionerne under mål 2, hvis støtteberettigede befolkning i 1999 ikke bør overstige 20% inklusive (med en størrelsesorden på 2%) de områder, der modtager overgangsstøtte under mål 1 i perioden 2000-2005, og som opfylder støtteberettigelseskriterierne under mål 2.

c. Finansiell koncentration

Det Europæiske Råd i Edinburgh besluttede at tildele de udviklingsforsinkede regioner omkring to tredjedele af strukturfondsmidlerne.

Selv om der har kunnet gøres mærkbare fremskridt med indhentningen af udviklingsefterslæbet takket være strukturfondsstøtten, er der fortsat brug for en betydelig indsats især med hensyn til infrastrukturer og formindskelse af arbejdsløsheden, der stadig ligger 60% over fællesskabs gennemsnittet. Derfor bør ca. to tredjedele af strukturfondenes finansielle midler, dvs. en andel svarende til gennemsnittet for indeværende programmeringsperiode, fortsat koncentreres på disse regioner, herunder dem, der modtager overgangsstøtte.

Inden for den finansielle ramme, som Kommissionen træffer beslutning om for hvert af målene 1, 2 og 3, vil en vejledende fordeling pr. medlemsstat, som udelukkende baseres på objektive kriterier, gøre det muligt at koncentrere de finansielle midler på de vanskeligst stillede regioner, herunder de ultraperifere regioner og de af overgangsstøtten omfattede regioner. Disse objektive kriterier kommer til at ligne dem, der anvendes i indeværende periode, nemlig: støtteberettiget befolkning, national velstand, regional velstand, strukturproblemernes relative sværhedsgrad, især arbejdsløshedsprocenten.

B. En forenklet og decentraliseret arbejdsmåde

1. En bedre fordeling af opgaverne og ansvaret inden for et udvidet og uddybet partnerskab

Partnerskabet er et af nøgleprincipperne i strukturfondenes funktionsmåde, for det første mellem Kommissionen og medlemsstaterne. Det gør det også muligt at inddrage de partnere, der er mest berørt af Fællesskabets og medlemsstaternes fælles indsats. Det sikrer engagement og den nødvendige konsensus mellem aktørerne, hvilket er en forudsætning for enhver udviklingsaktions succes. Kommissionen mener imidlertid, at der er brug for supplerende fremskridt i to retninger ved en udvidelse og en uddybning af partnerskabet.

- Udvidelse af partnerskabet

Det sker endnu for ofte, at de nationale eller regionale myndigheder kun inddrager de andre partnere i den økonomiske og sociale udvikling på sporadisk vis eller i hvert fald ikke tilstrækkeligt til at opnå den ønskede effektivitet. Medlemsstaten skal sikre, at de regionale og lokale myndigheder, miljømyndighederne og de økonomiske og sociale partnere, herunder ikke-statslige organisationer, deltager. Den skal samtidig bevare sin centrale rolle og sikre fuld overholdelse af de nationale institutionelle regler. Faktisk er alle partnerne enten partnere, der er med til at få projekter igangsat, eller partnere, hvis råd er værdifulde for udviklingen af de økonomiske og sociale aktiviteter, der er nødvendige for en bæredygtig vækst og beskæftigelsen. De seneste territoriale beskæftigelsespagter vidner om denne nødvendige deltagelse af andre kredse end blot de institutionelle. Kommissionen mener, at det til gengæld for decentraliseringen af gennemførelsesmåden er medlemsstaternes ansvar at sikre denne udvidelse af partnerskabet.

- En klar ansvarsfordeling

En klar ansvarsfordeling er en forudsætning for en forenklet arbejdsmåde. Den vil også gøre det muligt at sikre en reel uddybning af partnerskabet. Som fondene fungerer nu, er der for mange bestemmelser, der skal anvendes "inden for rammerne af partnerskabet", uden at det er gjort klart, hvilken myndighed - Kommissionen, medlemsstaten osv. - der er ansvarlig for den eller hin del af udformningen eller gennemførelsen af fondenes indsats. Denne udvanding af ansvaret fører til, at hver af partnerne inddrages i alle beslutninger, uanset på hvilket stadium de træffes eller hvilken betydning de har, og det gør hele konstruktionen væsentligt tungere. Kommissionen ønsker derfor, at de forskellige partners ansvar præciseres på samtlige funktionsstadier for fondene.

På sammenfattende vis vil Kommissionen som tidligere nævnt offentliggøre retningslinjer, der skal anvendes ved forberedelsen af planerne. Disse planer udarbejdes af de kompetente myndigheder i medlemsstaterne efter en effektiv udøvelse af partnerskabet i medlemsstaten. Indholdet af de interventioner, Kommissionen vedtager, vil blive mere strategisk og koncentreret om hvert enkelt programmeringsdokuments mål og prioriteter. Til gengæld skal medlemsstaterne give garantier med hensyn til overvågning, forvaltning, evaluering og kontrol. Disse regler for gennemførelsen skal godkendes af Kommissionen. Programmeringens nærmere indhold og forvaltningen af interventionerne bliver derimod fuldt ud medlemsstaternes ansvar. Deres forpligtelser med hensyn til aflæggelse af rapport om denne forvaltning bliver derfor bedre defineret. Det er betingelsen for, at en forenkling og decentralisering af programmeringen vil være mulig og effektiv.

2. En integreret strategisk programmering

Færre og integrerede interventioner

Formindskelsen af antallet af mål og fællesskabsinitiativer er et første bidrag til en betydelig forenkling af fondenes arbejdsmåde. Iværksættelsen af et enkelt integreret strukturfondsprogram pr. region er ligeledes et vigtigt bidrag. Principielt er det berørte regionale niveau NUTS-nomenklaturens niveau II. Det pågældende program skal omfatte de integrerede interventioner, der fremmes med samtlige strukturfonde, det være sig under mål 1 eller mål 2.

Denne rationalisering har flere fordele: effektivitet og synergi takket være integrationen af fondene, færre indledende beslutninger og ændringsbeslutninger, fleksibilitet til fordel for de forvaltningsansvarlige i felten og faktisk harmonisering af fondenes praksis.

Mere præcist foreslår Kommissionen, at mål 2 og 3 altid iværksættes i form af samlede programmeringsdokumenter, der integrerer alle fondene, herunder EUGFL og FIUF for mål 2, mens anvendelse af EF-støtterammer forbliver det normale for mål 1 som følge af de pågældende bevillingers størrelse og den mulighed, de giver for at iværksætte multiregionale programmer vedrørende et bestemt tema eller en bestemt sektor, herunder udvikling af de menneskelige ressourcer.

Et mere strategisk indhold, der tilgodeser fællesskabsprioriteterne

Fondsprogrammeringen er ofte blevet kritiseret i relation til subsidiaritetsprincippet. Mange partnere mener, at Fællesskabet burde koncentrere sig mere om de strategiske valg og decentralisere forvaltningen. Kommissionen foreslår i den henseende, at programmeringen inddeles i to dele: den del, hvorom der fortsat skal træffes beslutning på fællesskabsplan, og som Kommissionen er ansvarlig for, og den del, som medlemsstaterne for fremtiden bliver eneansvarlige for.

De programmeringsbeslutninger, der skal vedtages på fællesskabsplan, vil blive koncentreret om de kvantitative strategiske mål, de prioriterede indsatsområder og de finansielle midler til dem, beskrivelsen af foranstaltningerne og de nødvendige garantier vedrørende reglerne for gennemførelse inden for et styrket partnerskab. Disse strategiske beslutninger kan ændres af Kommissionen.

3. En decentraliseret programmering

Inden for den programmering, der foregår på fællesskabsplan, vil detailprogrammeringen fuldt ud blive medlemsstaternes ansvar. De skal fordele bevillingerne til de operationelle foranstaltninger, kvantificere de specifikke mål og fastlægge, hvem de endelige modtagere skal være, samt udvælgelseskriterierne.

Hver medlemsstat skal i det øjemed udpege en forvaltningsmyndighed til at varetage denne opgave og sørge for, at gennemførelsen foregår på rigtig vis.

Denne myndighed får en høj grad af autonomi: den udarbejder, vedtager og ændrer denne del af programmeringen, som den fremsender til Kommissionen. Den bliver ansvarlig for hele gennemførelsen af fondene, herunder sikring af, at fællesskabspolitikkerne overholdes, og at gennemførelsen bliver kvalitativt tilfredsstillende. Den skal således forvalte finansieringsplanerne for foranstaltningerne og fastlægge systemer for forvaltning, overvågning og evaluering, som den bærer ansvaret for.

I de tilfælde, hvor fuld inddragelse af de lokale aktører er afgørende for fondenes effektivitet (lokal udvikling, omstilling af kriseramte bykvarterer, beskæftigelsespagter osv.), kan det vise sig meget hensigtsmæssigt at anvende "globaltilskud", der administreres af særlige formidlere (lokale myndigheder, udviklingsselskaber, specialiserede ikke-statslige organisationer osv.).

4. En ansvarlig og gennemsigtig overvågning

Overvågningsudvalget

Overvågningen af programmeringen vil som nu blive varetaget af et overvågningsudvalg. Formandskabet i dette udvalg varetages af forvaltningsmyndigheden. For at kunne sikre et så bredt partnerskab som muligt skal endvidere alle typer partnere – lokale miljømyndigheder, økonomiske og sociale partnere – være repræsenteret i overvågningsudvalget. Der sondres imidlertid mellem partnere, der deltager direkte i finansieringen af interventionerne, og partnere, der er repræsenteret med rådgivende funktion.

Repræsentanten for Kommissionens tjenestegrene vil få en ny rolle. For ikke at modvirke decentraliseringen af forvaltningen foreslås det, at dette medlem kun deltager i disse udvalg med rådgivende funktion. For at fastholde Kommissionens institutionelle ansvar sikrer Kommissionen sig imidlertid, at den strategiske programmering respekteres, og at fællesskabsbidragene anvendes på tilfredsstillende vis.

Det foreslås også, at overvågningsudvalget bidrager mere til kvaliteten af gennemførelsen af interventionen. For det første skal det for fremtiden give sin tilslutning til den programmeringsdel, der foreslås af den for programmet ansvarlige myndighed, inden denne fremsender den til Kommissionen. Følgelig godkender det også enhver ændring deraf. Desuden bør det i højere grad end i dag, hvor det for ofte inddrages i forvaltningen, jævnligt overveje, hvorledes de strategiske retningslinjer og prioriteterne for interventionen gennemføres. Det skal således gennemgå evalueringerne af programmet for med fuldt kendskab til sagen at kunne foreslå de tilpasninger, der nødvendiggøres af, at forholdene på det praktiske plan ændrer sig, og det skal godkende den årlige gennemførelsesrapport, der udarbejdes af forvaltningsmyndigheden, inden den fremsendes til Kommissionen.

En gennemsigtig gennemførelse

Decentraliseringen af finansieringerne må ikke modvirke traktatprincippet om, at Kommissionen er ansvarlig for budgettets gennemførelse. Som led i

dette ansvar skal Kommissionen sikre gennemsigtighed i de bevilgede finansieringer og stå til regnskab herfor over for budgetmyndigheden og de europæiske borgere. Den skal derfor underrettes om anvendelsen af budgetbevillingerne af dem, der er ansvarlige for deres forvaltning. Der fastsættes flere foranstaltninger i det øjemed:

- den årlige gennemførelsesrapport; den skal indeholde tilstrækkelige oplysninger om interventionernes forløb og om resultaterne og effekten i medlemsstaterne
- indsamlingen af data og indikatorer; denne bliver af afgørende betydning for Kommissionen og forvaltningsmyndighederne for at sikre en effektiv overvågning, og den vil især gøre det muligt at følge områderne af fællesskabsinteresse, såsom ligestilling mellem mænd og kvinder, virksomhedsstøtte eller transeuropæiske net
- et årligt overvågningsmøde mellem Kommissionen og forvaltningsmyndigheden; formålet med dette møde vil være at undersøge de resultater, der er opnået det foregående år; dette kan følges op med anbefalinger om forbedring af forvaltningens kvalitet
- et årligt møde mellem Kommissionen og dem, der er ansvarlige for kontrollen i medlemsstaterne; formålet hermed vil være at vurdere resultaterne af den udførte kontrol, bemærkningerne fra andre kontrolorganer og de foranstaltninger, der er eller forudses truffet til afhjælpning af de påviste mangler
- en indgående midtvejsundersøgelse af samtlige fondsinterventioner, hvilket er nødvendigt som følge af den kommende programmeringsperiodes længde (7 år) og af hensyn til fordelingen af resultatreserven
- en særlig indsats med hensyn til information både over for de potentielle modtagere og over for offentligheden generelt, for at oplyse om de tilbudte muligheder og den rolle, Fællesskabet spiller for samhørigheden.

5. En enklere og mere krævende finansiel forvaltning for Kommissionens vedkommende

Den nuværende metode til forvaltning af forpligtelserne og betalingerne for programmer, der samfinansieres af strukturfondene, er kompliceret. Den har desuden den ulempe, at overførslerne blokeres og forsinkes, når der opstår et problem selv for en begrænset del af et program. En afgørende forbedring af de nuværende ordninger forekommer Kommissionen at være mulig og ønskelig.

Kommissionen foreslår for det første et enklere og mere automatisk system for budgetforpligtelserne. Den første årlige forpligtelse skal indgås ved godkendelsen af interventionen. De følgende årlige forpligtelser indgås automatisk ved begyndelsen af hvert nyt programår. For at begrænse ulemperne ved eventuelle forsinkelser i afviklingen af forpligtelserne foreslås det dog, at der sker automatiske frigørelser for de dele af forpligtelserne, der ikke er udnyttet

efter udgangen af det andet år efter forpligtelsesåret. Inden for rammerne af den nye interinstitutionelle aftale foreslås der imidlertid mulighed for ombudgettering af de forpligtelsesbevillinger, der ikke er anvendt i 2000. Denne ordning vil også være et incitament til en effektiv gennemførelse af interventionerne.

For så vidt angår betalingerne, mener Kommissionen, at det generelle princip bør hvile på godtgørelse af faktiske og attesterede udgifter. For at gennemførelsen af programmerne kan begynde i kraft af Fællesskabets samfinansiering, er det imidlertid nødvendigt at forudse et fast forskud i størrelsesordenen 10% af det samlede planlagte bidrag, som udbetales af Kommissionen ved vedtagelsen af programmet. Dette system med et enkelt forskud og derefter godtgørelser regelmæssigt fordelt over året er både enklere og mere krævende. Godtgørelserne vil faktisk skulle opfylde et antal specifikke betingelser, og Kommissionen vil skulle have den supplerende programmering og årsrapporterne, og der må ikke konstateres uregelmæssigheder i forvaltningen eller gennemførelsen af foranstaltningerne.

Denne forenkling af den finansielle forvaltning vil blive lettet ved en ny indekseringsordning. Indekseringen bliver fast og vil ske forud for programmeringen. Den vil om nødvendigt blive revideret midtvejs ud fra den faktiske inflationsrate.

6. En særlig måde for fællesskabsinitiativerne

Som følge af deres særlige formål, der er koncentreret om samarbejde og innovation, vil programmerne på grundlag af fællesskabsinitiativer få et specielt anvendelsesområde i forhold til interventionerne baseret på de prioriterede mål. Af hensyn til en forenkling forudses der kun én finansieringskilde (én fond) for hvert initiativ.

Fællesskabsinteressen berettiger, at Kommissionen spiller en større rolle ved udformningen og gennemførelsen af disse programmer. For at udnytte alle det transnationale eller interregionale samarbejdes fordele kunne lette strukturer for samordning og udveksling mellem de forskellige berørte områder vise sig værdifulde. Sådanne strukturer sorterende under Kommissionens ansvar bør omfatte de berørte repræsentanter for medlemsstaterne. Eftersom det grænseoverskridende og transnationale samarbejde vedrører de eksterne regioner, der er omfattet af PHARE-, TACIS- og MEDA-programmerne, må disse også nødvendigvis tilpasses.

De ansvarlige for udformningen og forvaltningen af de operationelle foranstaltninger, som fastlægges i medfør af de af Kommissionen opstillede retningslinjer, bør derimod være de i praksis mest direkte berørte myndigheder eller partnere.

C. En styrket effektivitet

Præcisering af ansvaret og decentralisering skal tjene strukturfondenes effektivitet. Dette krav skal udmøntes konkret på alle stadier af programmeringen.

1. En forhandlet additionalitet

Additionaliteten, der har til formål at undgå, at strukturfondsmidlerne kommer til at erstatte de offentlige eller dermed sidestillede strukturudgifter i medlemsstaten, er en nødvendig betingelse for at sikre en reel økonomisk effekt i de støtteberettigede regioner.

Erfaringerne viser, at efterprøvningen af additionaliteten er kompliceret, navnlig fordi den udføres for hvert mål, og fordi det ofte er vanskeligt at identificere de støtteberettigede finansieringer, særlig i områder af begrænset geografisk størrelse. Denne efterprøvning ville i øvrigt blive mere effektiv, hvis den havde konsekvenser. Det synes derfor nødvendigt at tage hensyn til overholdelsen af additionaliteten ved fordelingen af resultatreserven og at forenkle gennemførelsen af den ved begrænsning af både hyppigheden og de niveauer, den vurderes på.

Det strukturudgiftsniveau, som hver medlemsstat forpligter sig til, vil blive aftalt mellem medlemsstaten og Kommissionen. For at opretholde medlemsstatens indsats vil det som generel regel mindst svare til niveauet i den foregående programmeringsperiode.

Efterprøvningshyppigheden nedsættes til tre: en forudgående efterprøvning, en efterprøvning midtvejs og én inden programmeringsperiodens udløb. Under mål 1 vil de udgifter, der tages i betragtning, være de offentlige eller dermed sidestillede strukturudgifter, og under mål 2 og 3 vil det være udgifterne til den aktive arbejdsmarkedspolitik. De geografiske efterprøvningsniveauer reduceres til to: dels niveauet for de regioner, der er støtteberettigede under mål 1, og som generelt dækker en betydelig del af det nationale område, og dels en fælles national efterprøvning for mål 2 og 3.

2. En bedre definition af støtteberettigede udgifter

Decentraliseringen af forvaltningen forudsætter for det første, at de ansvarlige myndigheder kender de spilleregler, der skal anvendes. Disse fastlægges generelt i forordningerne om fondene. Arbejdet i forbindelse med SEM 2000 til fremme af en sundere finansiel forvaltning har imidlertid vist, at aktørerne i nogle tilfælde har brug for mere detaljerede regler om udgifternes støtteberettigelse, som ikke kan fastlægges præcist i fondsforordningerne. Det foreslås derfor:

- at fondsforordningerne som nu fastsætter anvendelsesområdet, der tjener til for hver intervention at fastlægge de foranstaltninger, der skal finansieres af fondene
- at der ud over denne definition af anvendelsesområdet anvendes de relevante nationale regler for de støtteberettigede udgifter, medmindre Kommissionen opstiller fælles regler for udgifternes støtteberettigelse, i lighed med de nuværende støtteberettigelsesoversigter, der i 1997 blev knyttet til programmeringsdokumenterne.

På den måde er de principper, der skal anvendes, mere gennemsigtige for aktørerne: foranstaltningernes støtteberettigelse defineres i forordningerne;

støtteberettigelsen for udgifterne til gennemførelse af foranstaltningerne sorterer under den nationale ret undtagen på et begrænset antal områder, hvor fælles regler er ønskelige i lyset af forvaltnings- og kontrolinstansernes erfaringer.

Ud fra de foreliggende erfaringer vil Kommissionen inden midten af 1999 foretage en evaluering af medlemsstaternes anvendelse af de 22 eksisterende oversigter for at se, hvilke det kunne være nyttigt at opretholde med juridisk status i den nye programmeringsperiode.

I øvrigt har to særlige aspekter frembudt forvaltningsproblemer i de senere år: det drejer sig på den ene side om flytning af produktive investeringer, der tidligere har modtaget offentlig støtte ved etableringen, og på den anden side om privatiseringer af infrastrukturer, hvortil der er ydet støtte ved anlæggelsen. Uden at der stilles spørgsmålstegn ved markedsreglerne, må medlemsstaterne og Kommissionen i begge tilfælde på grundlag af mere præcise og enklere retsfor skrifter sikre sig, at fondsstøtten ikke inden for en bestemt frist (5 år) omdirigeres bort fra det oprindelige mål og giver uberettigede fordele. En sådan uberettiget fordel kunne komme virksomheder til gode, hvis de for tidligt flytter en produktion, for hvilken de har modtaget støtte til oprettelse af varige arbejdspladser, eller ved indkøb af produktionsudstyr på betingelser, der kan tyde på en implicit støtte. Et tilsvarende problem kunne også gælde for offentlige myndigheder, der som følge af salg af en infrastruktur skaffede sig en finansiell fordel, der anvendes til andre formål end de af strukturfondene oprindeligt fastsatte.

3. Udvikling af finansieringsteknik

Kommissionen har i Agenda 2000 anført, at efter en vis kritik, herunder fra Revisionsrettens side, skal strukturmidlernes løftestangeffekt styrkes med andre former for interventioner end tilskud alene. Der er to grunde til dette øgede ønske om finansiell effektivitet: bedre opfyldelse af de økonomiske behov og bedre hensyntagen til projekternes rentabilitet ud fra de normalt forventede nettoindtægter, hvilket i øvrigt vil gøre det muligt at styrke samarbejdet med EIB og EIF. I den henseende foreslås der tre forordningsændringer:

- den generelle forordning præciserer, at fondenes deltagelse ved iværksættelsen af foranstaltningerne kan tage andre former end direkte støtte: støtte, der skal tilbagebetales, rentegodtgørelser, garantipræmier, erhvervelse af kapitalandele osv.
- forordningen fastsætter også en større graduering af satserne ved præcisering af, specielt hvorledes infrastrukturer, der skaber betydelige indtægter, og investeringer i virksomheder skal behandles. For så vidt muligt at fremme anvendelsen af private finansieringskilder ved finansieringen af projekter, der modtager fondsstøtte (offentligt-privat partnerskab), og af hensyn til gennemsigtighed over for forvaltningsmyndigheden i forbindelse med en decentral programmering, foreslås der nedsatte satser for disse to kategorier af investeringer. For infrastrukturernes vedkommende kunne begrebet betydelige indtægter vejled-

ningsvis defineres som nettoindtægter, der udgør mindst 25% af de samlede omkostninger ved den pågældende investering. Desuden gives der et incitament til anvendelse af en del af fællesskabsstøtten i anden form end direkte støtte

- som undtagelse fra den generelle regel vil store projekter, der herefter altid indgår i programmerne, blive genstand for en særlig godkendelse, der gør det muligt forud at efterprøve både deres overensstemmelse med programmets mål og fællesskabspolitikkerne og deres finansiering, herunder den mest hensigtsmæssige interventionssats under behørig hensyntagen til eventuelle forventede indtægter, om nødvendigt i samråd med EIB.

4. Fuldstændig integration af evalueringen

Med baggrund i den almindelige udbredelse af en evalueringspraksis i medlemsstaterne i de foregående programmeringsperioder skal evalueringen spille en fortsat og styrket rolle som hjælp til beslutningstagning og god forvaltning af interventionerne med nationale midler og fællesskabsmidler. For at evalueringen fuldt ud kan spille sin operationelle rolle må den bygge på en klar ansvarsfordeling mellem dem, der har interesse i den. Fremgangsmåden skal omfatte en avanceret integration af den forudgående evaluering i udformningen af planerne og kvantificeringen af de tilstræbte mål, systematisk indførelse af midtvejs evalueringer til hjælp ved omprogrammeringer og udførelse af efterfølgende evalueringer for at drage fordel af de indhøstede erfaringer.

Ved forberedelsen af planerne vil hensyntagen til erfaringerne fra evalueringerne vedrørende de foregående programmeringsperioder bidrage til udbredelse af en bedre praksis og således til en øget økonomisk og social rentabilitet for de offentlige udgifter.

5. Et nyt effektivitetsredskab: resultatreserven

Formålet med resultatreserven midtvejs er at styrke den effektivitet, hvormed hvert operationelt program eller SPD udnytter de finansielle midler, der stilles til rådighed for det, til at nå de fastsatte mål og skabe en yderligere reel økonomisk effekt. Reserven skal fremme den bedst mulige udnyttelse af de offentlige midler, både de nationale og dem fra Fællesskabet. På grundlag af et forslag fra Kommissionen vil resultatreserven derfor blive tildelt de operationelle programmer eller SPD, der skønnes at give gode eller meget gode resultater ud fra den værdi, som en begrænset gruppe målelige og verificerbare indikatorer midtvejs viser i forhold til de i begyndelsen fastlagte resultatnormer. Indikatorerne fastlægges for at sikre, at interventionerne fører til realisering af de forventede mål (kvalitetsprogrammering), at der indføres passende administrative systemer til sikring af en god forvaltning af aktionerne (overvågning, kontrol, projektudvælgelse og evaluering), at de disponible finansielle midler anvendes i den i programmerne fastsatte takt (finansiel opsugning), og at der tilstræbes en løftestangeffekt for privat kapital.

Resultaterne af efterprøvningen af additionaliteten midtvejs bliver afgørende for, hvilken endelig procentdel af reserven der tildeles programmerne med gode og meget gode resultater. Programmer i medlemsstater, der ikke har overholdt deres forpligtelser med hensyn til additionalitet, vil få deres andel formindsket til fordel for de andre udvalgte programmer.

6. De rådgivende udvalgs og forvaltningskomitéernes rolle

Kommissionen foreslår videreførelse af de fem eksisterende udvalg (Det Rådgivende Udvalg for Udvikling og Omstilling i Regionerne, ESF-udvalget, Forvaltningskomitéen for Landbrugsstrukturerne og Udvikling af Landdistrikterne, Forvaltningskomitéen for Fiskeri og Akvakultur og Forvaltningskomitéen for EF-initiativer), selv om en formindskelse af antallet ville have været ønskelig. En sådan formindskelse støder imidlertid på juridiske problemer, som den generelle forordning om fondene ikke kan løse alene.

D. Forbedret kontrol

En bedre kontrol af strukturfondenes interventioner i medlemsstaterne er også en af modbydelserne for decentraliseringen af gennemførelsen.

1. Pålidelige kontrolsystemer

Forudsætningen for en bedre kontrol er en klarere fastlæggelse af medlemsstaternes og Kommissionens ansvar med hensyn til kontrol. I forlængelse af det arbejde, der har ført til Kommissionens vedtagelse af en forordning på området, og med forbehold af Kommissionens institutionelle beføjelser, er den kendsgerning, at der ikke må herske nogen uklarhed om princippet om medlemsstaternes primære ansvar, en nødvendig forudsætning for at sikre den finansielle forvaltnings effektivitet og rigtighed og for, at forebyggelsen, påvisningen og afhjælpningen af uregelmæssigheder faktisk får en effekt. På alle stadier af programmeringen forudser Kommissionen særlige bestemmelser, der giver den mulighed for at efterprøve, om disse krav er opfyldt. I tilfælde af, at der konstateres mangler eller uregelmæssigheder, vil Kommissionen have mulighed for at anvende finansielle korrektioner.

Kommissionen har også til hensigt at styrke forbindelsen mellem overvågningen af programmerne, den finansielle forvaltning og kontrollen. Som det gælder for overvågnings- og evalueringssystemerne, vil den kræve garantier fra medlemsstaterne for deres forvaltnings- og kontrolsystemers effektivitet. Den vil for sit vedkommende kunne suspendere udgiftsgodtgørelserne, hvis der er tvivl om udgifternes eller programmernes effektivitet eller rigtighed. Regelmæssige møder mellem forvaltningsinstanser og Kommissionens og medlemsstaternes eller regionernes kontrolinstanser skulle sikre en gennemførelseseffektivitet i overensstemmelse med programmålene, fællesskabspolitikkerne og principperne for god finansiell forvaltning.

Alle disse principper har allerede længe været drøftet med medlemsstaterne i forbindelse med SEM 2000 og særlig ved forberedelsen af Kommissionens gennemførelsesforordning (EF) nr. 2064/97 om gennemførelse af den nuværende artikel 23 i samordningsforordningen (EØF) nr. 4253/88.

2. Operationelle finansielle korrektioner

I forbindelse med den nuværende ordning har det vist sig, at der er behov for at præcisere og udvikle nogle af bestemmelserne om finansielle korrektioner for at gøre dem mere operationelle.

I lighed med, hvad der gælder for kontrollen, er det hensigtsmæssigt klart at styrke princippet om medlemsstaternes primære ansvar for, at der foretages de nødvendige finansielle korrektioner, hvis der konstateres fejl eller uregelmæssigheder. Når en medlemsstat foretager sådanne korrektioner, skal den pågældende fællesskabsstøtte kunne genanvendes til andre formål inden for samme program.

I de tilfælde, hvor en medlemsstat ikke foretager korrektioner af overtrædelser af fællesskabsretten, uregelmæssigheder og fejl, eller såfremt fællesskabsstøtten helt eller delvis ikke mere er berettiget, eller såfremt svagheder i forvaltnings- eller kontrolsystemerne medfører systematiske uregelmæssigheder, tilkommer det som nu Kommissionen selv at foretage de behørigt begrundede korrektioner. Den pågældende medlemsstat vil få mulighed for at fremsætte sine bemærkninger inden for en bestemt frist. Disse korrektioner foretages i princippet ved at fratække den disponible støtte til den pågældende medlemsstat. Korrektionen kan begrænses til den konstaterede uregelmæssighed eller udvides, hvis overtrædelsen eller uregelmæssigheden skyldes en mere generel svaghed i forvaltnings- eller kontrolsystemet.

Finansielle korrektioner vil også fortsat vise sig nødvendige for uregelmæssigheder, der ikke har nogen nøjagtig finansiell værdi (f.eks. i tilfælde af manglende overholdelse af et særligt element i fællesskabsretten).

TREDJE DEL:

DE SÆRLIGE FORORDNINGER OM DE ENKELTE FONDE

A. EFRU

I overensstemmelse med forslagets helhedslogik foreslår Kommissionen, at forordningen om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling kun vedrører de særlige regler for denne fond, dvs. dens anvendelsesområde. Da dette har stået sin prøve i de sidste ti år, foreslår Kommissionen endvidere ingen radikale ændringer af det, men nok præcisering af nogle aspekter.

Inden for rammerne af den bedre definerede opgave - fremme af den økonomiske og sociale samhørighed - skal EFRU fortsat deltage i fire typer finansiering: finansiering af erhvervsinvesteringer; finansiering af infrastrukturinvesteringer differentieret efter regionstyper; støtte til udvikling af regionernes interne potentiale; nyskabende aktioner og foranstaltninger med henblik på teknisk bistand.

Der lægges øget vægt på adgang til nye finansieringsteknikker og lokale servicefaciliteter, så der bliver mere velegnede instrumenter til rådighed til innovation inden for investeringer i virksomheder og lokale udviklings- og beskæftigelsesinitiativer. Dette kan være specielt nyttigt for udviklingen af regionernes interne potentiale.

EFRU-finansieringerne skal anvendes til opfyldelse af regionernes udviklingsbehov, samtidig med at Fællesskabets interventionsprioriteter tilgodeses. Derfor præciseres der i forordningsforslaget en række EFRU-støttede områder, nemlig erhvervsklima, forskning og teknologisk udvikling, beskyttelse og forbedring af miljøet, lokal økonomisk udvikling, ligestilling mellem mænd og kvinder og europæisk samarbejde inden for regionaludvikling.

EFRU-forordningen bør endvidere præcisere det specifikke interventionsområde for de nyskabende aktioner, denne fond støtter for at fremme de programmer, der finansieres under de prioriterede mål for fondene.

B. ESF

Forholdet til den generelle forordning

Forordningen om Den Europæiske Socialfond (ESF) stemmer overens med logikken i den samlede pakke af strukturfondsforordninger som omhandlet i indledningen. Set i sammenhæng med den generelle forordning indeholder ESF-forordningen en række bestemmelser, der vil gælde specielt og alene for ESF.

Politisk baggrund

ESF's rolle inden for de reviderede strukturfonde tager udgangspunkt i et nyt afsnit om beskæftigelsen i Amsterdam-traktaten, den beskæftigelsesstrategi, der er udviklet efter Det Europæiske Råds møde i Essen, og den nye proces - indledt af Rådet ved foregribelse af Amsterdam-traktaten - med udvikling af årlige nationale handlingsplaner for beskæftigelsen. ESF-implementeringen skal også være tilstrækkeligt fleksibel til at tilgodese de mange forskelle i politik, praksis og behov med hensyn til beskæftigelse og udvikling af de menneskelige ressourcer, der gør sig gældende medlemsstaterne imellem. Derfor, og eftersom forordningen gælder i en syvårig periode, er definitionen af de foranstaltninger, der kan finansieres, på dette stadium forholdsvis bred, så det bliver muligt at fremme en effektiv sammenkobling med de årlige beskæftigelsesretningslinjer og at sikre, at alle medlemsstaterne får passende kategorier, der kan finansieres.

Som helhed bygger tilgangen på, at der ses mere på politik end på program- eller projektadditionalitet, og at det tilstræbes at identificere, på hvilken måde medlemsstaterne foreslår at anvende ESF-midler til yderligere udvikling, forbedring eller total ændring af deres politik for beskæftigelse og menneskelige ressourcer i tråd med de retningslinjer for beskæftigelsen, der forudses i Amsterdam-traktaten.

Det er meget vigtigt at sikre en hensigtsmæssig sammenkædning af på den ene side denne samlede ESF-ramme og dens forbindelse med strategien og retningslinjerne for beskæftigelsen og på den anden side den regionaliserede ESF-finansiering. Kommissionen skal tilstræbe en integreret tilgang for alle tre strukturfondsmål og en betydeligt styrket samordning mellem de forskellige fondes interventioner, særlig med hensyn til udvikling af de menneskelige ressourcer.

Udviklingen af de menneskelige ressourcer er så vigtig, at den ikke kan ses isoleret fra en samlet national og europæisk strategi, og aftalerne mellem medlemsstaterne og Kommissionen om mål 3 vil blive et vigtigt referencepunkt for drøftelser om specifikke aktiviteter vedrørende de menneskelige ressourcer inden for mål 1 og 2.

ESF-aktiviteternes indhold

ESF-aktiviteterne er baseret på fem politikområder:

Aktiv arbejdsmarkedspolitik til bekæmpelse af arbejdsløshed

Fremme af social integrering

Systemer for livslang uddannelse og erhvervsuddannelse til fremme af beskæftigelsesmulighederne

Forudse og lette økonomiske og sociale forandringer

Lige muligheder for mænd og kvinder.

Målet er at sikre en minimumsdeltagelse for Socialfonden på alle fem områder, samtidig med at hver medlemsstat får mulighed for at fastlægge sine egne prioriteter for ESF-investeringerne. Den nøjagtige fordeling på de fem områder skal tage hensyn til den forudgående evaluering og også den finansiering, der som helhed er til rådighed i forhold til programmålene. I forordningsudkastet foreslås der et minimumsinvesteringsniveau for hver intervention inden for de under punkt 4 og 5 ovenfor nævnte aktiviteter.

Der vil blive lagt særlig vægt på de politiske områder, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra d) og e), dvs. forbedring af systemerne til at forudse og lette økonomiske og sociale forandringer og forbedring af kvindernes deltagelse på arbejdsmarkedet. I praksis burde der her være en vejledende målsætning om mindst 15% af de disponible fondsmidler til hvert af disse to politiske områder.

Medlemsstaterne har pligt til at sikre, at ESF-midlerne investeres på målrettet vis med en klart verificerbar effekt og synlighed. Sidstnævnte punkter kan ikke dikteres i form af foranstaltninger, men vil blive defineret i form af resultaterne af forhandlingerne. Det gør det muligt for medlemsstaterne omhyggeligt at udvælge de foranstaltninger, der er mest velegnede til deres egen særlige situation, og som stemmer overens med beskæftigelsesstrategien og de beskæftigelseprioriteter, der aftales i fællesskab mellem medlemsstaterne og Kommissionen på europæisk plan.

Slutresultatet for hver medlemsstat er en "referenceramme", som der træffes beslutning om enten som led i den nationale mål 3-programmering eller inden for den relevante EF-støtteramme (om nødvendigt med regional programmering). Denne ramme vil fastlægge: i) tildelingen af midler for de fem politiske mål; ii) et bestemt antal prioriteter for udgifter inden for disse fem kategorier; iii) mekanismerne til identificering af de nøjagtige resultater og virkninger af programudgifterne til overvågnings- og evalueringsformål; og iv) definerede mål, der gør det muligt at måle resultaterne (og hvordan de vil indgå i midtvejsfordelingen af reserven).

C. EUGFL-støtte til udvikling af landdistrikter

Den nye forordning om EUGFL-støtte til udvikling af landdistrikter lægger grunden til en sammenhængende politik for udvikling af landdistrikter, der også skal tjene til at supplere markedspolitikken ved at sikre, at landbrugsudgifterne bedre end tidligere bidrager til fysisk planlægning og beskyttelse af naturen. En betydelig del af finansieringen

af udgifterne til den vil blive overført fra EUGFL's Udviklingssektion til dens Garanti-sektion.

Teksten, der inden for en enkelt ramme omfatter alle de foranstaltninger til udvikling af landdistrikter, som EUGFL støtter, giver medlemsstaterne mulighed for selv at fastlægge deres prioriteter og vælge mellem forordningens foranstaltninger. Valget foretages som led i en samlet programmering.

De administrative og finansielle bestemmelser i forordningen om EUGFL-støtte til udvikling af landdistrikter svarer til forslagene i Agenda 2000 om foranstaltninger til udvikling af landdistrikter:

- programmering inden for strukturfondenes rammer i de regioner, der modtager støtte under mål 1 og 2
- finansiering over EUGFL's garanti- eller udviklingssektion afhængigt af foranstaltningen og regionen.

Foranstaltningerne vedrørende modernisering og diversificering følger forskellige tilgange efter den regionale sammenhæng. I mål 1- og mål 2-regionerne vil de indgå i de regionale programmer og således bidrage til de særlige mål, der er fastlagt med politikken for økonomisk og social samhørighed. For disse bestemmelser vedkommende udgør forordningen om EUGFL-støtte til udvikling af landdistrikter en del af den generelle retlige ramme for strukturfondene, idet der navnlig henvises til den generelle forordning om strukturfondene.

D. Den særlige forordning om strukturaktioner i fiskerisektoren

Den særlige forordning om strukturaktioner i fiskerisektoren, der indgår i dette lovgivningsforslag, begrænser sig til at fastslå disse aktioners forbindelse med på den ene side den fælles fiskeripolitik og på den anden side politikken for økonomisk og social samhørighed. I sidstnævnte henseende bidrager disse aktioner til realisering af mål 1 og 2 for strukturfondene.

De nærmere regler og betingelser for Fællesskabets finansielle deltagelse i strukturaktionerne i fiskerisektoren vil blive fastlagt senere af Rådet ved en forordning på grundlag af traktatens artikel 43. Proceduren svarer helt til 1993-proceduren, hvor Rådet med nogle måneders mellemrum vedtog forordning (EØF) nr. 2080/93³, som den "særlige fiskeriforordning", der indgår i dette forslag, skal træde i stedet for, og derefter forordning (EF) nr. 3699/93⁴.

Programmeringen af ledsageforanstaltningerne til omstruktureringen af fiskerflåderne er uforenelig med den udelukkende "regionale" karakter af programmeringen for mål 2. De pågældende foranstaltninger⁵ tager faktisk sigte på at iværksætte de flerårige udviklingsprogrammer for tilpasning af fiskeriindsatsen, der ved bindende lovgivning fastsætter præ-

³ EFT L 193 af 31.7.1993, s. 1.

⁴ EFT L 346 af 31.12.1993, s. 1.

⁵ Uden at foregribe, hvad Rådet beslutter efter proceduren i traktatens artikel 43, dækker dette udtryk i øjeblikket alle præmier og støttebetalinger til ejerne af fiskefartøjer og den sociale støtte til fiskere ramt af omstruktureringen.

cise mål for nedskæring af fiskerikapaciteten, men for hver medlemsstats vedkommende og uden mulighed for regional fordeling. I de af mål 1 omfattede regioner opretholdes den nuværende fremgangsmåde.

Det foreslås derfor ikke at integrere ledsageforanstaltningerne til omstruktureringen af fiskerflåderne i programmeringen for mål 2. For disse foranstaltninger vil en separat specifik programmering dække alle regioner uden for mål 1, herunder mål 2-regionerne. Midlerne vil komme fra EUGFL, Garantisektionen. Alle andre foranstaltninger i sektoren (modernisering af akvakulturen, forarbejdning af produkter, havnefaciliteter osv.) programmeres fortsat under mål 2.

Hvad angår mål 1-regionerne, vil alle foranstaltninger i sektoren, herunder ledsageforanstaltningerne til omstruktureringen af fiskerflåderne, blive programmeret under dette mål.

I overensstemmelse med Agenda 2000 vil Fællesskabet også kunne intervenere finansielt uden for mål 1- og mål 2-regionerne og for alle områder i sektoren ved hjælp af midler fra EUGFL, Garantisektionen.

Forslag til
RÅDETS FORORDNING (EF)
om generelle bestemmelser om strukturfondene

Forslag til
RÅDETS FORORDNING (EF)
om generelle bestemmelser om strukturfondene

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 130 D,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

under henvisning til samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet²,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg³,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget⁴, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge traktatens artikel 130 A skal Fællesskabet udvikle og fortsætte sin indsats for at styrke sin økonomiske og sociale samhørighed, og det skal navnlig stræbe efter at formindske forskellene mellem de forskellige områders udviklingsniveauer og forbedre situationen i de mindst begunstigede områder, herunder landdistrikterne, og i artikel 130 B er det fastsat, at Fællesskabet støtter denne virkeliggørelse med den virksomhed, som det udøver gennem strukturfondene, Den Europæiske Investeringsbank (EIB) og andre eksisterende finansielle instrumenter;
- (2) i henhold til artikel 19 i Rådets forordning (EØF) nr. 2052/88⁵ af 24. juni 1988 om strukturfondenes opgaver og effektivitet samt om samordningen af deres interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter, senest ændret ved forordning (EF) nr. 3193/94⁶, skal Rådet på forslag af Kommissionen senest den 31. december 1999 på ny gennemgå den pågældende forordning; for at gøre EF-bestemmelserne mere gennemsigtige bør bestemmelserne om strukturfondene samles i en enkelt forordning, og forordning (EØF) nr. 2052/88 og Rådets forordning (EØF) nr. 4253/88 af 19. december 1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår samordningen af de forskellige strukturfondenes interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den

1 EFT C

2 EFT C

3 EFT C

4 EFT C

5 EFT L 185 af 15.7.1988, s. 9.

6 EFT L 337 af 24.12.1994, s. 11.

Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter⁷, senest ændret ved forordning (EF) nr. 3193/94, bør derfor ophæves;

- (3) i medfør af artikel 5 i protokol nr. 6 til akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse om særlige bestemmelser for mål nr. 6 inden for rammerne af strukturfondene i Finland og Sverige bør protokollen tages op til fornyet behandling samtidig med forordning (EØF) nr. 2052/88 inden udløbet af 1999;
- (4) med henblik på at styrke koncentrationen og forenkle strukturfondenes indsats bør antallet af prioriterede mål begrænses i forhold til forordning (EØF) nr. 2052/88; disse mål bør defineres som udvikling og strukturtilpasning i regioner med udviklingsefterslæb, økonomisk og social omstilling i områder med strukturproblemer og tilpasning og modernisering af uddannelses-, erhvervsuddannelses- og beskæftigelsespolitikker og -systemer;
- (5) med bestræbelserne på at styrke den økonomiske og sociale samhørighed gennem strukturfondene søger Fællesskabet også at fremme en harmonisk, afbalanceret og bæredygtig erhvervsudvikling, en høj grad af konkurrenceevne navnlig for små og mellemstore virksomheder, en høj grad af beskæftigelse, lige muligheder for mænd og kvinder og en høj grad af beskyttelse og forbedring af miljøet; indsatsen bør bidrage til at fjerne uligheder mellem og fremme lige muligheder for mænd og kvinder, og den bør indføre kravene til miljøbeskyttelse i defineringen og gennemførelsen af strukturfondenes aktioner;
- (6) Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) bidrager især til at gennemføre målet vedrørende udvikling og strukturtilpasning i regioner med udviklingsefterslæb og økonomisk og social omstilling i områder med strukturproblemer;
- (7) Den Europæiske Socialfonds (ESF) opgaver bør tilpasses for at tage hensyn til og iværksætte EF's beskæftigelsesstrategi;
- (8) strukturaftsnittet af den fælles fiskeripolitik, der udgør en selvstændig strukturpolitik, har været en del af strukturfondenes regelsæt siden 1993; strukturfondenes indsats bør videreføres gennem det finansielle instrument for udvikling af fiskeriet (FIUF);
- (9) Fællesskabet har iværksat en reform af den fælles landbrugspolitik, som indebærer strukturforanstaltninger og ledsageforanstaltninger med henblik på at udvikle landdistrikterne; Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Udviklingssektionen, skal i den forbindelse fortsat bidrage til virkeliggørelsen af det prioriterede mål vedrørende udvikling og strukturtilpasning i regioner med udviklingsefterslæb gennem en forbedring af effektiviteten af strukturerne for produktion, forarbejdning og afsætning af landbrugs- og skovbrugsprodukter, og til at udvikle landdistrikternes eget potentielle; EUGFL, Garantisektionen, bør bidrage til at gennemføre det prioriterede mål vedrørende økonomisk og social omstilling i områder med strukturproblemer⁸;

⁷ EFT L 374 af 31.12.1988, s. 1.

⁸ EFT

- (10) de nærmere bestemmelser for hver fond fastlægges i gennemførelsesbeslutninger, der vedtages i henhold til traktatens artikel 43, 125 og 130 E;
- (11) der bør fastlægges kriterier for, hvordan de støtteberettigede områder og regioner defineres; de prioriterede områder og regioner i Fællesskabet bør derfor udpeges på grundlag af det fælles system for klassifikation af regioner, der benævnes "nomenklatur for statistiske territoriale enheder (NUTS)", og som er udarbejdet af De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor i samarbejde med medlemsstaternes statistiske institutter;
- (12) regioner med udviklingsefterslæb bør defineres som regioner med et BNP pr. indbygger på under 75% af gennemsnittet for EF; for at sikre en effektiv koncentration af interventionerne er det nødvendigt, at Kommissionen nøje overholder disse kriterier på grundlag af objektive statistiske oplysninger; fjernområderne og de områder, der er omfattet af mål 6 som omhandlet i forordning (EØF) nr. 2052/88 i perioden 1995-1999, bør også være omfattet af mål 1 i nærværende forordning;
- (13) områder under økonomisk og social omstilling bør defineres som områder, hvis industri- og servicesektorer undergår socioøkonomiske ændringer, landdistrikter i tilbagegang, vanskeligt stillede byområder og kriseramte fiskeriområder; det bør sikres, at indsatsen effektivt koncentrerer om de områder i EF, der er hårdest ramt; områderne bør fastlægges af Kommissionen på forslag af og i snævert samråd med medlemsstaterne;
- (14) for at sikre, at fondenes indsats får fællesskabskarakter, bør områder, hvis industri- og servicesektorer undergår socioøkonomiske ændringer, og landdistrikter i tilbagegang så vidt muligt fastlægges ud fra objektive indikatorer, der anvendes på EF-plan; det bør endvidere fastsættes, at den befolkningsandel, der omfattes af dette prioriterede mål, vejledende udgør omkring 10% af den samlede befolkning i EF, for så vidt angår industriområder, og 5% for landdistrikter, 2% for byområder og 1% for fiskeriområder; for at sikre, at hver medlemsstat yder et rimeligt bidrag til den samlede koncentrationsindsats, overstiger den mulige maksimale nedsættelse af mål 2's dækning i 2006 som omhandlet i nærværende forordning, inkl. de områder, for hvilke der ydes overgangsstøtte i henhold til mål 1, og som opfylder kriterierne for ret til støtte under mål 2, i forhold til retten til støtte under mål 2 og 5b i 1999 som omhandlet i forordning (EØF) nr. 2052/88 ikke en tredjedel, udtrykt i befolkningstal;
- (15) for at opnå en effektiv programmering bør de regioner med udviklingsefterslæb, hvis BNP pr. indbygger er på under 75% af gennemsnittet i EF, svare til de områder, som medlemsstaterne yder støtte til i henhold til traktatens artikel 92, stk. 3, litra a); i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse⁹ til medlemsstaterne om regionalpolitikken og konkurrencepolitikken bør der også være den størst mulige sammenhæng mellem de områder, der undergår økonomiske og sociale ændringer, og de områder, som medlemsstaterne yder støtte til i henhold til traktatens artikel 92, stk. 3, litra c), og medlemsstaterne bør derfor i det væsentlige foreslå, at kun de områder, som de meddeler Kommissionen, at de yder støtte til i henhold til

⁹ EFT C

traktatens artikel 92, stk. 3, litra c), er støtteberettigede i forbindelse med den økonomiske og sociale omstilling;

- (16) målet vedrørende tilpasning og modernisering af uddannelses-, erhvervsuddannelses- og beskæftigelsespolitikker og -systemer indgår finansielt i de regioner og områder, som ikke er dækket af de to andre prioriterede mål; dette mål omfatter også en referenceramme, der skal sikre sammenhæng med alle aktioner vedrørende menneskelige ressourcer i en og samme medlemsstat;
- (17) de regioner, der i 1999 er omfattet af et prioriteret mål, men som ikke opfylder kriterierne for ret til støtte, bør modtage en gradvis aftagende overgangsstøtte;
- (18) der bør fastsættes bestemmelser om fordeling af disponible midler; de fordeles en gang om året, og omkring 2/3 af midlerne tildeles regioner med udviklings efterslæb, herunder områder, der modtager overgangsstøtte;
- (19) Kommissionen bør fastlægge en vejledende fordeling af 90% af de disponible forpligtelsesbevillinger til prioriterede mål, idet den fuldt ud lægger godkendte objektive kriterier til grund; de 10% af bevillingerne, der ikke tildeles under den vejledende fordeling, bør Kommissionen fordele midtvejs;
- (20) 5% af alle disponible forpligtelsesbevillinger afsættes til EF-initiativer og 1% til nyskabende aktioner og teknisk bistand;
- (21) strukturfondenes bevillinger bør indekseres skønsmæssigt med henblik på programmeringen, og indekseringen bør om nødvendigt kunne tilpasses teknisk inden den 31. december 2003;
- (22) grundprincipperne for reformen af strukturfondene i 1998 skal fortsat styre fondenes aktiviteter indtil 2006; erfaringerne viser, at det er nødvendigt at gennemføre forbedringer for at gøre bestemmelserne enklere og mere gennemsigtige, og navnlig bør effektivitet betragtes som et grundprincip;
- (23) hvis strukturfondenes aktiviteter skal være effektive og gennemsigtige, er det nødvendigt nøje at fastlægge medlemsstaternes og Fællesskabets ansvarsområder, og ansvarsområderne skal være fastlagt på hvert trin af programmeringen, opfølgningen, evalueringen og kontrollen; ifølge nærhedsprincippet er det i første række medlemsstaternes ansvar at iværksætte og kontrollere foranstaltningerne, uden at dette berører Kommissionens beføjelser i øvrigt;
- (24) Fællesskabets indsats supplerer eller skal bidrage til medlemsstaternes indsats, og for at opnå en betydelig værditilvækst bør partnerskabet styrkes; det omfatter regionale og lokale myndigheder, andre kompetente myndigheder, herunder dem, som er ansvarlige for miljøet og for at fremme lige muligheder for mænd og kvinder, økonomiske og sociale partnere og andre kompetente organer; alle partnere bør inddrages i forberedelsen, opfølgningen og evalueringen af foranstaltningerne;
- (25) programmeringsprocessen bør defineres fra planlægningen til den endelige modtager, og denne proces bør i medlemsstaterne fremmes efter de af Kommissionen

opstillede retningslinjer, så at Fællesskabets prioriteter for strukturfondenes indsats fremlægges;

- (26) programmeringen skal sikre, at strukturfondenes aktioner samordnes både indbyrdes og med den indsats, der ydes af andre eksisterende finansielle instrumenter og EIB; samordningen skal også bidrage til, at tilskud og lån kombineres;
- (27) fondenes aktiviteter og de foranstaltninger, de medfinansierer, skal være forenelige med de øvrige EF-politikker og overholde EF-bestemmelserne; der skal vedtages særlige bestemmelser med henblik herpå;
- (28) kriterier og regler for en enklere kontrol og iværksættelse af additionalitetsprincippet bør defineres;
- (29) programmeringsystemet bør forenkles ved, at der anvendes en enkelt programmeringsperiode på syv år; med henblik herpå bør interventionernes former og antal begrænses, idet de generelt gennemføres i form af en integreret intervention pr. region, og ved generelt at anvende samlede programmeringsdokumenter i forbindelse med visse prioriterede mål og integrere store projekter og globaltilskud i de øvrige interventionsformer;
- (30) for at styrke integrerede udviklingsmetoder bør der, idet der tages hensyn til regionernes særlige kendetegn, skabes sammenhæng mellem fondenes aktioner og Fællesskabets prioriteter, beskæftigelsesstrategien, medlemsstaternes økonomiske og sociale politik og regionalpolitik;
- (31) med henblik på at fremskynde og forenkle programmeringsprocedurene bør der skelnes mellem Kommissionens og medlemsstaternes ansvarsområder; det bør fastsættes, at Kommissionen på forslag af medlemsstaterne vedtager strategier og prioriteter for programmeringens udvikling, den dermed forbundne EF-medfinansiering og de tilhørende gennemførelsesbestemmelser, og at medlemsstaterne træffer beslutning om anvendelsen; indholdet af de forskellige interventionsformer bør også fastlægges nærmere;
- (32) medlemsstaternes decentrale iværksættelse af strukturfondenes aktioner bør give garantier med hensyn til nærmere bestemmelser for og kvaliteten af iværksættelsen, resultaterne og evalueringen heraf og den korrekte finansielle forvaltning og kontrollen heraf;
- (33) Kommissionen bør, om nødvendigt i samarbejde med EIB, kunne godkende større investeringsprojekter, som overstiger en vis finansiell volumen, for at kunne evaluere deres virkninger og den planlagte anvendelse af EF-midler;
- (34) de aktioner af interesse for Fællesskabet, der gennemføres på Kommissionens initiativ, bør supplere de aktioner, som gennemføres under de prioriterede mål;
- (35) EF-initiativerne bør bidrage til at fremme det grænseoverskridende, tværregionale og tværregionale samarbejde, der skal finansieres af EFRU, den udvikling af landdistrikterne, der skal finansieres af EUGFL, Udviklingssektionen, og den udvikling af menneskelige ressourcer med lige muligheder for begge køn, der skal finansieres af ESF; sammenhængen mellem det grænseoverskridende, tværregionale og tværregionale samarbejde og aktioner, der gennemføres i henhold til Rådets

forordning (EØF) nr. 3906/89¹⁰, senest ændret ved forordning (EF) nr. 753/96¹¹, bør sikres;

- (36) strukturfondene bør støtte undersøgelser, pilotprojekter og udveksling af erfaringer for at fremme nyskabende metoder og praksis for en enkel og gennemsigtig iværksættelse;
- (37) med henblik på at styrke multiplikatorvirkningen af Fællesskabets midler, idet man så vidt muligt fremmer anvendelsen af private finansieringskilder og tager større hensyn til projekternes rentabilitet, bør støtten fra strukturfondene diversificeres og støttesatserne gradueres, for at fremme Fællesskabets interesser, tilskynde til anvendelse af diverse finansielle ressourcer, og for at begrænse fondenes deltagelse, idet man tilskynder til anvendelse af passende støtteformer; med henblik herpå bør der fastlægges nedsatte procentsatser for medfinansiering af investeringer i virksomheder og investeringer i infrastrukturer, der skaber betydelige indtægter; i forbindelse med nærværende forordning bør betydelige nettoindtægter vejledende defineres som indtægter, der udgør mindst 25% af de samlede investeringsudgifter;
- (38) ud fra nærhedsprincippet bør det fastsættes, at de relevante nationale bestemmelser gælder for støtteberettigede udgifter, indtil der vedtages EF-bestemmelser, der kan fastlægges af Kommissionen, når de skønnes nødvendige for at garantere en ensartet og rimelig anvendelse af strukturfondene i Fællesskabet; det er dog nødvendigt at bestemme, hvilke udgifter der er støtteberettigede, for så vidt angår datoerne for begyndelse og udløb af perioder for støtteberettigelse og investeringernes vedvarende karakter; for at strukturfondenes indsats kan være effektiv og have varige virkninger bør fondsstøtten kun helt eller delvis opretholdes, hvis støttens art eller betingelserne for dens gennemførelse ikke ændres i betydelig grad, hvorved støtteforanstaltningens oprindelige mål fordrejes;
- (39) bestemmelserne og procedurerne for forpligtelser og betalinger bør forenkles; budgetforpligtelserne skal med henblik herpå gennemføres en gang om året efter de flerårige finansielle prognoser og planen for finansiering af interventioner, og betalingerne foretages som forskud og refusion af faktiske udgifter; efter gældende retspraksis udgør de renter, som forskuddet eventuelt afkaster, indtægter for den pågældende medlemsstat, og for at styrke fondenes indsats bør de anvendes til samme formål som forskuddet;
- (40) der bør stilles garantier for en korrekt finansiel forvaltning, idet det sikres, at udgifterne er berettigede og attesterede, og idet der fastlægges betalingsbetingelser, som forudsætter, at vigtige ansvarsområder vedrørende opfølgning af programmeringen, finanskontrol og anvendelse af EF-retten overholdes;
- (41) for at sikre en korrekt forvaltning af Fællesskabets midler bør overslagene over og gennemførelsen af udgifterne forbedres; medlemsstaterne bør derfor med regelmæssige mellemrum sende Kommissionen deres overslag over anvendelsen af Fællesskabets midler, og forsinkelser i den finansielle gennemførelse bør medføre,

¹⁰ EFT L 375 af 23.12.1989, s. 11.

¹¹ EFT L 103 af 26.4.1996, s. 5.

at forskuddet skal tilbagebetales, og at parterne uden videre frigøres fra deres forpligtelser;

- (42) i overgangsperioden fra 1. januar 1999 til 31. december 2001 skal enhver henvisning til euroen generelt betragtes som en henvisning til euroen som valutaenhed, jf. artikel 2, andet punktum, i forordning (EF) nr./98¹²;
- (43) en effektiv opfølgning udgør en af garantiene for, at strukturfondenes indsats er effektiv; opfølgningen bør forbedres, og ansvarsområderne bør fastlægges nærmere; der bør navnlig skelnes mellem forvaltningsfunktioner og opfølgningsfunktioner;
- (44) der bør udpeges en enkelt forvaltningsmyndighed for hver intervention, og dens ansvarsområder bør fastlægges nærmere; de omfatter især indsamling af oplysninger om resultater og deres fremsendelse til Kommissionen, den korrekte finansielle gennemførelse, tilrettelæggelse af evalueringen og overholdelse af forpligtelserne i forbindelse med reklame og EF-ret; med henblik herpå bør der med regelmæssige mellemrum holdes møder om opfølgning af interventionen mellem Kommissionen og forvaltningsmyndigheden;
- (45) det bør bestemmes, at opfølgningskomitéen er en national instans, der følger interventionen, kontrollerer forvaltningsmyndighedens forvaltning af interventionen, og som sikrer, at komitéen følger sine retningslinjer og gennemførelsesregler, ligesom den undersøger komitéens evalueringer;
- (46) indikatorer og årlige gennemførelsesberetninger er vigtige bestanddele af opfølgningen, og de bør fastlægges nærmere, så de troværdigt kan afspejle forløbet af gennemførelsen af interventionerne og kvaliteten af programmeringen;
- (47) med henblik på en effektiv og regelmæssig gennemførelse bør man nærmere fastlægge medlemsstaternes forpligtelser vedrørende forvaltnings- og kontrolsystemer, attestering af udgifter, forebyggelse, påvisning og korrektion af uregelmæssigheder og overtrædelser af EF-retten;
- (48) samarbejdet mellem medlemsstaterne og Kommissionen om finanskontrol bør udbygges, uden at dette berører Kommissionens beføjelser på området, og det bør fastsættes, at medlemsstaterne og Kommissionen med regelmæssige mellemrum holder samråd for at undersøge de af medlemsstaterne truffne foranstaltninger og i givet fald give Kommissionen mulighed for at anmode om justeringer;
- (49) medlemsstaternes forpligtelser til at forfølge og korrigere uregelmæssigheder og overtrædelser og Kommissionens forpligtelser i tilfælde af, at medlemsstaterne ikke opfylder deres forpligtelser, bør fastlægges;
- (50) effektiviteten og virkningerne af strukturfondenes aktiviteter forudsætter, at evalueringen forbedres og uddybes, og medlemsstaternes og Kommissionens ansvarsområder og de bestemmelser, der skal sikre, at evalueringen er troværdig, bør derfor fastlægges nærmere;

¹² EFT L ...

- (51) interventionerne bør evalueres med henblik på deres forberedelse og vedtagelse, deres midtvejsrevision og vurderingen af deres virkninger, og evalueringsprocessen bør indgå i opfølgningen af interventionerne; målene for og indholdet af hver evalueringsetape bør derfor fastlægges, og evalueringen af miljøsituationen og med hensyn til lige muligheder for mænd og kvinder bør udbygges;
- (52) midtvejsevalueringen og henlæggelsen af en del af bevillingerne gør det muligt at yde supplerende bevillinger i forhold til interventionernes slagkraft, og tildelingen bør baseres på objektive, enkle og gennemsigtige kriterier for effektiviteten, forvaltningen og den finansielle gennemførelse;
- (53) hvert tredje år bør der fremlægges en beretning om de fremskridt, der er gjort under virkeliggørelsen af den økonomiske og sociale samhørighed, og beretningen bør indeholde en analyse af situationen for og den økonomiske og sociale udvikling i Fællesskabets regioner;
- (54) for at sikre, at partnerskabet fungerer effektivt, og at Fællesskabets interventioner fremmes på passende vis, bør den bredest mulige informations- og reklameindsats iværksættes; de myndigheder, der er ansvarlig for forvaltningen af interventionerne, er også ansvarlig på dette område, og de skal holde Kommissionen underrettet om de trufne foranstaltninger;
- (55) der bør fastsættes nærmere bestemmelser om arbejdet i de komitéer, der skal bistå Kommissionen med at iværksætte nærværende forordning;
- (56) der bør fastsættes særlige overgangsbestemmelser, der skal forberede den nye programmering straks efter ikrafttrædelsen af nærværende forordning, og som sikrer, at støtten til medlemsstaterne ikke afbrydes, indtil der kan opstilles planer og gennemføres interventioner efter det nye system -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I. GENERELLE PRINCIPPER

KAPITEL I. MÅL OG OPGAVER

Artikel 1 - Mål

EF's indsats gennem strukturfondene, Samhørighedsfonden, EUGFL, Garantisektionen, Den Europæiske Investeringsbank (EIB) og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter tager sigte på virkeliggørelsen af de generelle målsætninger i traktatens artikel 130 A og 130 C. Strukturfondene, EIB og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter bidrager hver for sig på relevant måde til virkeliggørelsen af følgende tre højt prioriterede mål:

- 1) fremme af udviklingen og strukturtilpasningen i regioner med udviklingsefterslæb, i det følgende benævnt "mål 1"

- 2) støtte til økonomisk og social omstilling i områder med strukturproblemer, i det følgende benævnt "mål 2"
- 3) støtte til tilpasning og modernisering af uddannelses-, erhvervsuddannelses- og beskæftigelsespolitikker og -systemer, i det følgende benævnt "mål 3". Under mål 3 kan der ydes støtte uden for mål 1- og mål 2-regioner eller -områder, og målet udgør politisk referenceramme for alle aktioner til udvikling af de menneskelige ressourcer på et nationalt område, idet der dog kan tages hensyn til specifikke regionale forhold.

Ved at forfølge disse mål bidrager EF gennem fondene til at fremme en harmonisk, afbalanceret og bæredygtig økonomisk udvikling, specielt med hensyn til konkurrenceevne og innovation navnlig i små og mellemstore virksomheder, til øget beskæftigelse og udvikling af de menneskelige ressourcer, beskyttelse og forbedring af miljøet, fjernelse af uligheder og fremme af ligestillingen mellem mænd og kvinder.

Artikel 2 - Midler og opgaver

1. I denne forordning forstås ved strukturfondene Den Europæiske fond for Regionaludvikling (EFRU), Den Europæiske Socialfond (ESF), Udviklingssektionen i Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) og Det Finansielle Instrument til Udvikling af Fiskeriet (FIUF), i det følgende benævnt "fondene".
2. I overensstemmelse med traktatens artikel 39, 123 og 130 C bidrager fondene efter de særlige bestemmelser, der gælder for hver af dem, til virkeliggørelsen af mål 1, 2 og 3 med følgende fordeling:
 - a) mål 1: EFRU, ESF, EUGFL's Udviklingssektion og FIUF
 - b) mål 2: EFRU, ESF og FIUF
 - c) mål 3: ESF.
3. EUGFL's Garantisektion bidrager til virkeliggørelsen af mål 2 efter bestemmelserne i forordning (EF) nr. ... [om støtte fra EUGFL til udvikling af landdistrikterne].
4. Fondene bidrager til finansiering af EF-initiativer og til at støtte nyskabende aktioner og teknisk bistand.

Teknisk bistand ydes inden for den i artikel 12-26 fastlagte programmering eller på Kommissionens initiativ i henhold til artikel 22.
5. De andre EF-budgetmidler, der kan anvendes til virkeliggørelse af målene i artikel 1, er navnlig dem, der er afsat til andre strukturaktioner og til Samhørighedsfonden.

Kommissionen og medlemsstaterne sørger for, at der er sammenhæng mellem fondenes indsats og andre EF-politikker og -aktioner, navnlig i forbindelse med beskæftigelse, ligestilling mellem mænd og kvinder, socialpolitik, uddannelses- og erhvervsuddannelsespolitik, den fælles landbrugspolitik, den fælles fiskeripolitik,

transport, energi og de transeuropæiske net, og sikrer desuden, at miljøbeskyttelseskrav integreres i udformningen og gennemførelsen af fondenes indsats.

6. EIB medvirker til virkeliggørelsen af målene i artikel 1 efter de bestemmelser, der er fastsat i dens vedtægter.

De øvrige eksisterende finansielle instrumenter, som efter de særlige bestemmelser, der gælder for hver af dem, kan bidrage til at virkeliggøre målene i artikel 1, er navnlig Den Europæiske Investeringsfond, Det Europæiske Atomenergifællesskab (Euratom) (lån og garantier). De benævnes i det følgende "de øvrige finansielle instrumenter".

KAPITEL II. GEOGRAFISKE OMRÅDER, DER ER STØTTEBERETTIGEDE UNDER DE PRIORITEREDE MÅL

Artikel 3 - mål 1

1. Mål 1-regioner er regioner, der svarer til niveau II i nomenklaturen for statistiske territoriale enheder (NUTS II), og hvis bruttonationalprodukt (BNP) pr. indbygger målt i købekraftstandarder og beregnet på grundlag af de disponible EF-data for de seneste tre år er lavere end 75% af EF-gennemsnittet.

Dette mål omfatter også fjernområderne (de franske oversøiske departementer, Azorerne, Madeira og De Kanariske Øer) og de områder, der er omfattet af mål 6 i perioden 1995-1999 som omhandlet i protokol nr. 6 til akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse.

2. Kommissionen fastlægger listen over mål 1-regioner under nøje overholdelse af stk. 1, første afsnit, uden at dette indskrænker anvendelsen af artikel 6, stk. 1.

Listen gælder i syv år regnet fra den 1. januar 2000.

Artikel 4 - mål 2

1. Mål 2-regioner er områder, der har strukturproblemer i forbindelse med økonomisk og social omstilling, og som har et betydeligt befolkningstal eller dækker et betydeligt areal. De omfatter områder, hvis industri- og servicesektorer undergår socioøkonomiske ændringer, samt landdistrikter i tilbagegang, vanskeligt stillede byområder og kriseramte fiskeriafhængige områder.
2. Kommissionen og medlemsstaterne sørger for, at interventionen reelt koncentrerer om de EF-områder, der er hårdest ramt, og på det mest hensigtsmæssige geografiske niveau. Befolkningen i de i stk. 1 nævnte områder må højst udgøre 18% af EF's samlede befolkning. På grundlag heraf fastsætter Kommissionen et befolkningsloft for hver medlemsstat afhængigt af:
 - a) det samlede befolkningstal i de NUTS III-regioner i den enkelte medlemsstat, som opfylder kriterierne i stk. 5 og 6
 - b) hvor alvorlige den enkelte medlemsstats strukturproblemer er på nationalt plan sammenlignet med de øvrige berørte medlemsstater. Dette vurderes ud

fra det samlede arbejdsløshedstal og tallet for langtidsledige uden for mål 1-regionerne

- c) behovet for at sikre, at hver medlemsstat yder et rimeligt bidrag til den fælles satsning på koncentration som fastlagt i nærværende afsnit; den maksimale reduktion af befolkningen under mål 2, herunder de områder, der er nævnt i artikel 6, stk. 1, andet afsnit, må ikke overstige en tredjedel i forhold til den befolkning, der er omfattet af mål 2 og 5b i 1999, som omhandlet i forordning (EØF) nr. 2052/88.

Kommissionen giver medlemsstaterne alle de oplysninger, den disponerer over, vedrørende kriterierne i stk. 5 og 6.

- 3. Under overholdelse af de i stk. 2 omhandlede lofter stiller medlemsstaterne forslag til en liste over signifikante områder, som er:
 - a) de områder inden for hver NUTS III-region, der er hårdest ramt, og som opfylder kriterierne i enten stk. 5 eller stk. 6
 - b) de andre områder, som er hårdest ramt ifølge kriterierne i stk. 7, 8 og 9; ved anvendelsen af disse kriterier kan medlemsstaterne også som referencegrundlag benytte særlige forhold, der påvirker befolkningens erhvervsfrekvens eller faktiske beskæftigelse.

Medlemsstaterne forsyner Kommissionen med de statistikker og andre oplysninger relateret til det mest hensigtsmæssige geografiske niveau, som den skal bruge for at vurdere disse forslag.

- 4. På basis af de i stk. 3 omhandlede oplysninger opstiller Kommissionen i snævert samråd med den berørte medlemsstat og under hensyntagen til nationale prioriteter listen over mål 2-områder, uden at dette indskrænker anvendelsen af artikel 6, stk. 2.

Industriområder og landdistrikter, der opfylder kriterierne i stk. 5 og 6, skal omfatte mindst 50% af mål 2-befolkningen i hver medlemsstat, med mindre der gøres en undtagelse som følge af behørigt begrundede objektive omstændigheder.

- 5. De i stk. 1 nævnte industriområder skal udgøre eller indgå i en territorial enhed på NUTS III-niveau, der opfylder følgende kriterier:
 - a) den gennemsnitlige arbejdsløshedsprocent skal ligge over EF-gennemsnittet i de seneste tre år
 - b) industribeskæftigelsens procentvise andel af den samlede beskæftigelse skal i ethvert referenceår fra 1985 være lig med eller over EF-gennemsnittet
 - c) der skal kunne konstateres et fald i industribeskæftigelsen i forhold til det i litra b) anførte referenceår.

6. De i stk. 1 nævnte landdistrikter skal udgøre eller indgå i en territorial enhed på NUTS III-niveau, der opfylder følgende kriterier i litra a) og b):
 - a) enten skal befolkningstætheden være på under 100 indbyggere pr. km², eller også skal landbrugsbeskæftigelsens procentvise andel af den samlede beskæftigelse i ethvert referenceår fra 1985 være lig med eller over det dobbelte af EF-gennemsnittet
 - b) enten skal den gennemsnitlige arbejdsløshedsprocent ligge over EF-gennemsnittet i de seneste tre år, eller også skal befolkningstallet være faldet siden 1985.
7. De i stk. 1 nævnte byområder er tætbefolkede områder, som opfylder mindst et af følgende kriterier:
 - a) en langtidsledighedsprocent, der ligger over EF-gennemsnittet
 - b) stor fattigdom, herunder dårlige boligforhold
 - c) stærkt nedslidte miljøforhold
 - d) høj kriminalitet
 - e) beboere med et lavt uddannelsesniveau.
8. De i stk. 1 nævnte fiskeriafhængige områder er kystområder, hvor fiskeribeskæftigelsen udgør en betydelig del af den samlede beskæftigelse, og som har socioøkonomiske problemer i forbindelse med strukturomlægningen inden for fiskerisektoren, hvilket medfører en markant nedgang i beskæftigelsen inden for denne sektor.
9. EF-interventionen kan også omfatte områder med et betydeligt befolkningstal eller et betydeligt areal, som svarer til en af følgende kategorier:
 - a) områder, der opfylder kriterierne i stk. 5 og støder op til et industriområde, områder, der opfylder kriterierne i stk. 6 og støder op til et landdistrikt, samt områder, der opfylder kriterierne i enten stk. 5 eller stk. 6 og støder op til en mål-1 region
 - b) landdistrikter med alvorlige socioøkonomiske problemer som følge af, at den erhvervsaktive landbrugsbefolkning bliver stadigt ældre
 - c) områder, som er ramt af eller truet af høj arbejdsløshed på grund af igangværende eller planlagt omlægning af aktiviteter af afgørende betydning inden for landbrugs-, industri- eller servicesektoren.
10. Et givet område kan kun være støtteberettiget under et af målene 1 og 2.
11. Listen over områder gælder i syv år regnet fra den 1. januar 2000.

Opstår der alvorlig krise i en region, kan Kommissionen i løbet af 2003 på forslag af en medlemsstat ændre denne liste efter bestemmelserne i stk. 1-10, men uden at

forhøje den befolkningsandel, der er dækket inden for hver af de i artikel 12, stk. 2, omhandlede regioner.

Artikel 5 - mål 3

Områder, der kan modtage støtte under mål 3, er områder, som med forbehold af artikel 6, stk. 2, ikke er omfattet af mål 1 og 2.

Artikel 6 - overgangsstøtte

1. Uanset artikel 3 vil regioner, som i 1999 er omfattet af mål 1 ifølge forordning (EØF) nr. 2052/88, og som ikke er omhandlet i artikel 3, stk. 1, andet afsnit, og stk. 2, i nærværende forordning, som overgangsforanstaltning modtage støtte fra fondene under mål 1 fra den 1. januar 2000 til den 31. december 2005.

I forbindelse med vedtagelsen af den i artikel 3, stk. 2, nævnte liste opstiller Kommissionen efter artikel 4, stk. 5 og 6, en liste over de NUTS III-områder i disse regioner, der i 2006 som en overgangsforanstaltning modtager støtte fra fondene under mål 1.

Områder i regioner, som ikke er anført på den i andet afsnit nævnte liste, vil i 2006 fortsat modtage støtte inden for rammerne af samme intervention, men kun fra ESF, FIUF og EUGFL's Udviklingssektion.

2. Uanset artikel 4 vil områder, som i 1999 er omfattet af mål 2 og 5b ifølge forordning (EØF) nr. 2052/88, og som ikke er anført på den i artikel 4, stk. 4, i nærværende forordning nævnte liste, som en overgangsforanstaltning modtage støtte fra EFRU under mål 2 fra den 1. januar 2000 til den 31. december 2003.

Disse områder modtager fra den 1. januar 2000 til den 31. december 2006 støtte fra ESF under mål 3 og fra EUGFL's Garantisektion som led i støtten til udvikling af landdistrikterne og til strukturaktionerne i fiskerisektoren i hele EF.

KAPITEL III. FINANSIELLE BESTEMMELSER

Artikel 7 - midler og koncentration

1. De midler, som fondene kan indgå forpligtelse for, beløber sig til 218,4 mia. euro i 1999-priser for perioden 2000-2006.

Den årlige fordeling af midlerne fremgår af bilaget.

2. Budgetmidlerne søges i videst mulig udstrækning koncentreret om mål 1-regionerne. De midler, der kan indgås forpligtelse for til disse regioner, udgør ca. to tredjedele af fondenes samlede midler.
3. Kommissionen foretager efter gennemsigtige procedurer en vejledende fordeling på de enkelte medlemsstater af 90% af de forpligtelsesbevillinger, der er til rådighed for den i artikel 12-18 omhandlede programmering, idet der for mål 1 og 2 fuldt ud tages hensyn til et eller flere objektive kriterier svarende til dem, der blev anvendt i den foregående periode omfattet af forordning (EØF) nr. 2052/88, dvs. støtteberet-

tiget befolkning, de enkelte landes og regioners velstand, strukturproblemerne relative alvor, herunder især arbejdsløshedens omfang.

For mål 3 baseres fordelingen på de enkelte medlemsstater primært på den støtteberettigede befolkning, beskæftigelsessituationen og på, hvor alvorlige problemerne er, herunder social udstødelse, uddannelses- og erhvervsuddannelsesniveaet samt andelen af erhvervsaktive kvinder.

Ved disse fordelinger opføres bevillingerne til regioner og områder, der modtager overgangsstøtte, separat. De pågældende bevillinger fastsættes i overensstemmelse med kriterierne i første afsnit. Bevillingerne er årligt aftagende.

4. De 10% af forpligtelsesbevillingerne, som ikke tildeles ved den i stk. 3 nævnte vejledende fordeling, tildeles midtvejs i forløbet af Kommissionen i henhold til artikel 43.
5. I den i stk. 1 nævnte periode anvendes 5% af fondenes forpligtelsesbevillinger, jf. stk. 1, til finansiering af EF-initiativer. 1% af de i stk. 1 nævnte midler anvendes til finansiering af nyskabende aktioner og teknisk bistand, som fastlagt i artikel 21 og 22.
6. De i stk. 1 og 2 omhandlede beløb indekseres fra den 1. januar 2000 med 2% om året efter den i bilag 1 fastsatte profil med henblik på deres programmering og senere opførelse på EF-budgettet.

Om nødvendigt foretager Kommissionen senest den 31. december 2003 en teknisk justering af indekseringen af bevillingerne for 2004 på basis af de senest foreliggende økonomiske oplysninger. Afvigelsen fra den oprindelige programmering overføres til det i stk. 4 omhandlede beløb.

KAPITEL IV. TILRETTELÆGGELSE

Artikel 8 - komplementaritet og partnerskab

1. EF indsatsen udformes som et supplement til de tilsvarende nationale aktioner eller som et bidrag hertil. Den fastlægges ved et snævert samråd, i det følgende benævnt "partnerskab", mellem Kommissionen og medlemsstaten sammen med:
 - a) de regionale og lokale myndigheder og de øvrige kompetente myndigheder
 - b) arbejdsmarkedets parter og økonomiske interesseorganisationer
 - c) de øvrige kompetente organer.

Hver medlemsstat skal inden for rammerne af sit institutionelle, juridiske og finansielle system vælge og udpege de mest repræsentative partnere på nationalt, regionalt, lokalt eller andet niveau, jf. første afsnit, under inddragelse af så mange kategorier som muligt, herunder eventuelt organer, der er aktive med hensyn til miljø og fremme af ligestillingen mellem mænd og kvinder.

Alle de udpegede parter er partnere med et fælles mål og benævnes i det følgende "partnere".

2. Medlemsstaterne sikrer, at partnerne inddrages i alle programmeringens faser på det mest hensigtsmæssige geografiske niveau og inden for rammerne af den enkelte medlemsstats institutionelle system. Partnerskabet omfatter forberedelse, finansiering, overvågning og evaluering af interventionerne.
3. I henhold til nærhedsprincippet og med forbehold af Kommissionens beføjelser er det medlemsstaternes ansvar at iværksætte interventionerne på det mest hensigtsmæssige geografiske niveau.
4. Medlemsstaterne samarbejder med Kommissionen for at sikre, at EF-midlerne anvendes efter princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning.
5. Kommissionen hører hvert år arbejdsmarkedets parter på europæisk plan om EF's strukturpolitik.

Artikel 9 - programmering og samordning

1. I denne forordning forstås ved:
 - a) "programmering": den tilrettelæggelse, de beslutninger og den finansiering, der foregår i flere faser og tager sigte på over en flerårig periode at gennemføre EF's og medlemsstaternes fælles indsats for at virkeliggøre målene i artikel 1
 - b) "plan": den berørte medlemsstats analyse af situationen i forhold til målene i artikel 1 og de prioriterede behov i relation til disse mål samt strategien og prioriteterne for den planlagte indsats, de særlige mål herfor og de vejledende finansielle midler, som er knyttet hertil
 - c) "EF-støtteramme": det dokument, Kommissionen har godkendt efter vurderingen af den af medlemsstaten forelagte plan, og som indeholder strategien og prioriteterne for fondenes og medlemsstatens indsats, de særlige mål herfor samt fondenes bidrag og de øvrige finansielle midler. Dokumentet er opdelt i prioriterede felter, og gennemførelsen finder sted ved hjælp af et eller flere operationelle programmer
 - d) "interventioner": fondenes interventionsformer, dvs.:
 - i) operationelt program eller samlet programmeringsdokument
 - ii) EF-initiativprogram
 - iii) støtte til teknisk bistand og nyskabende aktioner
 - e) "operationelt program": det af Kommissionen godkendte dokument til gennemførelse af en EF-støtteramme, der omfatter et sæt sammenhængende prioriterede felter, der består af flerårige foranstaltninger, og som kan medfinansieres af en eller flere fonde og af et eller flere af de øvrige eksisterende finansielle instrumenter samt af EIB. Et integreret operationelt program er et operationelt program, der medfinansieres af flere fonde

- f) "samlet programmeringsdokument": ét dokument, der er godkendt af Kommissionen, og som indeholder de samme oplysninger som en EF-støtteramme og et operationelt program
 - g) "prioriteret felt": en af prioriteterne i den strategi, der er fastlagt i en EF-støtteramme eller i en intervention. Hertil er knyttet et bidrag fra fondene og de øvrige finansielle instrumenter og de relevante finansielle midler fra medlemsstaten samt særlige mål
 - h) "foranstaltning": midlet til over en flerårig periode at realisere et prioriteret felt og til at finansiere operationer. Enhver støtteordning efter traktatens artikel 92 og enhver ydelse af støtte fra organer udpeget af medlemsstaterne anses som en foranstaltning
 - i) "operation": ethvert projekt eller enhver aktion, som gennemføres af de endelige støttemodtagere
 - j) "endelige støttemodtagere": de organer, eller offentlige eller private virksomheder, som har givet operationerne i opdrag. I forbindelse med støtteordninger efter traktatens artikel 92 og med støtte ydet af organer udpeget af medlemsstaterne er de endelige støttemodtagere de organer, som yder støtte.
2. Samordningen mellem de forskellige fonde foregår navnlig gennem:
- a) de i stk. 4 nævnte retningslinjer
 - b) EF-støtterammerne
 - c) finansiell programmering og gennemførelse af interventioner
 - d) overvågning og evaluering af de interventioner, der gennemføres under et mål.
3. Kommissionen sikrer under overholdelse af partnerskabet samordningen af de forskellige fondes interventioner dels indbyrdes, dels med interventionerne fra EIB og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter.

EF-interventionerne i form af tilskud kombineres på passende måde med lån, således at de anvendte budgetmidler ved hjælp af de bedst egnede finansielle instrumenter kan få størst mulig virkning. Denne kombination bestemmes i samarbejde med EIB ved fastlæggelsen af EF-støtterammen eller det samlede programmeringsdokument. I den forbindelse tages der hensyn til balancen i den foreslåede finansieringsplan, fondenes deltagelse og de udviklingsmål, som søges nået.

4. Inden planernes forelæggelse og den i artikel 41 nævnte midtvejsrevision, fastlægger Kommissionen retningslinjer, der indeholder EF's prioriteter for hvert af målene i artikel 1. Retningslinjerne offentliggøres i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Medlemsstaterne og Kommissionen tager hensyn til disse retningslinjer i programmeringens forskellige faser.

Artikel 10 - Additionalitet

1. For at sikre en reel økonomisk virkning må bevillingerne fra fondene ikke erstatte offentlige eller dermed ligestillede udgifter til strukturformål i medlemsstaten.
2. Kommissionen og den berørte medlemsstat fastlægger i EF-støtterammerne eller de samlede programmeringsdokumenter for mål 1 det niveau for de offentlige eller dermed ligestillede strukturudgifter, som medlemsstaten skal fastholde i alle mål 1-regioner i løbet af programmeringsperioden.

I de samlede programmeringsdokumenter for mål 2 og 3 fastlægger Kommissionen og den berørte medlemsstat det niveau for udgifterne til en aktiv arbejdsmarkeds-politik, som medlemsstaten skal fastholde på nationalt plan i perioden 2000-2006.

Som generel regel skal det i første og andet afsnit nævnte gennemsnitlige årlige udgiftsniveau være mindst lige så højt som i den foregående programmeringsperiode omfattet af forordning (EØF) nr. 2052/88.

3. Additionaliteten kontrolleres tre gange i løbet af programmeringsperioden:
 - a) en forhåndskontrol inden EF-støtterammerne eller de samlede programmeringsdokumenter vedtages, der tjener som reference for hele programmeringsperioden
 - b) en midtvejskontrol senest den 31. december 2003, hvorefter Kommissionen og medlemsstaten kan aftale at revidere det fastsatte strukturudgiftsniveau, hvis den økonomiske situation har bevirket, at de offentlige indtægter og beskæftigelsen i medlemsstaten har udviklet sig væsentligt anderledes end forventet ved forhåndskontrollen
 - c) en kontrol senest den 31. december 2005.

Medlemsstaten giver Kommissionen alle relevante oplysninger, når planerne forelægges og i forbindelse med midtvejskontrollen og kontrollen senest den 31. december 2005.

Uafhængigt af disse kontroller underretter medlemsstaten når som helst i løbet af programmeringsperioden Kommissionen om enhver udvikling, som vil kunne gøre det umuligt for den at fastholde det i stk. 2 nævnte udgiftsniveau.

Artikel 11 - Forenelighed

Operationer, der medfinansieres af fondene eller af EIB eller et andet finansielt instrument, skal være forenelige med traktaten og de retsakter, der er udstedt i henhold til denne, samt med EF's politikker, navnlig dem der vedrører konkurrencereglerne og specielt statsstøtte, offentlige udbud, beskyttelse og forbedring af miljøet, fjernelse af uligheder og fremme af ligestillingen mellem mænd og kvinder.

AFSNIT II. PROGRAMMERING

KAPITEL I. GENERELLE BESTEMMELSER OM MÅL 1, 2 og 3

Artikel 12 - Geografisk område

1. Regionaludviklingsplaner, der forelægges under mål 1, skal normalt dække en NUTS II-region. Medlemsstaterne kan dog forelægge en samlet udviklingsplan for alle de regioner, der er anført på den liste, som er nævnt i artikel 3, stk. 2, og artikel 6, stk. 1, forudsat at planen indeholder de i artikel 15 nævnte oplysninger.
2. Regionale omstillingsplaner, der forelægges under mål 2, skal principielt dække alle de områder i samme NUTS II-region, der er anført på den liste, som er nævnt i artikel 4, stk. 4, og i artikel 6, stk. 2. Planerne skal sondre mellem de aktioner, der gennemføres i mål 2-områder, og dem, der gennemføres andetsteds i den samme region, og skal vise, at aktionerne er konsistente med den politik, der føres på regionalt plan.
3. Planer, der forelægges under mål 3, dækker hele medlemsstatens område, hvad angår støtte uden for mål 1- og mål 2-regioner eller -områder, og udgør på nationalt plan en politisk referenceramme for udviklingen af de menneskelige ressourcer, idet der dog kan tages hensyn til særlige regionale forhold.

Artikel 13 - Varighed og revision

1. De enkelte planer, EF-støtterammer, operationelle programmer og samlede programmeringsdokumenter dækker en periode på syv år, med forbehold af artikel 6.

Programmeringsperioden begynder den 1. januar 2000.

2. Planerne, EF-støtterammerne, de operationelle programmer og de samlede programmeringsdokumenter revideres efter bestemmelserne i dette afsnit i tilslutning til den i artikel 41 fastsatte midtvejsevaluering og den i artikel 43 fastsatte tildeling af resultatreserven.

De kan ligeledes revideres efter samme bestemmelser, hvis der sker vigtige ændringer i den socioøkonomiske situation, herunder ændringer på arbejdsmarkedet.

Artikel 14 - Forberedelse og godkendelse

1. Planerne vedrørende mål 1, 2 og 3 udarbejdes af de kompetente myndigheder, medlemsstaten udpeger hertil på nationalt, regionalt eller andet niveau, og forelægges Kommissionen af medlemsstaten, efter at partnerne har afgivet udtalelse.

Hver partner afgiver sin udtalelse inden for en frist, der gør det muligt at overholde fristen i tredje afsnit.

Medmindre der er truffet anden aftale med den berørte medlemsstat, forelægges planerne senest tre måneder efter udarbejdelsen af listerne over områder omhandlet i artikel 3, stk. 2, og artikel 4, stk. 4.

2. Kommissionen bedømmer planerne ud fra deres sammenhæng med målene i nærværende forordning, herunder den referenceramme, der omhandles i artikel 1,

nr. 3, og de retningslinjer, der omhandles i artikel 9, stk. 4, samt med Fællesskabets politikker og bestemmelserne i artikel 40. Den tager hensyn til de regler, der gælder for partnernes medvirken og deres udtalelser afgivet i henhold til stk. 1.

Endvidere bedømmer Kommissionen hver enkelt plan, der foreslås under mål 3, ud fra sammenhængen mellem de påtænkte aktioner og den nationale plan for gennemførelsen af den europæiske strategi på beskæftigelsesområdet, jf. artikel 15, stk. 2, litra b), andet afsnit.

3. På grundlag af planerne udarbejder Kommissionen efter procedurene i artikel 47-50 EF-støtterammerne for mål 1 i samarbejde med den berørte medlemsstat. EIB medvirker ved udarbejdelsen af EF-støtterammerne. Kommissionen træffer beslutning om fondenes finansielle deltagelse senest seks måneder efter at have modtaget den eller de tilsvarende planer, når de omfatter alle de elementer, der er fastsat i artikel 15.

Kommissionen bedømmer de forslag til operationelle programmer under mål 1, som medlemsstaten har forelagt, ud fra deres sammenhæng med den tilsvarende EF-støtterammes mål og deres forenelighed med Fællesskabets politikker. Den træffer beslutning om fondenes finansielle deltagelse i overensstemmelse med artikel 27, stk. 1, i forståelse med den berørte medlemsstat, for så vidt forslagene indeholder alle de oplysninger, der omhandles i artikel 17.

Medlemsstaterne kan sammen med deres planer fremsende anmodninger om finansiell deltagelse i de operationelle programmer for at fremskynde gennemgangen af anmodningerne og programmernes gennemførelse. Med sin beslutning om EF-støtterammen godkender Kommissionen ligeledes i medfør af artikel 27, stk. 1, de operationelle programmer, der er forelagt samtidig med planerne, hvis disse programmer indeholder alle de oplysninger, der omhandles i artikel 17.

Finder artikel 15, stk. 1, anvendelse, vedtager Kommissionen én enkelt beslutning om et samlet programmeringsdokument omfattende både de elementer, der omhandles i artikel 16 og 17, og den fondsstøtte, der omhandles i artikel 27, stk. 1.

4. På basis af planerne udarbejder Kommissionen de samlede programmeringsdokumenter for mål 2 og 3 i forståelse med den pågældende medlemsstat efter procedurene i artikel 47-50. EIB medvirker ved udarbejdelsen af de samlede programmeringsdokumenter. Kommissionen træffer én enkelt beslutning om fondenes deltagelse i medfør af artikel 27, stk. 1, senest seks måneder efter at have modtaget den tilsvarende plan, når denne omfatter alle de elementer, der omhandles i artikel 16 og 17.
5. Senest tre måneder efter Kommissionens beslutning om godkendelse af et operationelt program eller et samlet programmeringsdokument fastsætter forvaltningsmyndigheden efter aftale med det overvågningsudvalg, der omhandles i artikel 34, de supplerende programmeringselementer, som den fremsender til Kommissionen i et enkelt dokument senest en måned efter dennes beslutning, i det følgende benævnt "programmeringstillægget".
6. Kommissionens beslutninger vedrørende EF-støtterammerne og de samlede programmeringsdokumenter offentliggøres i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Kommissionen tilsender efter anmodning fra Europa-Parlamentet til orientering dette disse beslutninger samt de EF-støtterammer, den har godkendt.

KAPITEL II. INDHOLDET AF PROGRAMMERINGEN VEDRØRENDE MÅL 1, 2 OG 3

Artikel 15 - Planer

1. Hvis Fællesskabets bidrag vedrørende mål 1 er under eller ikke væsentligt over 1 mia. euro, forelægger medlemsstaterne en plan, som i et enkelt dokument indeholder de elementer, der omhandles i stk. 2, 3 og 4 og i artikel 17.

For så vidt angår mål 2 og 3, forelægger medlemsstaterne ligeledes i et enkelt dokument en plan, der indeholder disse elementer.

Under alle omstændigheder sondres der i planerne mellem de rammebeløb, der er afsat til områder, som modtager overgangsstøtte, og de rammebeløb, der er afsat til de øvrige områder, som berøres af mål 1 eller 2.

2. Planer under mål 1, 2 og 3 tager hensyn til de retningslinjer, der omhandles i artikel 9, stk. 4, samt til prioriteter, der er udstukket for de enkelte berørte regioner; planerne omfatter:

- a) en talmæssig beskrivelse af den aktuelle situation med hensyn til dels udviklingsforskelle og -efterslæb samt udviklingspotentielt i regioner, der berøres af mål 1, dels omstilling i områder, der berøres af mål 2, dels til udviklingen af de menneskelige ressourcer og beskæftigelsespolitikken i medlemsstaten og i de områder, der berøres af mål 3; de anvendte finansielle midler og hovedresultaterne fra den foregående programmeringsperiode, idet der tages hensyn til de foreliggende evalueringresultater
- b) en beskrivelse af en strategi, der er velegnet til at nå de i artikel 1 omhandlede mål, og af de hovedfelter, der er valgt med henblik på at opnå en udvikling og en bæredygtig omstilling i regionerne og områderne, herunder i landdistrikterne, samt en udvikling af de pågældende menneskelige ressourcer eller en tilpasning og modernisering af uddannelses- og beskæftigelsessystemerne og -politikkerne; resultatet af forhåndsvurderingen som omhandlet i artikel 40.

Ud over disse elementer sikrer de planer, der er forelagt under mål 3, sammenhængen mellem strategien til fremme af beskæftigelsen og udviklingen af de menneskelige ressourcer på hele den berørte medlemsstats område, idet der tages hensyn til bl.a. den nationale plan for iværksættelsen af den europæiske beskæftigelsesstrategi; planerne indeholder en beskrivelse af hovedmålsætningerne for denne strategi og de vigtigste midler til at realisere disse målsætninger

- c) oplysninger om den påtænkte anvendelse af medfinansieringen fra fondene, EIB og andre finansielle instrumenter; for mål 1 suppleres disse oplysninger med en samlet vejledende finansiell opstilling, der for hvert enkelt af planens hovedfelter sammenfatter de forventede, både private og offentlige, finan-

sielle midler fra medlemsstaten og fra EF; de forventede behov for teknisk bistand

- d) resultaterne af den konsultation, der er foretaget i henhold til artikel 14, stk. 1, samt de gældende regler for og de påtænkte dispositioner med henblik på partnernes inddragelse.
3. I de regioner, der berøres af mål 1, omfatter regionaludviklingsplanerne enhver indsats med henblik på økonomisk og social omstilling, udvikling af menneskelige ressourcer under hensyn til referencerammen i artikel 1, nr. 3, samt udvikling af landdistrikterne.

I det tilfælde, hvor hele medlemsstater berøres af mål 1, indeholder planerne de elementer, der omhandles i stk. 2, litra b), andet afsnit.

4. Medlemsstaterne angiver, hvilke elementer der er karakteristiske for den enkelte fond, herunder størrelsen af den finansielle deltagelse, der anmodes om, samt en oversigt over de fastsatte operationelle programmer, bl.a. deres særlige målsætninger og hovedtyperne af de påtænkte foranstaltninger.

Artikel 16 - EF-støtterammer for mål 1

1. EF-støtterammerne for mål 1 sikrer samordningen af hele EF-strukturstøtten i de berørte regioner, herunder vedrørende udviklingen af de menneskelige ressourcer, jf. artikel 1, nr. 3, navnlig når hele medlemsstatens område er berørt af mål 1.
2. EF-støtterammen omfatter:
 - a) den strategi og de prioriterede felter, der er udvalgt med henblik på Fællesskabets og den pågældende medlemsstats fælles initiativer, deres særlige mål, så vidt muligt udtrykt i tal, evalueringen af den forventede virkning ifølge artikel 40, samt af de elementer, der vedrører deres sammenhæng med de retningslinjer, som omhandles i artikel 9, stk. 4, medlemsstatens økonomiske politikker, strategi for fremme af beskæftigelsen og for udvikling af de menneskelige ressourcer og eventuelt regionale politikker
 - b) en oversigt over samt varigheden af de operationelle programmer, der ikke vedtages samtidig med EF-støtterammen, herunder deres særlige mål og de udvalgte prioriteter
 - c) en vejledende finansieringsplan, der i overensstemmelse med artikel 27 og 28 for hvert prioriteret felt for hvert år angiver det påtænkte rammebeløb for medfinansieringen fra den enkelte fond, EIB og de øvrige finansielle instrumenter, når de bidrager direkte til finansieringsplanen, samt medlemsstaternes egne støtteberettigede, offentlige og private rammebeløb svarende til den enkelte fonds finansielle deltagelse.

Denne finansieringsplan præciserer, hvilke bevillinger der er afsat til regioner, der modtager overgangsstøtte.

Fondenes samlede årlige finansielle deltagelse for hver enkelt EF-støtteramme er forenelig med de gældende finansielle overslag, jf. dog den depression, der omhandles i artikel 7, stk. 3, tredje afsnit

- d) forudgående kontrol med additionalitetsprincippet overholdelse, jf. artikel 10, og de relevante oplysninger vedrørende gennemsigtheden af pengestrømmene, navnlig fra den pågældende medlemsstat til de støtteberettigede regioner
- e) bestemmelserne vedrørende EF-støtterammens gennemførelse omfatter følgende:
 - i) medlemsstatens udpegning af en myndighed eller et organ, der skal have ansvaret for administrationen af EF-støtterammen, jf. artikel 33
 - ii) en fastsættelse og anvendelse i samarbejde med Kommissionen af kompatible edb-systemer til forvaltning, overvågning og evaluering. Disse systemer skal give sikkerhed for, at forvaltningen er effektiv, at der er pålidelige oplysninger om gennemførelsen og resultaterne, og at bestemmelserne i artikel 35, 41 og 42 er opfyldt
 - iii) de bestemmelser, der påtænkes for at involvere partnerne
- f) i givet fald oplysninger om de bevillinger, der er nødvendige for gennemførelsen af foranstaltninger med henblik på forberedelse, overvågning og evaluering af interventionerne.

Artikel 17 - Operationelle programmer vedrørende mål 1

1. De interventioner, der omfattes af en EF-støtteramme vedrørende mål 1, gennemføres som regel i form af et integreret operationelt program for hver region.
2. Det operationelle program omfatter:
 - a) programmets prioriterede felter, deres sammenhæng med den tilsvarende EF-støtteramme, deres særlige mål udtrykt i tal og en evaluering af den forventede virkning, jf. artikel 40, samt deres sammenhæng med de retningslinjer, der omhandles i artikel 9, stk. 4
 - b) en beskrivelse af de påtænkte foranstaltninger med henblik på gennemførelse af de prioriterede felter, herunder de elementer, der er nødvendige for at vurdere støtteordningerne ud fra traktatens artikel 92; i givet fald de foranstaltninger, der er nødvendige for forberedelsen, overvågningen og evalueringen af det operationelle program
 - c) en finansieringsplan, der i overensstemmelse med artikel 27 for hvert prioriteret felt for hvert år angiver det påtænkte rammebeløb for medfinansieringen fra den enkelte fond, EIB og de øvrige finansielle instrumenter samt medlemsstaternes egne støtteberettigede, offentlige og private rammebeløb svarende til den enkelte fonds finansielle deltagelse.

Denne finansieringsplan præciserer de bevillinger, der er afsat til regioner, der modtager overgangsstøtte.

Fondenes samlede årlige finansielle deltagelse er forenelig med de gældende finansielle overslag, jf. dog den degression, der omhandles i artikel 7, stk. 3, tredje afsnit

- d) bestemmelserne vedrørende det operationelle programs iværksættelse, som omfatter følgende:
- i) medlemsstatens udpeging af en myndighed eller et organ, der skal have ansvaret for administrationen af det operationelle program, jf. artikel 33
 - ii) en beskrivelse af forvaltningsreglerne for det operationelle program
 - iii) en beskrivelse af overvågnings- og evalueringssystemerne
 - iv) en fastsættelse og anvendelse i samarbejde med Kommissionen af kompatible edb-systemer til forvaltning, overvågning og evaluering. Disse systemer skal give sikkerhed for, at forvaltningen er effektiv, at der er pålidelige oplysninger om gennemførelsen og resultaterne, og at bestemmelserne i artikel 35, 41 og 42 er opfyldt
 - v) en fastsættelse af bestemmelser for de finansielle midlers tilvejebringelse og cirkulation, der sikrer gennemsigtigheden af pengestrømmene
 - vi) en beskrivelse af de særlige kontrolforanstaltninger vedrørende det operationelle program, herunder præcisering af de respektive roller og kontrollen med statsstøttereglernes overholdelse
 - vii) en fastsættelse af partnernes respektive roller og ansvar i forbindelse med overvågningen og evalueringen af det operationelle program.

3. Programmeringstillægget omfatter følgende:

- a) iværksættelsesforanstaltninger for de tilsvarende prioriterede felter i det operationelle program, deres forudgående evaluering i overensstemmelse med artikel 40, de tilsvarende overvågningsindikatorer i overensstemmelse med artikel 35
- b) en definition af de endelige modtagerkategorier, der får gavn af foranstaltningerne
- c) udvælgelseskriterierne for de operationer, der finansieres under hver enkelt foranstaltning, herunder metoden til på forhånd at bedømme deres levedygtighed
- d) en finansieringsplan, der i overensstemmelse med artikel 27 og 28 for hver foranstaltning angiver det påtænkte rammebeløb for medfinansieringen fra fondene, EIB og de øvrige finansielle instrumenter samt medlemsstaternes egne støtteberettigede, offentlige og private rammebeløb svarende til fon-

denes finansielle deltagelse; satsen for en fonds medfinansiering af en foranstaltning fastsættes i overensstemmelse med artikel 28 og med de samlede EF-bevillinger, der er afsat til det pågældende prioriterede felt.

Denne finansieringsplan præciserer de bevillinger, der er afsat til regioner, der modtager overgangsstøtte

- e) de foranstaltninger, der er fastsat for at sikre passende PR for det operationelle program i overensstemmelse med artikel 45.

Når flere partnere deltager i finansieringen af interventionen på nationalt, regionalt, lokalt eller andet niveau, giver deres respektive engagementer anledning til en indbyrdes aftale, der sikrer, at midlerne stilles effektivt til rådighed i overensstemmelse med interventionens finansieringsplan. Denne aftale vedlægges til programmeringstillægget.

Artikel 18 - Samlede programmeringsdokumenter vedrørende mål 2 og 3

I henhold til artikel 15, stk. 1, andet afsnit, er interventioner, der gennemføres under mål 2 og 3, samlede programmeringsdokumenter.

Det samlede programmeringsdokument vedrørende mål 2 skal sikre samordningen af EF's samlede strukturstøtte, herunder vedrørende udvikling af de menneskelige ressourcer og udvikling af landdistrikterne, i alle områder, der berøres af mål 2 inden for hver enkelt region, der omhandles i artikel 12, stk. 2, herunder områder, der modtager overgangsstøtte fra EFRU.

Det samlede programmeringsdokument vedrørende mål 3 skal sikre samordningen af EF's samlede strukturstøtte med henblik på udviklingen af de menneskelige ressourcer i områder omhandlet i artikel 5, herunder områder, der modtager støtte fra ESF i henhold til artikel 6, stk. 2, andet afsnit.

KAPITEL III. EF-INITIATIVER

Artikel 19 - Indhold

1. EF-initiativerne vedrører følgende emneområder:
 - a) det grænseoverskridende, tværnationale og tværregionale samarbejde til fremme af en harmonisk, afbalanceret udvikling og fysisk planlægning i Europa
 - b) udvikling af landdistrikterne
 - c) det tværnationale samarbejde om en ny praksis i bekæmpelsen af forskelsbehandling og uligheder af enhver art i forbindelse med adgangen til arbejdsmarkedet.
2. De programmer, der er godkendt inden for rammerne af EF-initiativerne, kan vedrøre andre områder end dem, der omhandles i artikel 3 og 4.

Artikel 20 - Udarbejdelse, godkendelse og iværksættelse

1. Kommissionen vedtager efter proceduren i artikel 51, efter at have underrettet Europa-Parlamentet herom, retningslinjer, som for hvert initiativ beskriver målene, anvendelsesområdet og passende gennemførelsesbestemmelser. Retningslinjerne offentliggøres i De Europæiske Fællesskabers Tidende.
2. Hvert af de områder, der omhandles i artikel 19, stk. 1, finansieres af en enkelt fond, henholdsvis EFRU, EUGFL, Udviklingssektionen, og ESF. For også at kunne omfatte de foranstaltninger, der er nødvendige for det pågældende EF-initiativprogrammes iværksættelse, kan beslutningen om fondenes deltagelse udvide det anvendelsesområde, der er fastsat i de særlige forordninger for de enkelte fonde, uden at gå ud over disse særlige bestemmelser.
3. Ud fra forslag udarbejdet efter retningslinjerne og deres forhåndsvurdering efter artikel 40 vedtager Kommissionen EF-initiativprogrammerne i overensstemmelse med artikel 27.
4. EF-initiativprogrammerne revideres af Kommissionen efter den midtvejsevaluering, der omhandles i artikel 41.

KAPITEL IV. NYSKABENDE AKTIONER OG TEKNISK BISTAND

Artikel 21 - Nyskabende aktioner

1. Fondene kan på Kommissionens initiativ og indtil 0,7% af deres respektive årlige tildeling finansiere nyskabende aktioner på EF-niveau. Disse aktioner omfatter undersøgelser, pilotprojekter og udveksling af erfaringer.

De nyskabende aktioner skal bidrage til indførelsen af nyskabende metoder og praksis, der tager sigte på at forbedre kvaliteten af interventioner under mål 1, 2 og 3. Deres iværksættelse skal være enkel, gennemsigtig og i overensstemmelse med forsvarlig økonomisk forvaltning.

2. Hvert område for et pilotprojekt finansieres af en enkelt fond. For også at kunne omfatte de foranstaltninger, der er nødvendige for det pågældende pilotprojekts iværksættelse, kan beslutningen om fondenes deltagelse udvide det anvendelsesområde, der er fastsat i de specifikke forordninger for de enkelte fonde, uden at gå ud over disse særlige bestemmelser.

Artikel 22 - Teknisk bistand

Fondene kan på Kommissionens initiativ eller vegne for indtil 0,3% af deres respektive årlige tildeling finansiere de forberedelses-, overvågnings-, evaluerings- og kontrolforanstaltninger, der er nødvendige for nærværende forordning gennemførelse. De omfatter bl.a.:

- a) undersøgelser af bl.a. generel karakter vedrørende fondenes virksomhed

- b) aktioner vedrørende teknisk bistand, udveksling af erfaringer og oplysninger til partnerne, til de endelige modtagere, der får gavn af fondenes interventioner, og til offentligheden
- c) indførelse, drift og sammenkobling af edb-systemer med henblik på forvaltning, overvågning og evaluering.

Artikel 23 - Godkendelse af nyskabende aktioner og teknisk bistand

Kommissionen vurderer de anmodninger om fondenes deltagelse, der forelægges i henhold til artikel 21 og 22, på basis af følgende oplysninger:

- a) en beskrivelse af den foreslåede intervention, dens anvendelsesområde, herunder den geografiske dækning, og dens særlige mål
- b) en forhåndsvurdering
- c) de organer, der har ansvaret for interventionens iværksættelse, og modtagerne
- d) tids- og finansieringsplanen, herunder alle andre kilder til EF-medfinansiering
- e) bestemmelser, der sikrer en effektiv, regelmæssig iværksættelse
- f) alle oplysninger, der er nødvendige for at efterprøve foreneligheden med EF-politikkerne og med de retningslinjer, der omhandles i artikel 9, stk. 4.

Kommissionen godkender fondenes finansielle deltagelse, når disse oplysninger gør det muligt at foretage en vurdering af anmodningen.

KAPITEL V. STORE PROJEKTER

Artikel 24 – Definition af store projekter

Fondene kan inden for rammerne af en intervention finansiere udgifter i tilknytning til store projekter, dvs.:

- a) en række økonomisk uopdelelige arbejder, der opfylder en præcis teknisk funktion, og som tager sigte på klart identificerede målsætninger, og
- b) hvis samlede udgifter, som tages i betragtning ved fastsættelsen af størrelsen af fondenes deltagelse, overstiger 50 mio. euro.

Artikel 25 - Godkendelse og iværksættelse

1. Hvis medlemsstaten eller forvaltningsmyndigheden under interventionernes iværksættelse påtænker fondsstøtte til et stort projekt, underretter den på forhånd Kommissionen herom ved fremsendelse af følgende oplysninger:
 - a) det for iværksættelsen ansvarlige organ
 - b) investeringens art samt dens beskrivelse, udgifter og lokalisering
 - c) tidsplanen for projektets gennemførelse

- d) en analyse af bl.a. finansielle omkostninger og fordele og en risikoanalyse; for infrastrukturinvesteringer en analyse af projektets samfundsøkonomiske omkostninger og fordele (costbenefitanalyse), herunder angivelse af den forventede udnyttelsesgrad
 - e) oplysninger om projektets økonomiske bæredygtighed; for erhvervsinvesteringerne omfatter analysen oplysninger om markedsudsigterne for den berørte sektor og en analyse af projektets forventede rentabilitet
 - f) direkte og indirekte virkninger for beskæftigelsen
 - g) de oplysninger, der kan gøre det muligt at vurdere miljøvirkningerne og anvendelsen af forsigtighedsprincippet og princippet om forebyggende indsats, princippet om indgreb over for miljøskader fortrinsvis ved kilden samt princippet om, at forureneren betaler, samt anvendelsen af Fællesskabets regler på miljøområdet
 - h) de oplysninger, der er nødvendige for at vurdere, om konkurrencereglerne er overholdt, navnlig på statsstøtteområdet
 - i) for infrastrukturinvesteringerne den forventede virkning på udviklingen eller omstillingen i den pågældende region samt anvendelsen af EF-reglerne vedrørende offentlige kontrakter
 - j) oplysning om virkningen af fondenes finansielle deltagelse for projektgennemførelsen
 - k) finansieringsplanen og størrelsen af de samlede finansielle midler, der påtænkes for støtten fra fondene og alle andre EF-finansieringskilder.
2. Kommissionen foretager en vurdering af projektet - eventuelt i samråd med EIB - på basis af følgende elementer:
- a) den påtænkte investeringstype og i givet fald de forventede indtægter
 - b) resultaterne af costbenefitanalysen
 - c) evalueringen af virkningerne på miljøet
 - d) projektets sammenhæng med den tilsvarende interventions prioriterede felter
 - e) projektets overensstemmelse med EF-politikkerne
 - f) de forventede økonomiske og sociale fordele, bl.a. på beskæftigelsesområdet, under hensyn til de anvendte finansielle midler
 - g) samordningen af de finansielle instrumenter og den kombination af tilskud og lån, der omhandles i artikel 9, stk. 3, andet afsnit.
3. Senest tre måneder efter modtagelsen af de i stk. 1 omhandlede oplysninger bekræfter eller ændrer Kommissionen EF-deltagelsessatsen. Hvis Kommissionen fin-

der, at projektet ikke synes at berettige til hverken en del af eller hele fondsstøtten, kan den afslå en del af eller hele denne finansielle deltagelse.

KAPITEL VI. GLOBALTILSKUD

Artikel 26 - Globaltilskud

1. Medlemsstaten eller forvaltningsmyndigheden kan efter aftale med Kommissionen beslutte at lade passende formidlere, herunder lokale myndigheder, regionaludviklingsorganer eller ikke-statslige organisationer, varetage iværksættelsen og forvaltningen af en del af en intervention, i det følgende benævnt "globaltilskud", fortrinsvis en intervention til fordel for lokaludviklingsinitiativer.

For så vidt angår EF-initiativprogrammerne og de nyskabende aktioner, kan Kommissionen beslutte at benytte sig af et globaltilskud for hele eller en del af programmet.

2. Formidlerne, der har den nødvendige solvens og administrative kapacitet, skal være til stede eller repræsenteret i den pågældende region og være betroet en offentlig mission samt på passende vis kunne involvere de direkte berørte erhvervskredse i iværksættelsen af de fastsatte foranstaltninger.
3. Anvendelsen af et globaltilskud er angivet i den tilsvarende beslutning om fondenes finansielle deltagelse som en særlig bestemmelse om iværksættelse af interventionen som defineret i artikel 17, stk. 2, litra d). Bestemmelserne om globaltilskuddenes anvendelse gøres til genstand for en aftale mellem den forvaltningsmyndighed og det formidlende organ, der berøres.

For så vidt angår EF-initiativprogrammerne og de nyskabende aktioner, gøres bestemmelserne om globaltilskuddenes anvendelse til genstand for en aftale mellem Kommissionen og det pågældende formidlende organ. Programmeringstillægget omfatter ikke den del af interventionen, der henhører under globaltilskuddet.

4. Bestemmelserne om globaltilskuddets anvendelse præciserer bl.a.:
 - a) de foranstaltninger, der skal iværksættes
 - b) kriterierne for udvælgelsen af modtagerne
 - c) betingelserne og satserne for ydelsen af fondsstøtte, herunder anvendelsen af eventuelle renter
 - d) bestemmelserne om overvågning og evaluering af globaltilskuddet
 - e) eventuel anvendelse af en bankgaranti i forståelse med Kommissionen.

AFSNIT III. FONDENES FINANSIELLE DELTAGELSE OG FINANSIELLE FORVALTNING

KAPITEL I. FONDENES FINANSIELLE DELTAGELSE

Artikel 27 - Beslutningen om fondenes finansielle deltagelse

1. Kommissionen vedtager én enkelt beslutning om alle fondenes finansielle deltagelse, når alle betingelserne i denne forordning er opfyldt, inden for en frist på i almindelighed seks måneder efter modtagelsen af interventionsanmodningen. Beslutningen præciserer de bevillinger, der afsættes til regioner eller områder, som modtager overgangsstøtte.

Fondenes maksimale deltagelse fastsættes for hver enkelt af interventionens prioriterede felter.

En foranstaltning kan for en given periode kun modtage finansiel støtte fra én fond ad gangen.

En foranstaltning kan ikke på samme tid modtage støtte fra en fond under ét af mål 1, 2 og 3 og under et EF-initiativ.

2. Fondenes finansielle deltagelse i operationelle programmer skal være forenelig med den finansieringsplan, der er opstillet i den tilsvarende EF-støtteramme.
3. Fondenes deltagelse i foranstaltningernes iværksættelse kan tage en af følgende former: direkte støtte, der ikke skal tilbagebetales (i det følgende benævnt "direkte støtte"), støtte, der skal tilbagebetales, rentegodtgørelse, garanti, kapitalandele, deltagelse i risikokapital eller andre finansieringstyper.

Den støtte, der tilbagebetales til forvaltningsmyndigheden eller til en anden offentlig myndighed, genanvendes af denne til samme formål.

Artikel 28 - Graduering af deltagelsessatserne

1. Fondenes finansielle deltagelse gradueres ud fra følgende elementer:
 - a) størrelsen af de særlige, især regionale eller sociale problemer, der omhandles af interventionerne
 - b) den pågældende medlemsstats finansielle kapacitet under hensyn til bl.a. den relative velfærd i denne medlemsstat og nødvendigheden af at undgå alt for store stigninger i budgetudgifterne
 - c) den interesse, som interventionerne og de prioriterede felter har ud fra EF's synspunkt, jf. artikel 1, andet afsnit, specielt for afskaffelse af uligheder og fremme af lige muligheder for mænd og kvinder samt for miljøbeskyttelse og -forbedring, herunder anvendelsen af forsigtighedsprincippet, princippet om forebyggende indsats og princippet om, at forureneren betaler
 - d) den interesse, som interventionerne og de prioriterede felter har ud fra et regionalt og nationalt synspunkt

- e) de særlige egenskaber ved den pågældende type intervention og prioriteret felt
 - f) den optimale udnyttelse af de finansielle midler i finansieringsplanerne, herunder kombinationen af offentlige og private midler, og anvendelsen af passende finansielle instrumenter i overensstemmelse med artikel 9, stk. 3.
2. Fondenes finansielle deltagelse beregnes i forhold til de samlede støtteberettigede omkostninger eller i forhold til de samlede støtteberettigede offentlige eller dermed sidestillede udgifter (på nationalt, regionalt eller lokalt niveau eller EF-niveau) i forbindelse med hver intervention.
3. Fondenes deltagelse sker inden for følgende rammer:
- a) højst 75% af de samlede støtteberettigede udgifter og som hovedregel mindst 50% af de støtteberettigede offentlige udgifter for foranstaltninger, der gennemføres i regioner berørt af mål 1. Når disse regioner ligger i en medlemsstat, der berøres af Samhørighedsfonden, kan EF-støtten ekstraordinært i behørigt begrundede tilfælde højst andrage 80% af de samlede støtteberettigede udgifter og højst 85% af de samlede støtteberettigede udgifter i fjernområderne samt for de perifere græske øer, der er ugunstigt stillet på grund af afstandene
 - b) højst 50% af de samlede støtteberettigede udgifter og som hovedregel mindst 25% af de støtteberettigede offentlige udgifter for foranstaltninger, der gennemføres i områder berørt af mål 2 eller 3.

Fondenes finansielle deltagelse sker under overholdelse af støtteintensitets- og kumulationslofterne på statsstøtteområdet.

4. Når den pågældende intervention indebærer finansiering af indtægtsskabende investeringer, fastlægges fondenes deltagelse i disse investeringer under hensyn til især størrelsen af den pengestrøm, der normalt vil kunne forventes af den pågældende type investeringer i betragtning af de makroøkonomiske forhold, under hvilke investeringerne skal iværksættes, og uden at fondenes deltagelse medfører en forøgelse af indsatsen over de nationale budgetter.

Fondenes deltagelse underlægges følgende begrænsninger:

- a) når infrastrukturinvesteringerne skaber betydelige indtægter, kan deltagelsen ikke overstige:
 - i) 40% af de samlede støtteberettigede udgifter i regioner, der berøres af mål 1, hvortil kommer en forhøjelse på maksimalt 10% i de medlemsstater, der berøres af Samhørighedsfonden
 - ii) 25% af de samlede støtteberettigede udgifter i områder, der berøres af mål 2

- iii) disse satser kan forhøjes med anvendelsen af andre former for finansiering end direkte støtte, dog kan denne forhøjelse højst være på 10% af de samlede støtteberettigede udgifter
 - b) for så vidt angår investeringer i virksomheder, kan deltagelsen ikke overstige:
 - i) 35% af de samlede støtteberettigede udgifter i regioner, der berøres af mål 1
 - ii) 15% af de samlede støtteberettigede udgifter i områder, der berøres af mål 2
 - iii) for investeringer i små og mellemstore virksomheder kan disse satser forhøjes med anvendelsen af andre former for finansiering end direkte støtte, dog kan denne forhøjelse højst være på 10% af de samlede støtteberettigede udgifter.
- 5. Henvisningerne i stk. 3 og 4 til regioner og områder, der berøres af mål 1 og 2, skal ligeledes forstås som henvisninger til regioner og områder, der modtager overgangsstøtte i henhold til artikel 6, henholdsvis stk. 1 og 2.
- 6. Foranstaltninger gennemført på Kommissionens initiativ og omhandlet i artikel 21 og 22, kan finansieres med 100% af de samlede udgifter. Foranstaltninger gennemført på Kommissionens vegne og omhandlet i artikel 22 finansieres med 100% af de samlede udgifter. For foranstaltninger vedrørende teknisk bistand inden for rammerne af programmerne og EF-initiativerne gælder de i nærværende artikel omhandlede satser.

Artikel 29 - Støtteberettigelse

1. Udgifter i tilknytning til operationer er kun berettiget til fondenes finansielle deltagelse, hvis disse operationer er integreret i den pågældende intervention.
2. En udgift kan ikke være berettiget til fondenes finansielle deltagelse, hvis den er betalt af den endelige modtager inden den dato, hvor Kommissionen har modtaget interventionsanmodningen. På denne dato begynder fristen for udgifternes støtteberettigelse.

Den sidste dato for udgifternes støtteberettigelse fastsættes i beslutningen om fondenes finansielle deltagelse. Den refererer til de betalinger, som de endelige modtagere foretager. Den kan forlænges af Kommissionen efter behørigt begrundet anmodning fra medlemsstaten i medfør af bestemmelserne i artikel 13 og 14.
3. De relevante nationale regler gælder for de støtteberettigede udgifter, undtagen hvis Kommissionen, når det er nødvendigt, udarbejder fælles regler for udgifternes støtteberettigelse efter procedurerne i artikel 47-51.

4. Medlemsstaterne sikrer, at fondenes finansielle deltagelse kun er endeligt erhvervet for en operation, hvis denne ikke gøres til genstand for en væsentligt ændring:
 - a) der påvirker arten af operationen eller betingelserne for dens iværksættelse eller giver en virksomhed eller et offentligt selskab en uretmæssig fordel
 - b) og i givet fald inden udløbet af en periode på fem år medfører en ændring i den ejendomsretlige ordning for en infrastruktur eller ophør eller ændring af lokaliseringen for en produktionsvirksomhed.

Findes der en sådan ændring, anvendes bestemmelserne i artikel 38.

KAPITEL II. FINANSIEL FORVALTNING

Artikel 30 - Budgetforpligtelser

1. Fællesskabets budgetforpligtelser indgås på grundlag af beslutningen om fondenes finansielle deltagelse.
2. Forpligtelser vedrørende interventioner med en varighed på mindst to år indgås som regel for et år ad gangen. Den første forpligtelse indgås, når Kommissionen vedtager beslutningen om interventionens godkendelse. De efterfølgende forpligtelser indgås som regel senest den 30. april.

Den del af en forpligtelse, for hvilken Kommissionen ikke har fået forelagt nogen gyldig betalingsanmodning ved udgangen af det andet år efter forpligtelsesåret eller ved udløbet af den frist, som omhandles i artikel 36, stk. 1, for aflevering af den endelige rapport, frigøres ex officio af Kommissionen; fondenes deltagelse i denne intervention reduceres tilsvarende.

3. For interventioner med en varighed på under to år indgås forpligtelserne for fondenes samlede deltagelse, når Kommissionen vedtager beslutningen om fondenes deltagelse.

Artikel 31 - Betalinger

1. Kommissionens betaling af fondenes deltagelse sker i overensstemmelse med budgetforpligtelserne og foretages til det nationale, regionale eller lokale organ (benævnt "betalingsmyndigheden" med henblik på anvendelsen af denne artikel), der er udpeget med henblik herpå i den af den pågældende medlemsstat forelagte anmodning.

Betalingerne vedrører den ældste forpligtelse, der er indgået i henhold til artikel 30.

Betalingen kan tage form af acountobeløb, mellemliggende betalinger og betaling af restbeløb. De mellemliggende betalinger og betalingerne af restbeløb, der vedrører allerede betalte udgifter, skal svare til betalinger, der er afholdt af de endelige modtagere, og som er dokumenteret af kvitterede fakturaer eller regnskabsdokumenter med tilsvarende bevisværdi.

Kommissionen foretager de mellemliggende betalinger inden for en frist, der i almindelighed ikke må overstige to måneder regnet fra modtagelsen af en gyldig anmodning.

Betalingsmyndigheden sørger for, at de endelige modtagere så hurtigt som muligt modtager de fulde beløb fra fondenes deltagelse, som de er berettiget til. Der foretages ikke nogen form for fradrag eller tilbageholdelse, og der pålægges ikke senere nogen specifik belastning, der kan nedsætte disse beløb.

2. Ved den første forpligtelse får betalingsmyndigheden udbetalt et acountobeløb af Kommissionen. Det kan højst være på 10% af fondenes deltagelse i den pågældende intervention. Det kan om nødvendigt opdeles i et eller flere regnskabsår afhængigt af de disponible budgetmidler.

Under hele interventionens varighed benytter budgetmyndigheden acountobeløbet til at udbetale Fællesskabets deltagelse i de udgifter, der reelt er afholdt og anmeldt til Kommissionen i overensstemmelse med stk. 3.

Betalingsmyndigheden tilbagebetaler hele acountobeløbet eller en del deraf, når der ikke er rettet nogen betalingsanmodning til Kommissionen senest 18 måneder efter beslutningen om fondenes deltagelse.

Eventuelle renter af acountobeløbet afsættes til den pågældende intervention.

3. De mellemliggende betalinger benyttes til tilbagebetaling af de under fondene reelt afholdte udgifter, som betalingsmyndigheden har attesteret. De vedrører de foranstaltninger, der er fastsat i programmeringstillægget, og interventionens finansieringsplan, og følgende betingelser skal overholdes:
 - a) programmeringstillægget forelægges Kommissionen med alle de elementer, der er fastsat i artikel 17, stk. 3
 - b) fremsendelse til Kommissionen ved udløbet af den fastsatte frist af den årlige rapport om gennemførelsen det foregående år med alle de oplysninger, der er fastsat i artikel 36
 - c) fremsendelse af de oplysninger, der er nødvendige for den midtvejsevaluering af interventionen, der omhandles i artikel 41
 - d) overensstemmelse mellem forvaltningsmyndighedens og overvågningsudvalgets beslutninger og fondenes samlede medfinansiering af de pågældende prioriterede felter
 - e) imødekomme inden for den fastsatte frist af anmodningerne om tilpasninger, jf. artikel 33, stk. 3, eller anmodningerne om korrigerende foranstaltninger, jf. artikel 37, stk. 4
 - f) ingen annullering i henhold til artikel 38, stk. 2, første afsnit, og ingen kommissionsbeslutning om at indlede en overtrædelsesprocedure efter traktatens artikel 169 over for den berørte intervention og foranstaltning.

Medlemsstaten og den udpegede myndighed underrettes straks, hvis en af betingelserne ikke er opfyldt, og tager de forholdsregler, der er nødvendige for at rette sig herefter.

Medlemsstaterne sørger for, at anmodningerne om mellemliggende betalinger så vidt muligt indgives til Kommissionen samlet tre gange om året, idet den sidste betalingsanmodning skal være indgivet senest den 31. oktober.

Anmodningerne om mellemliggende betalinger præciserer for hvert prioriteret felt de udgifter, der er betalt i regioner eller områder, der modtager overgangsstøtte.

De samlede kumulerede betalinger, der omhandles i stk. 2 og i dette stykke, og som udbetales til en intervention, udgør højst 95% af fondenes finansielle deltagelse i interventionen.

4. Betalingen af restbeløbet for interventionen foretages, hvis:
 - a) betalingsmyndigheden har forelagt Kommissionen en erklæring, der attesterer, at udgifterne reelt er afholdt, senest seks måneder efter den betalingsfrist, der er fastsat i beslutningen om fondenes finansielle deltagelse
 - b) den endelige rapport om gennemførelsen er forelagt Kommissionen og godkendt af denne
 - c) medlemsstaten har tilsendt Kommissionen den erklæring, der omhandles i artikel 37, stk. 1, litra f).

Restbeløbets endelige betaling kan ikke længere berigtiges på medlemsstatens anmodning, hvis den udpegede myndighed ikke har anmodet Kommissionen herom senest ni måneder efter den dato, hvor det er blevet udbetalt.

5. Medlemsstaterne udpeger de myndigheder, der har beføjelse til at udstede de attester og erklæringer, der omhandles i stk. 3 og 4.
6. Medlemsstaterne tilsender senest den 30. april hvert år Kommissionen ajourførte overslag over betalingsanmodningerne for det indeværende regnskabsår og over dem for det efterfølgende regnskabsår.
7. For de nyskabende aktioner, der omhandles i artikel 21, og de foranstaltninger, der omhandles i artikel 22, fastsætter Kommissionen passende betalingsprocedurer.

Artikel 32 - Anvendelse af euroen

Beløb i Kommissionens beslutninger, forpligtelser og betalinger udtrykkes og udbetales i euroer efter nærmere regler, som Kommissionen skal vedtage efter procedurene i artikel 47-51.

AFSNIT IV. STRUKTURFONDSINTERVENTIONERNES EFFEKTIVITET

KAPITEL I. OVERVAGNING

Artikel 33 - Forvaltningen, der varetages af den udpegede myndighed

1. Den myndighed eller det organ, der af medlemsstaten udpeges til at forvalte en intervention, i denne forordning benævnt "forvaltningsmyndigheden", er ansvarlig for en effektiv og korrekt forvaltning og gennemførelse af interventionen, herunder:
 - a) etablering af et system til indsamling af finansielle og statistiske oplysninger om gennemførelsen og de overvågningsindikatorer, der er omhandlet i artikel 35, og for at stille disse oplysninger til rådighed efter regler, der aftales med Kommissionen
 - b) gennemførelse af finansieringsplanen for interventionen, bl.a. tilvejebringelsen af midler fra de partnere, der deltager i finansieringen inden for rammerne af den aftale, der er omhandlet i artikel 17, stk. 3
 - c) etablering og anvendelse af kompatible edb-systemer til forvaltning, overvågning og evaluering, der kan sikre en effektiv forvaltning og pålidelige og tilgængelige oplysninger som omhandlet i litra a), og som er i overensstemmelse med artikel 35, 41 og 42
 - d) udfærdigelse og forelæggelse for Kommissionen af den årlige rapport om gennemførelsen og i givet fald af betalingsanmodninger, uden at dette dog indskrænker anvendelsen af artikel 31
 - e) tilrettelæggelse i samarbejde med Kommissionen af den midtvejsevaluering, der er omhandlet i artikel 41
 - f) anvendelse ved de organer, der deltager i forvaltningen og gennemførelsen af interventionen, enten af et separat regnskab eller af hensigtsmæssige regnskabskoder for alle transaktioner vedrørende interventionen
 - g) korrekt gennemførelse af de operationer, der finansieres under interventionen, herunder iværksættelse af interne kontrolforanstaltninger, der er i overensstemmelse med principperne for forsvarlig økonomisk forvaltning, og efterkommelse af konklusioner, henstillinger eller anmodninger fremsat i henhold til stk. 3 i nærværende artikel eller artikel 37, stk. 4
 - h) overensstemmelse med Fællesskabets politikker; ifølge EF-reglerne om offentlige udbud skal de bekendtgørelser, der indsendes til offentliggørelse i De Europæiske Fællesskabers Tidende, indeholde bestemte oplysninger om de projekter, hvortil der er blevet ansøgt om eller truffet beslutning om at yde støtte fra strukturfondene
 - i) overholdelse af de forpligtelser med hensyn til information og PR-aktiviteter, der er omhandlet i artikel 45.

2. Efter godkendelse fra overvågningsudvalget kan forvaltningsmyndigheden om nødvendigt tilpasse programmeringstillægget uden at ændre hverken det samlede strukturfondsbidrag, der er ydet til det pågældende prioriterede felt, eller de specifikke mål herunder. Den underretter Kommissionen om sin beslutning herom inden for en frist på en måned.

Ændringer af indholdet af beslutningen om at yde støtte fra fondene vedtages af Kommissionen efter aftale med den pågældende medlemsstat, og efter at overvågningsudvalget har afgivet udtalelse.

3. Kommissionen og forvaltningsmyndigheden gennemgår mindst en gang om året, bl.a. i forbindelse med forelæggelsen af den årlige rapport om gennemførelsen, der er nævnt i artikel 36, det foregående års væsentligste resultater, og dette sker efter nærmere bestemmelser, der aftales med medlemsstaten og den pågældende forvaltningsmyndighed.

På grundlag af denne gennemgang fremsætter Kommissionen bemærkninger eller henstillinger til medlemsstaten og forvaltningsmyndigheden. De kan i givet fald indeholde anmodninger om tilpasninger med henblik på at opnå en bedre eller mere effektiv overvågning eller forvaltning af interventionen, eventuelt som en opfølgning af konklusioner, der er fremsat i henhold til artikel 37, stk. 4. På grundlag heraf tilpasser Forvaltningsmyndigheden foretager inden for en frist, der fastsættes af Kommissionen, en tilsvarende tilpasning af programmeringstillægget i overensstemmelse med stk. 2. Om nødvendigt revideres interventionen i overensstemmelse med artikel 12, 13 og 14.

Artikel 34 - Overvågningsudvalg

1. Overvågningsudvalgene nedsættes efter aftale mellem forvaltningsmyndigheden og partnerne. Partnerne påser, at der er en ligelig deltagelse af mænd og kvinder.

Hver EF-støtteramme, hvert samlet programmeringsdokument og hvert operationelt program følges af et overvågningsudvalg.

Overvågningsudvalgene nedsættes senest tre måneder efter, at der er truffet beslutning om at yde støtte fra fondene.

Medlemsstaten har det retlige ansvar for overvågningsudvalgets dispositioner.

2. En repræsentant for Kommissionen og efter omstændighederne for EIB deltager i arbejdet i udvalgene, hvor de har taleret.

Repræsentanterne for alle de partnere, der deltager i finansieringen af interventionen, og i forbindelse med menneskelige ressourcer repræsentanterne for de øvrige partnere, har stemmeret, når udvalget vedtager beslutninger. Repræsentanterne for andre partnere har taleret.

Overvågningsudvalgets formand skal være en repræsentant for forvaltningsmyndigheden.

3. Overvågningsudvalget påser, at gennemførelsen af interventionen er af en sådan effektivitet og kvalitet, at de særlige mål og de mål, der er opstillet i artikel 1, kan virkeliggøres. Det skal i den forbindelse:
 - a) fastlægge de strategiske retningslinjer og de prioriterede felter for interventionen og sikre sig, at de er i overensstemmelse med de retningslinjer, der er omhandlet i artikel 9, stk. 4, med medlemsstatens økonomiske, sociale og eventuelt regionale politik, med den referenceramme, der er omhandlet i artikel 1, nr. 3, og med Fællesskabets politikker
 - b) gennemgå resultaterne af gennemførelsen, herunder virkeliggørelsen af de kvantificerede mål for foranstaltningerne, og den midtvejsevaluering, der er omhandlet i artikel 41.
4. Overvågningsudvalget kan foreslå forvaltningsmyndigheden enhver form for tilpasning eller revision af interventionen, der gør det muligt at nå de mål, der er opstillet i artikel 1. En sådan tilpasning foretages i overensstemmelse med artikel 33, stk. 2.

Artikel 35 - Overvågningsindikatorer

1. Forvaltningsmyndigheden og overvågningsudvalget foretager overvågningen ved hjælp af fysiske og finansielle indikatorer, der navnlig fastlægges i programmeringstillægget på grundlag af metodevejledninger og standardlister, der udarbejdes af Kommissionen. Disse indikatorer vedrører interventionens særlige karakter, dens mål samt medlemsstatens samfundsøkonomiske, strukturelle og miljømæssige situation og tager i givet fald hensyn til regioner eller områder, der modtager overgangsstøtte. Disse indikatorer omfatter bl.a. dem, der tages hensyn til ved den i artikel 43 omhandlede tildeling af reserven.
2. Overvågningsindikatorerne opstilles og kvantificeres således, at de for de enkelte interventioner viser:
 - a) de specifikke kvantificerede mål for foranstaltningerne og for de prioriterede felter, og deres indbyrdes sammenhæng
 - b) hvor langt man er nået med de prioriterede felter og foranstaltningerne, hvad angår den fysiske gennemførelse, resultaterne og virkningerne
 - c) hvor langt man er nået med gennemførelsen af finansieringsplanen.

Hvis interventionerne giver mulighed herfor, opdeles statistikkerne efter køn og efter de støttemodtagende virksomheders størrelse. De finansielle og fysiske indikatorer opdeles på grundlag af en regional og sektoriel nomenklatur, der foreslås af Kommissionen.

3. For store projekter anvendes der særskilte indikatorer for den finansielle situation og gennemførelsens forløb, som er tilpasset projekternes særlige karakter.

Artikel 36 - Årlig rapport om gennemførelsen

1. For hver flerårig intervention sender den udpegede forvaltningsmyndighed senest seks måneder efter udløbet af hvert hele kalenderår for gennemførelsen Kommissionen en rapport om de opnåede fremskridt. En endelig rapport sendes til Kommissionen senest seks måneder efter slutfristen for støtteberettigelse.

For hver intervention med en varighed på under to år forelægger den myndighed, medlemsstaten har udpeget dertil, Kommissionen en rapport senest seks måneder efter, at betalingsmyndigheden har foretaget den sidste betaling.

Rapporten gennemgås og godkendes af overvågningsudvalget, inden den sendes til Kommissionen.

2. Alle årlige og endelige rapporter om gennemførelsen skal mindst indeholde oplysninger om:
 - a) baggrunden for interventionens iværksættelse, herunder de vigtigste samfundsøkonomiske tendenser, sammenhængen med andre nationale, regionale eller sektorielle politikker og med den referenceramme, der er omhandlet i artikel 1, nr. 3, samt den indbyrdes sammenhæng mellem interventionerne under de forskellige fonde eller med andre finansielle instrumenter
 - b) forløbet med hensyn til de prioriterede felter, foranstaltningerne og operationerne, når interventionernes art gør dette hensigtsmæssigt, for hver enkelt fond, for hvert enkelt prioriteret felt og for hver enkelt foranstaltning, sammenholdt med de specifikke mål ved hjælp af en kvantificering af de fysiske indikatorer og de indikatorer for resultater og virkninger, der er omhandlet i artikel 35
 - c) den finansielle gennemførelse af interventionen med en opgørelse for de enkelte foranstaltninger over de udgifter, der faktisk er afholdt af betalingsmyndigheden, og over de betalinger, der er modtaget fra Kommissionen, og en kvantificering af de finansielle indikatorer, der er nævnt i artikel 35; den finansielle gennemførelse i de områder, der modtager overgangsstøtte, beskrives særskilt for hvert prioriteret felt
 - d) de forholdsregler, som forvaltningsmyndigheden og overvågningsudvalget har truffet for at sikre en korrekt og effektiv gennemførelse, navnlig:
 - i) overvågningen af og kontrollen med operationerne
 - ii) anvendelsen af teknisk bistand
 - iii) den etablerede evalueringsordning, navnlig resultaterne og indsamlingen af de oplysninger, der er nødvendige for overvågningen
 - iv) forvaltningssystemets pålidelighed
 - v) de foranstaltninger, der er truffet efter henstilling eller anmodning om tilpasning som omhandlet i artikel 33, stk. 3, eller efter anmodning om korrigerende foranstaltninger som omhandlet i artikel 37, stk. 4
 - vi) de foranstaltninger, der er truffet for at sikre omtale af interventionen i overensstemmelse med artikel 45

- e) de foranstaltninger, der er truffet for at sikre overensstemmelse med Fællesskabets politikker
- f) i givet fald et særskilt kapitel om forløbet og finansieringen af store projekter.

KAPITEL II. FINANSIEL KONTROL

Artikel 37 - Generelle bestemmelser

1. Medlemsstaterne er i første række ansvarlige for den finansielle kontrol med interventionerne. I den forbindelse skal de blandt andet:
 - a) kontrollere, at der er etableret forvaltnings- og kontrolsystemer, og at disse gennemføres på en sådan måde, at der sikres en korrekt og effektiv anvendelse af EF-fondenes midler
 - b) sende Kommissionen en beskrivelse af disse systemer
 - c) sikre sig, at interventionerne forvaltes i overensstemmelse med alle Fællesskabets relevante retsforskrifter, også hvis de modtager en åbningsskrivelse eller en begrundet udtalelse i henhold til traktatens artikel 169, og at de midler, der stilles til deres rådighed, anvendes i overensstemmelse med principperne for forsvarlig økonomisk forvaltning
 - d) garantere, at de udgiftsanmeldelser, der forelægges Kommissionen, er nøjagtige og er udarbejdet på grundlag af regnskabssystemer, der er baseret på udgiftsbilag, som kan kontrolleres
 - e) forebygge, afsløre og korrigere uregelmæssigheder; de giver i overensstemmelse med gældende retsforskrifter Kommissionen meddelelse herom samt om udviklingen i sager, hvor der er indledt administrativ eller retslig forfølgning
 - f) ved afslutningen af hver intervention forelægge Kommissionen en erklæring, der er udfærdiget af en ekspert eller myndighed, der fungerer uafhængigt af forvaltningsmyndigheden. Erklæringen skal indeholde et sammendrag af konklusionerne af den kontrol, der er gennemført de foregående år, og en udtalelse om, hvorvidt betalingsanmodningen vedrørende restbeløbet er holdbar, og hvorvidt de operationer, der ligger til grund for den endelige udgiftserklæring, har været lovlige og korrekte. Medlemsstaterne kan, hvis de finder det nødvendigt, vedlægge en redegørelse for deres synspunkter
 - g) samarbejde med Kommissionen med henblik på at sikre, at EF-midlerne anvendes i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning
 - h) geninddrive midler, der er gået tabt som følge af en konstateret uregelmæssighed, idet de i givet fald opkræver morarenter.

2. Kommissionen forvisser sig om, at der i medlemsstaterne findes velfungerende forvaltnings- og kontrolsystemer, der kan sikre en effektiv og korrekt anvendelse af EF-midlerne.

I den forbindelse kan Kommissionen uden at gribe ind i den kontrol, medlemsstaterne foretager i henhold til nationale love og administrative bestemmelser, lade sine tjenestemænd eller andre ansatte foretage kontrol på stedet, f.eks. stikprøvekontrol, af de transaktioner, der finansieres af fonden, samt af forvaltnings- og kontrolsystemerne. Uden at dette indskrænker anvendelsen af stk. 4, underretter Kommissionen den pågældende medlemsstat herom, så den kan få den fornødne bistand. Medlemsstatens tjenestemænd og andre ansatte kan deltage i en sådan kontrol.

Kommissionen kan anmode den pågældende medlemsstat om at foretage kontrol på stedet til konstatering af, om en eller flere operationer er forskriftsmæssige. Tjenestemænd eller andre ansatte i Kommissionen kan deltage i en sådan kontrol.

Kommissionen kan uden varsel foretage kontrol på stedet. Medlemsstatens tjenestemænd og andre ansatte kan deltage i en sådan kontrol.

3. Kommissionen og medlemsstaterne samarbejder om en samordning af kontrolprogrammer og -metoder med henblik på at opnå den størst mulige nyttevirkning. Medlemsstaten og Kommissionen sender straks hinanden resultaterne af den kontrol, der er foretaget.
4. Kommissionen og medlemsstaterne samarbejder med henblik på mindst en gang om året og under alle omstændigheder inden den årlige gennemgang, der er omhandlet i artikel 33, stk. 3, at gennemgå og evaluere:
 - a) resultaterne af den kontrol, som medlemsstaten og Kommissionen har foretaget
 - b) eventuelle bemærkninger fremsat af andre kontrolorganer eller -institutioner på nationalt plan eller på EF-plan
 - c) de finansielle virkninger af konstaterede uregelmæssigheder og de foranstaltninger, der allerede er truffet eller skal træffes for at korrigere sådanne uregelmæssigheder, og i givet fald ændringer af forvaltnings- og kontrolsystemerne.

Efter denne gennemgang, og uden at dette berører de foranstaltninger, som medlemsstaten straks skal træffe, navnlig i henhold til nærværende artikel eller artikel 38, udarbejder Kommissionen konklusioner heraf, blandt andet vedrørende den finansielle virkning af eventuelle konstaterede uregelmæssigheder. Konklusionerne sendes til medlemsstaten og til forvaltningsmyndighederne for de pågældende interventioner. I forbindelse hermed kan der fremsættes henstilling eller anmodning om inden for en af Kommissionen fastsat frist at gennemføre korrigerende foranstaltninger, der kan råde bod på de konstaterede mangler ved forvaltningen og korrigere de afslørede uregelmæssigheder, der ikke allerede er blevet korrigeret.

Medlemsstaten og de berørte forvaltningsmyndigheder træffer inden for de fastsatte frister de påkrævede foranstaltninger for at efterkomme Kommissionens henstillinger eller anmodninger.

5. Uden at anvendelsen af denne artikel derved indskrænkes, kan Kommissionen suspendere en foreløbig betaling eller en del heraf, hvis den konstaterer, at de pågældende udgifter er behæftet med en væsentlig uregelmæssighed, som ikke er blevet korrigeret, og at øjeblikkelig indskriden er nødvendig. Den underretter medlemsstaten herom.
6. I en periode på tre år efter den sidste betaling vedrørende en intervention holder de ansvarlige myndigheder alle udgifts- og kontrolbilag vedrørende interventionen til rådighed for Kommissionen. Denne frist afbrydes, hvis der indledes retslig forfølgning, eller hvis Kommissionen fremsætter begrundet anmodning herom.

Artikel 38 - Finansielle korrektioner

1. Medlemsstaterne er i første række ansvarlige for at forfølge uregelmæssigheder, for at drage konsekvenserne af enhver væsentlig ændring, der påvirker arten af gennemførelsesbetingelserne for eller kontrollen med en intervention, samt for at foretage de nødvendige finansielle korrektioner.

De korrektioner, der foretages af medlemsstaterne, består i hel eller delvis annullering af Fællesskabets medfinansiering. Medlemsstaten kan omfordele de således frigjorte EF-midler inden for den pågældende intervention efter regler, der skal fastlægges i henhold til artikel 53.

2. Hvis Kommissionen finder:
 - a) at en medlemsstat ikke har efterkommet de forpligtelser, der påhviler den i henhold til stk. 1
 - b) at en intervention eller en del heraf ikke berettiger til bidraget fra fondene eller en del heraf
 - c) at forvaltnings- eller kontrolsystemerne er behæftede med mangler, som vil kunne føre til uregelmæssigheder af systematisk karakter
 - d) at der efter fornøden kontrol hersker begrundet mistanke om, at der er begået overtrædelser af fællesskabsretten

suspenderer den de pågældende foreløbige betalinger, ligesom den anmoder medlemsstaten om inden for en bestemt frist at fremsætte sine bemærkninger.

Efter udløbet af denne frist kan Kommissionen, hvis medlemsstaten endnu ikke har foretaget korrektioner:

- a) nedsætte det acontobeløb, der er nævnt i artikel 31, stk. 2, eller
- b) helt eller delvis annullere fondenes bidrag til den pågældende intervention.

Kommissionen fastsætter korrektionsbeløbet under hensyntagen til uregelmæssighedens eller ændringens art og omfanget og de potentielle virkninger af forvaltnings- eller kontrolsystemets eventuelle mangler.

3. Ethvert beløb, der giver anledning til inddrivelse som uretmæssigt udbetalt, skal tilbagebetales til Kommissionen. Sådanne beløb tillægges morarenter.
4. Nærværende artikel indskrænker ikke anvendelsen af artikel 31.

KAPITEL III. EVALUERING

Artikel 39 - Generelle bestemmelser

1. For at vurdere effektiviteten af strukturinterventionerne gøres EF-indsatsen til genstand for en forhåndsvurdering, en midtvejsevaluering og en efterfølgende evaluering med henblik på at bedømme dens virkning sammenholdt med de mål, der er omhandlet i artikel 1, og at analysere dens indvirkning på særlige strukturproblemer.
2. Effektiviteten af strukturfondenes foranstaltninger måles på tre niveauer:
 - a) deres samlede virkning for de mål, der er anført i traktatens artikel 130 A, navnlig styrkelsen af den økonomiske og sociale samhørighed i Fællesskabet
 - b) virkningen af de prioriterede felter, der foreslås i planerne, og som iværksættes inden for hver enkelt EF-støtteramme
 - c) virkningen af de særlige prioriterede felter, der er opstillet for interventionerne.
3. Afhængigt af, om artikel 40, 41 og 42 anvendes, er medlemsstaten eller Kommissionen i første række ansvarlige for vurderingen eller evalueringen, og den foretages inden for rammerne af partnerskabet. Medlemsstaternes myndigheder og Kommissionen afsætter de midler og indsamler de oplysninger, der er nødvendige for, at vurderingen eller evalueringen kan blive så effektiv som muligt. Ved evalueringen benyttes således de forskellige oplysninger, som overvågningssystemet kan tilvejebringe, og disse suppleres om nødvendigt gennem en indsamling af andre relevante oplysninger.

På medlemsstaternes eller Kommissionens initiativ kan der foretages supplerende evalueringer, f.eks. tematiske, for at fastholde erfaringer, der kan komme andre til gode.

4. Evalueringsrapporterne gøres offentligt tilgængelige.
5. Princippet og reglerne for vurderinger og evalueringer præciseres i EF-støtterammerne og interventionerne.

Artikel 40 - Forhåndsvurdering

1. En forhåndsvurdering tager sigte på udarbejdelsen og vedtagelsen af de planer, som den selv indgår i. Den indeholder en analyse af den pågældende medlemsstats, regions eller sektors fortrin, svagheder og potentiale. Det vurderes i den forbin-

delse, om den valgte strategi og de opstillede mål udviser sammenhæng med de pågældende regioners eller områders særlige kendetegn, herunder befolkningsudviklingen, samt hvilke virkninger der kan forventes for de påtænkte prioriterede felter, idet der, hvis det er hensigtsmæssigt, foretages en kvantificering af de specifikke mål i forhold til udgangssituationen.

Den vedrører f.eks. situationen med hensyn til konkurrenceevne og innovation, især for små og mellemstore virksomheder, beskæftigelse og menneskelige ressourcer, miljø og ligestilling mellem mænd og kvinder, og indeholder navnlig:

- a) en forhåndsvurdering af miljøforholdene i den pågældende region og af de bestemmelser, der tager sigte på at tilgodese miljøhensyn i forbindelse med interventionen og at sikre overholdelse af EF-bestemmelserne på miljøområdet. Forhåndsvurderingen indeholder: en kvantificeret beskrivelse af den aktuelle miljøsituation; en angivelse af målene på kort og mellemlang sigt, hvor der tages hensyn til de planer for miljøforvaltning, der er vedtaget på nationalt, regionalt eller lokalt plan, de tilvejebragte finansielle midler og de væsentligste resultater i den foregående programmeringsperiode; en vurdering af de virkninger, som strategien og interventionen forventes at få for miljøsituationen
- b) en forhåndsvurdering af situationen med hensyn til ligestilling mellem mænd og kvinder, herunder de særlige begrænsninger for hver gruppe og resultaterne af de aktioner, der er gennemført i den foregående programmeringsperiode; en vurdering af de virkninger, som strategien og interventionerne forventes at få, navnlig for kvinders og mænds integrering på arbejdsmarkedet, for uddannelse og erhvervsuddannelse, for kvinders iværksætterindsats og for erhvervsarbejdets forlidelighed med privatlivet.

Ved forhåndsvurderingen kontrolleres det, at gennemførelses- og overvågningsbestemmelserne er hensigtsmæssige, og at der er overensstemmelse med Fællesskabets politikker og med de retningslinjer, der er nævnt i artikel 9, stk. 4.

Der tages hensyn til de evalueringer, der er foretaget vedrørende de foregående programmeringsperioder.

2. Ansvar for forhåndsvurderingen ligger hos de myndigheder, der er ansvarlige for udarbejdelsen af planerne. Kommissionen foretager på grundlag af kriterier, som den forinden har fastlagt, en vurdering af planerne i overensstemmelse med de i artikel 14 og 15 nævnte bestemmelser, idet den navnlig kontrollerer forhåndsvurderingens relevans og kvalitet. Den indhenter om nødvendigt yderligere oplysninger.
3. Forhåndsvurderingen af de foranstaltninger, der er fastsat i programmeringstillægget, har til formål at påvise sammenhængen med målene for de tilsvarende prioriterede felter, at kvantificere de specifikke mål for foranstaltningerne og at kontrollere, at udvælgelseskriterierne er relevante.

Artikel 41 - Midtvejsevaluering

1. Ved en midtvejsevaluering undersøges de første resultater af interventionerne, deres overensstemmelse med forhåndsvurderingen, målenes relevans og den opnåede virkeliggørelse af målene. Der foretages også en vurdering af, om der har været en forsvarlig økonomisk forvaltning, samt af overvågningens og gennemførelsens kvalitet.
2. Ansvar for midtvejsevalueringen ligger hos forvaltningsmyndigheden i samarbejde med Kommissionen. Midtvejsevalueringen skal omfatte hver EF-støtteramme og hver intervention. Den udarbejdes af en af forvaltningsmyndigheden uafhængig ekspert, og den forelægges i overensstemmelse med artikel 34, stk. 3, overvågningsudvalget for EF-støtterammen eller interventionen og sendes derefter senest den 31. december 2003 til Kommissionen med henblik på den årlige gennemgang, der er omhandlet i artikel 33, stk. 3.
3. Kommissionen undersøger på grundlag af kriterier, som den forinden har fastlagt, evalueringens relevans og kvalitet med henblik på en revision af interventionen og en tildeling af reserven som omhandlet i artikel 43.

Artikel 42 - Efterfølgende evaluering

1. En efterfølgende evaluering skal omhandle anvendelsen af ressourcerne, effektiviteten og omkostningseffektiviteten i forbindelse med interventionerne samt deres virkninger, deres overensstemmelse med forhåndsvurderingen, og de konklusioner, der kan drages med hensyn til den økonomiske og sociale samhørighed. Den skal vedrøre de faktorer, der har været afgørende for, om gennemførelsen er blevet vellykket, samt det udførte arbejde og resultaterne, herunder en vurdering af, om de vil være varige.

I tilslutning til midtvejsevalueringen udarbejdes der for hver EF-støtteramme og hver intervention en første status, som færdiggøres senest den 31. december 2005 med henblik på forberedelsen af de senere interventioner.

2. Ansvar for den efterfølgende evaluering ligger hos Kommissionen i samarbejde med medlemsstaten og forvaltningsmyndigheden. Den skal omhandle interventionerne og udarbejdes af uafhængige eksperter. Den færdiggøres senest tre år efter programmeringsperiodens udløb.

KAPITEL IV. RESULTATRESERVE

Artikel 43 - Tildeling af resultatreserven

1. Kommissionen tildeler midtvejs de forpligtelsesbevillinger, der er omhandlet i artikel 7, stk. 4, under hensyntagen til iagttagelsen af additionaliteten og resultaterne af gennemførelsen af de operationelle programmer og de samlede programmeringsdokumenter i de enkelte medlemsstater.
2. Kommissionen foretager i henhold til artikel 10, stk. 3, en midtvejskontrol af additionaliteten, dels for mål 1, dels samlet for mål 2 og 3, hvor den vurderer resultaterne for hvert operationelt program og hvert samlet programmeringsdokument på grundlag af et begrænset antal overvågningsindikatorer, som vedrører effektivite-

ten, forvaltningen og den finansielle gennemførelse, og som anvendes til at måle midtvejsresultaterne i forhold til de oprindelige særlige mål, der er fastlagt i de operationelle programmer og de samlede programmeringsdokumenter.

Disse indikatorer fastlægges på grundlag af metoder, der foreslås af Kommissionen, og de kvantificeres i de årlige rapporter om gennemførelsen, navnlig i rapporten om det tredje gennemførelsesår og i rapporten om midtvejsevalueringen.

3. Bevillingerne fra reserven tildeles for hvert mål de operationelle programmer og de samlede programmeringsdokumenter, for hvilke der er opnået tilfredsstillende resultater, idet der foretages en nedsættelse, hvis den pågældende medlemsstat ikke har opfyldt sine forpligtelser med hensyn til additionaliteten. Kommissionen vedtager en beslutning senest den 31. marts 2004. De operationelle programmer og de samlede enhedsdokumenter tilpasses i overensstemmelse med artikel 12, 13 og 14.

AFSNIT V. RAPPORTER OG PR-AKTIVITETER

Artikel 44 - Rapporter

1. I henhold til traktatens artikel 130 B aflægger Kommissionen hvert tredje år rapport til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om de hidtidige resultater af bestræbelserne for at skabe økonomisk og social samhørighed og om fondenes, Samhørighedsfondens, EIB's og de øvrige finansielle instrumenters andel heri. Denne rapport omfatter bl.a.:
 - a) en oversigt over de hidtidige resultater af bestræbelserne for at skabe økonomisk og social samhørighed, herunder oplysninger om regionernes socio-økonomiske situation og udvikling
 - b) en redegørelse for, hvordan fondene, Samhørighedsfonden, EIB, de øvrige finansielle instrumenter samt de øvrige EU-politikker eller nationale politikker har bidraget til gennemførelsen af denne proces
 - c) eventuelle forslag om EU-aktioner og -politikker, der bør vedtages med henblik på at styrke den økonomiske og sociale samhørighed.
2. Inden den 1. november hvert år aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om anvendelsen af nærværende forordning i det foregående år. Denne rapport omfatter bl.a.:
 - a) en oversigt over de enkelte fondes aktiviteter, anvendelsen af deres budgetmidler og koncentrationen af interventionerne, samt en oversigt over anvendelsen af de øvrige finansielle instrumenter, der henhører under Kommissionens kompetence, og koncentrationen af de midler, der hidrører fra disse instrumenter; denne oversigt viser bl.a. de bevillinger, der er disponeret over, og de bevillinger, der er blevet udbetalt, herunder i forbindelse med EU-initiativer og teknisk bistand, pr. år, pr. medlemsstat og pr. fond
 - b) en oversigt over samordningen af fondenes interventioner indbyrdes og med EIB's og de øvrige finansielle instrumenters interventioner

- c) resultaterne af den i artikel 39-42 omhandlede vurdering og evaluering, herunder oplysninger om revision af interventionerne, samt en evaluering af sammenhængen mellem fondenes interventioner og de i artikel 11 omhandlede EU-politikker
- d) en liste over de store projekter, hvortil der er ydet støtte via fondene
- e) resultaterne af den gennemførte kontrol samt de konklusioner, der kan drages af denne kontrol
- f) oplysninger om de udtalelser, udvalgene og komitéerne har afgivet i medfør af artikel 47-51.

Artikel 45 -Information og PR-aktiviteter

1. Med henblik på den i artikel 14, stk. 1, omhandlede konsultation drager medlemsstaterne omsorg for, at planerne gøres bekendt på passende måde.
2. Med forbehold af artikel 22, stk. 1, sikrer den myndighed, der er udpeget til at forvalte den, at interventionen gøres bekendt på passende måde, navnlig at:
 - a) de potentielle endelige støttemodtagere, erhvervsorganisationerne, arbejdsmarkedets parter og de økonomiske interesseorganisationer, organisationerne til fremme af lige muligheder for mænd og kvinder samt de ikke-statslige organisationer gøres opmærksom på de muligheder, interventionen frembyder
 - b) offentligheden underrettes om Fællesskabets rolle i forbindelse med den berørte intervention og resultaterne af den.
3. I henhold til artikel 36 konsulterer medlemsstaterne Kommissionen og underretter den en gang om året om de initiativer, der er taget med henblik på de i stk. 1 og 2 omhandlede foranstaltninger.

AFSNIT VI. UDVALG OG KOMITEER

Artikel 46 - Almindelige bestemmelser

1. Ved gennemførelsen af denne forordning bistår Kommissionen af fem udvalg eller komiteer.
2. Kommissionen forelægger udvalgene og komiteerne de i artikel 44 omhandlede rapporter. Den kan anmode udvalgene og komiteerne om at udtale sig om alle andre spørgsmål vedrørende fondenes interventioner end dem, der er omhandlet i nærværende afsnit.
3. De i nærværende afsnit omhandlede udvalg og komitéer underrettes om de udtalelser, der er afgivet af de enkelte udvalg og komitéer.
4. Europa-Parlamentet underrettes regelmæssigt om udvalgenes og komiteernes arbejde.

Artikel 47 - Rådgivende Udvalg for Udvikling og Omstilling i Regionerne

Inden for Kommissionen nedsættes et rådgivende udvalg for udvikling og omstilling i regionerne, som består af repræsentanter for medlemsstaterne og har Kommissionens repræsentant som formand. EIB udpeger en repræsentant uden stemmeret.

Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de beslutninger, der skal træffes. Udvalget afgiver udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster, i givet fald ved afstemning.

Udtalelsen optages i mødeprotokollen. Desuden har hver medlemsstat ret til at anmode om, at dens holdning indføres i mødeprotokollen. Kommissionen tager størst muligt hensyn til udvalgets udtalelse. Den underretter udvalget om, hvordan den har taget hensyn til dets udtalelse.

Udvalget afgiver udtalelse om udkastene til Kommissionens beslutninger om EU-støtterammerne for mål 1 og de samlede programmeringsdokumenter for mål 2 samt om udarbejdelsen og revisionen af listen over områder, der er støtteberettigede i henhold til mål 2. Kommissionen kan desuden forelægge udvalget de spørgsmål, der er omhandlet i artikel 21.

Udvalget fastsætter selv sin forretningsorden.

Artikel 48 - Udvalg i medfør af traktatens artikel 124

Udvalget i medfør af traktatens artikel 124 består af to regeringsrepræsentanter, to repræsentanter for arbejdstagerorganisationerne og to repræsentanter for arbejdsgiverorganisationerne for hver medlemsstat. Det medlem af Kommissionen, der varetager formandskabet, kan delegere denne funktion til en højtstående tjenestemand i Kommissionen.

For hver medlemsstat udnævnes en suppleant inden for hver af de i første afsnit omhandlede kategorier. Er et eller begge medlemmer fraværende, deltager suppleanten automatisk i drøftelserne.

Medlemmerne og suppleanterne udnævnes af Kommissionen for en treårig periode på forslag af medlemsstaten. Deres mandat kan fornyes. Kommissionen bestræber sig på at sammensætte udvalget på en sådan måde, at de forskellige berørte grupper er ligeligt repræsenteret. EIB udpeger en repræsentant uden stemmeret for de punkter på dagsordenen, som vedrører den.

Udvalget afgiver udtalelse om udkastene til Kommissionens beslutninger om de samlede programmeringsdokumenter for mål 3 samt om EU-støtterammerne og de samlede programmeringsdokumenter for mål 1 og 2, når det drejer sig om spørgsmål vedrørende støtte fra ESF.

Udvalgets udtalelser vedtages med absolut flertal af de gyldigt afgivne stemmer. Kommissionen underretter udvalget om, hvordan den har taget hensyn til dets udtalelser.

Udvalget fastsætter selv sin forretningsorden.

Artikel 49 - Forvaltningskomité for Landbrugsstrukturerne og Udvikling af Landdistrikterne

Inden for Kommissionen nedsættes en forvaltningskomité for landbrugsstrukturerne og udvikling af landdistrikterne, som består af repræsentanter for medlemsstaterne og har Kommissionens repræsentant som formand. EIB udpeger en repræsentant uden stemmeret.

Kommissionens repræsentant forelægger komitéen et udkast til de beslutninger, der skal træffes. Komitéen afgiver udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Komitéen udtaler sig med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen; ved afstemninger i komitéen tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den i nævnte artikel fastsatte vægt. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager beslutninger, som straks finder anvendelse. Hvis de ikke er i overensstemmelse med den af komitéen afgivne udtalelse, underretter Kommissionen straks Rådet om disse beslutninger. I så fald kan Kommissionen udsætte gennemførelsen af de foranstaltninger, den har vedtaget, i op til en måned regnet fra den dato, hvor den har underrettet Rådet.

Rådet kan med kvalificeret flertal træffe anden afgørelse inden for det tidsrum, der er fastsat i tredje afsnit.

Komitéen afgiver udtalelse om udkastene til Kommissionens beslutninger om udarbejdelsen af listen over de områder, der er støtteberettigede i henhold til mål 2, samt om de samlede programmeringsdokumenter for dette mål.

Komitéen høres endvidere om de aktioner vedrørende landbrugsstrukturer og udvikling af landdistrikterne, der indgår i Kommissionens udkast til beslutning om EU-støtterammerne eller de samlede programmeringsdokumenter for mål 1-områderne.

Komitéen fastsætter selv sin forretningsorden.

Artikel 50 - Forvaltningskomité for Fiskeri- og Akvakultur

Inden for Kommissionen nedsættes en forvaltningskomité for fiskeri og akvakultur, som består af repræsentanter for medlemsstaterne og har Kommissionens repræsentant som formand. EIB udpeger en repræsentant uden stemmeret.

Kommissionens repræsentant forelægger komitéen et udkast til de beslutninger, der skal træffes. Komitéen afgiver udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Komitéen udtaler sig med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen; ved afstemninger i komitéen tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den i nævnte artikel fastsatte vægt. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager beslutninger, som straks finder anvendelse. Hvis de ikke er i overensstemmelse med den af komitéen afgivne udtalelse, underretter Kommissionen straks Rådet om disse beslutninger. I så fald kan Kommissionen udsætte gennemførelsen

af de foranstaltninger, den har vedtaget, i op til en måned regnet fra den dato, hvor den har underrettet Rådet.

Rådet kan med kvalificeret flertal træffe anden afgørelse inden for det tidsrum, der er fastsat i tredje afsnit.

Komitéen afgiver udtalelse om udkastene til Kommissionens beslutninger om udarbejdelsen af listen over de områder, der er støtteberettigede i henhold til mål 2, samt om de samlede programmeringsdokumenter for dette mål.

Komitéen høres endvidere om de aktioner vedrørende fiskeristrukturerne, der indgår i Kommissionens udkast til beslutning om EU-støtterammerne eller de samlede programmeringsdokumenter for mål 1-områderne.

Komitéen fastsætter selv sin forretningsorden.

Artikel 51 - Forvaltningskomité for EU-initiativerne

Inden for Kommissionen nedsættes en forvaltningskomité for EU-initiativerne, som består af repræsentanter for medlemsstaterne og har Kommissionens repræsentant som formand. EIB udpeger en repræsentant uden stemmeret.

Kommissionens repræsentant forelægger komitéen et udkast til de beslutninger, der skal træffes. Komitéen afgiver udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Komitéen udtaler sig med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen; ved afstemninger i komitéen tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den i nævnte artikel fastsatte vægt. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager beslutninger, som straks finder anvendelse. Hvis de ikke er i overensstemmelse med den af komitéen afgivne udtalelse, underretter Kommissionen straks Rådet om disse beslutninger. I så fald kan Kommissionen udsætte gennemførelsen af de foranstaltninger, den har vedtaget, i op til en måned regnet fra den dato, hvor den har underrettet Rådet.

Rådet kan med kvalificeret flertal træffe anden afgørelse inden for det tidsrum, der er nævnt i tredje afsnit.

Komitéen afgiver udtalelse om de forslag, Kommissionen forelægger for medlemsstaterne i medfør af artikel 21.

Komitéen fastsætter selv sin forretningsorden.

AFSNIT VII. AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 52 - Overgangsbestemmelser

1. Denne forordning er ikke til hinder for, at en intervention, som Rådet eller Kommissionen har godkendt på grundlag af forordning (EØF) nr. 2052/88 og (EØF) nr. 4253/88 og på grundlag af enhver anden retsforskrift, der gælder for denne intervention den 31. december 1999, videreføres eller ændres, herunder ophæves helt eller delvis.
2. Ansøgninger om støtte fra fondene til interventioner, indgivet i henhold til forordning (EØF) nr. 2052/88 og (EØF) nr. 4253/88, behandles og godkendes af Kommissionen senest den 31. december 1999 på grundlag af samme forordninger.
3. Ved fastlæggelsen af EU-støtterammerne og interventionerne tager Kommissionen hensyn til aktioner, som allerede er godkendt af Rådet eller af Kommissionen inden denne forordnings ikrafttræden, og som har finansielle virkninger i den periode, der er dækket af EU-støtterammerne og interventionerne. Disse aktioner er ikke omfattet af bestemmelserne i artikel 29, stk. 2.
4. Uanset artikel 29, stk. 2, kan en udgift, for hvilken Kommissionen i perioden 1. januar 2000 - 30. april 2000 har modtaget en ansøgning, der opfylder alle betingelserne i denne forordning, betragtes som berettiget til støtte fra fondene fra den 1. januar 2000.
5. Delbeløb, hvorover der er disponeret med henblik på operationer eller programmer vedtaget af Kommissionen inden den 1. januar 1994, og for hvilke Kommissionen ikke har modtaget nogen anmodning om endelig udbetaling senest den 31. marts 2001, frigøres automatisk af Kommissionen senest den 30. september 2001 og giver anledning til tilbagebetaling af uretmæssigt udbetalte beløb, uden at dette berører de operationer eller programmer, som er suspenderet af retslige grunde.

Delbeløb, hvorover der er disponeret med henblik på programmer vedtaget af Kommissionen i perioden 1. januar 1994 - 31. december 1999, og for hvilke Kommissionen ikke har modtaget nogen anmodning om endelig udbetaling senest den 31. marts 2003, frigøres automatisk af Kommissionen senest den 30. september 2003 og giver anledning til tilbagebetaling af uretmæssigt udbetalte beløb, uden at dette berører de operationer eller programmer, som er suspenderet af retslige grunde.

Artikel 53 - Gennemførelsesbestemmelser

Gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning vedtages af Kommissionen efter procedurerne i artikel 47-51.

Artikel 54 - Ophævelse

Forordning (EØF) nr. 2052/88 og (EØF) nr. 4253/88 ophæves med virkning fra den 1. januar 2000.

Henvisninger til de ophævede forordninger betragtes som henvisninger til nærværende forordning.

Artikel 55 - Revisionsklausul

På forslag af Kommissionen tager Rådet denne forordning op til revision senest den 31. december 2006.

Rådet træffer afgørelse om nævnte forslag efter proceduren i traktatens artikel 130 D.

Artikel 56 - Ikrafttræden

Med henblik på den nye programmering træder denne forordning i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Artikel 27, 30 og 31 finder anvendelse fra 1. januar 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne

Formand

BILAG

Forpligtelsesbevillinger for perioden 2000-2006

mio. euro - 1999-priser	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	I alt
Strukturfondene	32 600	33 430	32 600	31 560	30 410	29 370	28 430	218 400

Forslag til
RÅDETS FORORDNING (EF)
om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling

Forslag til
RÅDETS FORORDNING (EF)
om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 130 E,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

i samarbejde med Europa-Parlamentet²,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg³,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget⁴, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I traktatens artikel 130 C er det fastsat, at Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) skal bidrage til at udligne de største regionale skævheder i Fællesskabet;
- (2) i artikel 2, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. [...] af [...] om generelle bestemmelser om strukturfondene]⁵ er det fastsat, at EFRU's vigtigste opgave er at bidrage til virkeliggørelsen af de i artikel 1 i den nævnte forordning omhandlede mål 1 og 2; i artikel 18 og 19 i samme forordning er det fastsat, at EFRU bidrager til finansieringen af det tværnationale, grænseoverskridende og tværregionale samarbejde på basis af EF-initiativerne; i artikel 20 og 21 er det fastsat, at EFRU støtter nyskabende aktioner på EU-niveau og foranstaltninger vedrørende teknisk bistand;
- (3) de bestemmelser, der er fælles for strukturfondene, er fastsat i forordning (EF) nr. [...]; det bør præciseres, hvilken type foranstaltninger der kan finansieres af EFRU i henhold til mål 1 og 2, EF-initiativerne og de nyskabende aktioner;
- (4) det bør endvidere præciseres, hvordan EFRU i sin egenskab af regionaludviklingsinstrument kan være med til at skabe en harmonisk, afbalanceret og bæredygtig økonomisk udvikling, en stærk konkurrencemæssig stilling, et højt beskæftigelsesniveau, lige muligheder for mænd og kvinder, et højt miljøbeskyttelsesniveau og en væsentlig forbedring af miljøet;

1
2
3
4
5

- (5) inden for de rammer, der er afstukket for dens virke, bør EFRU støtte navnlig små og mellemstore virksomheders produktionsvilkår og konkurrenceevne, økonomisk udvikling i lokalsamfundet, forskning og teknologisk udvikling, udvikling af og adgang til de transeuropæiske net inden for transportinfrastruktur-, telekommunikations- og energisektoren, beskyttelse og forbedring af miljøet på basis af forsigtighedsprincippet og princippet om forebyggende indsats, princippet om indgreb over for miljøskader fortrinsvis ved kilden og princippet om, at forureneren betaler, og gennem en renere og mere effektiv udnyttelse af energi og udvikling af vedvarende energikilder, og bidrage til at skabe lige beskæftigelsesmuligheder for mænd og kvinder;
- (6) EFRU skal spille en særlig rolle i forbindelse med udviklingen af det lokale erhvervsliv med henblik på en forbedring af lokalbefolkningens levevilkår og udvikling af lokalområdet, navnlig gennem foranstaltninger til fremme af de regionale og lokale beskæftigelsespagter;
- (7) de foranstaltninger af interesse for EU, som iværksættes på Kommissionens initiativ, har en vigtig rolle at spille i forbindelse med virkeliggørelsen af de generelle mål for EF's strukturindsats, jf. artikel 1 i [den generelle] forordning (EF) nr. ... ;
- (8) EFRU yder støtte til nyskabende aktioner og teknisk bistand, jf. artikel 21 og 22 i [den generelle] forordning (EF) nr. ...;
- (9) kompetencen for vedtagelse af gennemførelsesbestemmelserne og overgangsbestemmelserne bør fastsættes;
- (10) Rådets forordning (EØF) nr. 4254/88 af 19. december 1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår Den Europæiske Fond for Regionaludvikling⁶, ændret ved forordning (EØF) nr. 2083/93⁷, bør ophæves -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1 - Opgaver

I henhold til traktatens artikel 130 C og [den generelle] forordning ... deltager Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) i finansieringen af interventioner af den art, der er fastsat i artikel 9, stk. 1, i samme forordning, med henblik på at fremme den økonomiske og sociale samhørighed ved udligning af de regionale skævheder og ved deltagelse i udviklingen og omstillingen af regionerne. Endvidere bidrager EFRU til at skabe en bæredygtig udvikling og nye arbejdspladser.

⁶ EFT L 374 af 31.12.1988, s. 15.

⁷ EFT L 193 af 31.7.1993, s. 34.

Artikel 2 - Gyldighedsområde

1. I overensstemmelse med de opgaver, der er tildelt den, jf. artikel 1, deltager EFRU i finansieringen af:
 - a) erhvervsinvesteringer, der gør det muligt at oprette eller opretholde varige arbejdspladser
 - b) infrastrukturinvesteringer:
 - i) i de regioner, der er omfattet af mål 1, kan EFRU deltage i finansieringen af infrastrukturinvesteringer, som øger det økonomiske potentiale, fremmer udviklingen og strukturtilpasningen og skaber varig beskæftigelse i regionerne, herunder investeringer, som bidrager til oprettelsen og udviklingen af transeuropæiske net i transport-, telekommunikations- og energisektoren
 - ii) i de regioner eller områder, som er omfattet af mål 1 og 2 eller af det i artikel 19, stk. 1, i [den generelle] forordning omhandlede EF-initiativ vedrørende samarbejde, kan EFRU deltage i finansieringen af infrastrukturinvesteringer, der tager sigte på at udvikle industriområder i tilbagegang, forny nedslidte byområder og skabe nyt liv i landdistrikterne og de fiskeriafhængige områder og bringe dem ud af deres isolation, eller investeringer i infrastrukturer, hvis modernisering eller tilpasning er en forudsætning for igangsætning eller udvikling af jobskabende økonomiske aktiviteter, herunder kommunikationsinfrastrukturer og andre forbindelser, som danner grundlag for udviklingen af disse aktiviteter
 - c) udviklingen af regionernes eget potentiale gennem foranstaltninger til fremme af lokale udviklings- og beskæftigelsesinitiativer samt aktiviteter i små og mellemstore virksomheder, bl.a.:
 - i) støtte til virksomhedsservice, herunder forvaltning og markedsundersøgelser, samt tjenesteydelser, der er fælles for flere virksomheder
 - ii) finansiering af teknologioverførsel, herunder indsamling og udbredelse af information, samt finansiering af innovation i virksomhederne
 - iii) forbedring af virksomhedernes adgang til kapital ved oprettelse og udvikling af egnede finansieringsinstrumenter
 - iv) direkte investeringsstøtte af den i artikel 27, stk. 3 i [den generelle] forordning nævnte forstand, når der ikke findes nogen støtteordning
 - v) etablering af infrastrukturer af mindre omfang
 - vi) støtte til servicestrukturer i lokalsamfundet med henblik på oprettelse af nye arbejdspladser, med undtagelse af de foranstaltninger, der finansieres af ESF.

- d) foranstaltninger vedrørende teknisk bistand som omhandlet i artikel 22 i [den generelle] forordning.

I de regioner, der er omfattet af mål 1, kan EFRU deltage i finansieringen af investeringer inden for uddannelse og sundhed, som bidrager til strukturtilpasningen.

2. I henhold til stk. 1 yder EFRU bl.a. støtte til:

- a) foranstaltninger til forbedring af produktionsvilkårene, bl. a. med henblik på at styrke navnlig små og mellemstore virksomheders konkurrenceevne og stimulere deres investeringslyst, samt foranstaltninger, der kan gøre regionerne mere attraktive, bl.a. ved forbedring af infrastrukturene
- b) forskning og teknologisk udvikling med henblik på at fremme anvendelsen af nye teknologier og innovation og øge kapaciteten inden for forskning og teknologisk udvikling, hvis dette er nødvendigt for regionaludviklingen
- c) udvikling af informationssamfundet
- d) beskyttelse og forbedring af miljøet gennem en økonomisk udvikling, der bygger på forsigtighedsprincippet og princippet om forebyggende indsats, og gennem en renere og mere effektiv udnyttelse af energi og udvikling af vedvarende energikilder
- e) fremme af lige beskæftigelsesmuligheder for mænd og kvinder, bl.a. ved oprettelse af virksomheder og ved gennemførelse af foranstaltninger, som gør det lettere at forene familieliv og erhvervsliv
- f) tværnationalt, grænseoverskridende og tværregionalt samarbejde inden for regionaludvikling.

Artikel 3 - EU-initiativ

- 1. I henhold til artikel 19 i [den generelle] forordning bidrager EFRU i overensstemmelse med artikel 20, stk. 1, i samme forordning til gennemførelsen af EU-initiativet vedrørende grænseoverskridende, tværnationalt og tværregionalt samarbejde, som tager sigte på at fremme en harmonisk og afbalanceret udvikling og fysisk planlægning i Europa.
- 2. I henhold til artikel 20, stk. 2, i [den generelle] forordning kan det i stk.1 i nærværende artikel omhandlede gyldighedsområde ved beslutningen om fondenes deltagelse udvides til også at omfatte foranstaltninger, som kan finansieres i henhold til Rådets forordning [ESF⁸, EUGFL⁹ og FIUF¹⁰], således at der åbnes mulighed for at iværksætte alle de foranstaltninger, der er fastsat i det berørte EU-initiativprogram.

Artikel 4 - Nyskabende aktioner

1. I henhold til artikel 21, stk. 1, i [den generelle] forordning kan EFRU deltage i finansieringen af:
 - a) undersøgelser foretaget på Kommissionens initiativ med henblik på at analysere og identificere problemer og løsninger vedrørende regionaludvikling, navnlig med hensyn til fysisk planlægning og det europæiske fysiske og funktionelle udviklingsperspektiv
 - b) pilotprojekter, som munder ud i et forslag til nye regionaludviklingsmodeller, som efter demonstrationsfasen kan anvendes i forbindelse med interventionerne
 - c) udveksling af erfaringer inden for innovation med henblik på at udnytte disse erfaringer i forbindelse med regionaludviklingen.

2. I henhold til artikel 21, stk. 2, i [den generelle] forordning kan det i stk. 1 i nærværende artikel omhandlede gyldighedsområde ved beslutningen om fondenes deltagelse udvides til også at omfatte foranstaltninger, som kan finansieres i henhold til forordning [ESF, EUGFL og FIUF], således at der åbnes mulighed for at iværksætte alle de foranstaltninger, der er fastsat i det berørte pilotprojekt.

Artikel 5 - Gennemførelsesbestemmelser

Gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 47 i [den generelle] forordning.

Artikel 6 - Ophævelse

Forordning (EØF) nr. 4254/88 ophæves med virkning fra 1. januar 2000.

Henvisninger til forordning (EØF) nr. 425/88 anses som henvisninger til nærværende forordning.

Artikel 7 - Revisionsklausul

På forslag af Kommissionen tager Rådet nærværende forordning op til revision inden den 31. december 2006.

Rådet træffer afgørelse om dette forslag efter proceduren i traktatens artikel 130 D.

Artikel 8 - Overgangsbestemmelser

De i artikel 52 i [den generelle] forordning fastsatte overgangsbestemmelser finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 9 - Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne

Formand

Forslag til
RÅDETS FORORDNING (EF)
om Den Europæiske Socialfond

Forslag til
RÅDETS FORORDNING (EF)
 om Den Europæiske Socialfond

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 125,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg²,

i overensstemmelse med proceduren i traktatens artikel 189 C i samarbejde med Europa-Parlamentet³, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets forordning (EF) nr. af ... om generelle bestemmelser om struktur-fondene⁴ (den generelle forordning) har afløst Rådets forordning (EØF) nr. 2052/88⁵, senest ændret ved forordning (EF) nr. 3193/94⁶, og Rådets forordning (EØF) nr. 4253/88⁷, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3193/94; Rådets forordning (EØF) nr. 4255/88 af 19. december 1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår Den Europæiske Socialfond⁸ (i det følgende benævnt "fonden"), ændret ved forordning (EØF) nr. 2084/93⁹, må ligeledes afløses;
- (2) de almindelige regler for strukturfondene som helhed er fastsat i forordning (EF) nr. (den generelle forordning), og det bør fastlægges, hvilke typer foranstaltninger Den Europæiske Socialfond (fonden) kan finansiere inden for mål 1, 2 og 3 under EF-initiativet til bekæmpelse af forskelsbehandling og ulige muligheder for adgang til arbejdsmarkedet og som led i nyskabende foranstaltninger og teknisk bistand;

¹ EFT L
² EFT L
³ EFT L

⁴
⁵ EFT L 185 af 15.7.1988, s. 9.

⁶ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 11.

⁷ EFT L 374 af 31.12.1988, s. 1.

⁸ EFT L 374 af 31.12.1988, s. 21.

⁹ EFT L 193 af 31.7.1993, s. 39.

- (3) det bør fastlægges, hvilke opgaver fonden har på baggrund af bestemmelserne i traktaten og i forbindelse med Fællesskabets prioriteringer med hensyn til udvikling af menneskelige ressourcer og beskæftigelse;
- (4) med konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Amsterdam i juni 1997 og resolutionen om vækst og beskæftigelse¹⁰ blev der sat gang i den europæiske beskæftigelsesstrategi, de årlige retningslinjer for beskæftigelsen og arbejdet med at udforme nationale handlingsplaner for beskæftigelsen;
- (5) fondens anvendelsesområde bør defineres, navnlig på baggrund af omlægningen og forenklingen af strukturfondenes mål og i lyset af den europæiske beskæftigelsesstrategi og de dertil knyttede nationale handlingsplaner for beskæftigelsen;
- (6) der bør udstikkes fælles rammer for fondens interventioner i alle tre strukturfondsmål, således at der på tværs af målene sikres en konsekvent og komplementær indsats, der tager sigte på at forbedre arbejdsmarkedets funktion og udvikle de menneskelige ressourcer;
- (7) medlemsstaterne og Kommissionen bør sikre, at programmering og gennemførelse af foranstaltninger, der finansieres af fonden under alle målene, medvirker til at fremme ligestilling mellem mænd og kvinder;
- (8) medlemsstaterne og Kommissionen bør sikre, at der ved gennemførelsen af foranstaltninger, der finansieres af fonden, tages hensyn til de sociale og arbejdsmarkedsmæssige aspekter af informationssamfundet;
- (9) det bør sikres, at foranstaltninger vedrørende industriel tilpasning imødekommer arbejdstageres (m/k) generelle behov som følge af konstaterede eller forventede industrielle ændringer og udviklingen i produktionssystemerne, og at de ikke er tilrettelagt med henblik på støtte til en enkelt virksomhed eller et bestemt erhverv; der bør tages særligt hensyn til små og mellemstore virksomheder og lægges særlig vægt på bedre adgang til uddannelse og bedre tilrettelæggelse af arbejdet;
- (10) det bør sikres, at fonden til stadighed styrker beskæftigelse og erhvervskvalifikation via støtte til foregribelse, rådgivning, anvendelse af netværk og uddannelsesforanstaltninger i hele Fællesskabet, og de støttede foranstaltninger bør derfor være horisontale og omfatte samfundsøkonomien som helhed uden prioritering af bestemte erhverv eller sektorer;
- (11) det bør omdefineres, hvilke foranstaltninger der er støtteberettigede, for at de politiske målsætninger for alle de mål, fonden bidrager til, kan gennemføres mere effektivt; det bør inden for rammerne af partnerskabet fastlægges, hvilke udgifter der er berettiget til støtte fra fonden;

¹⁰ EFT L 236 af 2.8.1987, s. 3.

- (12) indholdet af planer og interventionsformer bør suppleres og præciseres, navnlig som følge af, at mål 3 er omdefineret;
- (13) det bør sikres, at fondens interventioner koncentrerer om de største behov og de mest effektive foranstaltninger under hvert mål;
- (14) der må indføres ordninger, som giver lokale grupper mulighed for enkel og hurtig adgang til støtte fra fonden til aktiviteter vedrørende social udstødelse, hvorved de får opbygget deres evne til at gøre en indsats på området;
- (15) foranstaltninger af stor betydning for Fællesskabet, som iværksættes på Kommissionens initiativ, spiller en vigtig rolle i arbejdet for at nå de overordnede mål for EF-strukturindsatsen, jf. artikel 1 i forordning (EF) nr. (den generelle forordning); sådanne initiativer bør først og fremmest fremme tværnationalt samarbejde og fornyelse af politikken;
- (16) fonden yder endvidere støtte til teknisk bistand, nyskabende foranstaltninger og forberedende foranstaltninger, overvågning, evaluering og kontrol, jf. artikel 21 og 22 i forordning (EF) nr. (den generelle forordning);
- (17) kompetencen med hensyn til vedtagelse af gennemførelsesbestemmelser bør fastlægges, og der bør fastsættes overgangsbestemmelser;
- (18) forordning (EØF) nr. 4255/88 bør ophæves -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Opgaver

Inden for rammerne af de opgaver, som er pålagt Den Europæiske Socialfond (i det følgende benævnt "fonden") i medfør af traktatens artikel 123, og de opgaver, som er pålagt strukturfondene i medfør af traktatens artikel 130 B, og fastsat i forordning (EF) nr. (den generelle forordning) yder fonden støtte til foranstaltninger til styrkelse af de menneskelige ressourcer for at sikre et højt niveau for beskæftigelsen og den sociale sikring, ligestilling mellem mænd og kvinder, en bæredygtig udvikling samt økonomisk og social samhørighed. Fonden bidrager især til de aktioner, der gennemføres i henhold til den europæiske beskæftigelsesstrategi og de årlige retningslinjer for beskæftigelsen.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Fonden støtter og supplerer medlemsstaternes aktiviteter på følgende områder, især i forbindelse med medlemsstaternes flerårige nationale handlingsplaner for beskæftigelsen:

- a) udarbejdelse af en aktiv arbejdsmarkedspolitik for at bekæmpe arbejdsløsheden, for at forebygge langtidsarbejdsløshed blandt mænd og kvinder, for at gøre det lettere for de langtidsarbejdsløse at komme ind på arbejdsmarkedet igen og for at støtte en erhvervsmæssig integrering af unge og af personer, der ønsker at vende tilbage til arbejdsmarkedet
 - b) fremme af social integration og lige muligheder for alle til at komme ind på arbejdsmarkedet
 - c) styrkelse af de almene og faglige uddannelsessystemer som led i en politik for livslang uddannelse for at øge og fastholde beskæftigelsesevne, mobilitet og integration på arbejdsmarkedet
 - d) forbedring af systemer, der skal fremme en kvalificeret, uddannet og fleksibel arbejdsstyrke, skabe innovation og fleksibilitet i tilrettelæggelsen af arbejdet, fremme iværksætterkultur og jobskabelse og styrke det menneskelige potentiale inden for forskning, videnskab og teknologi
 - e) øget inddragelse af kvinder på arbejdsmarkedet, herunder bedre muligheder for at gøre karriere, kvinders adgang til nye jobmuligheder og selvstændig virksomhed samt en mindskelse af den vertikale og horisontale kønsopdeling på arbejdsmarkedet.
2. Fonden bidrager til at fremme lokale beskæftigelsesinitiativer, herunder lokale og regionale beskæftigelsespagter.
 3. Der skal tages hensyn til den sociale og arbejdsmarkedsmæssige dimension i informationssamfundet, blandt andet ved at udarbejde en politik og programmer, der er udformet, så at man kan udnytte beskæftigelsesmulighederne i informationssamfundet og sikre lige adgang for alle til informationssamfundets faciliteter og fordele.

Artikel 3

Støtteberettigede aktiviteter

1. Fondens finansielle støtte anvendes især til følgende aktiviteter:
 - a) støtte til personer:
 - i) almen uddannelse og erhvervsuddannelse (herunder erhvervsuddannelse, der træder i stedet for den lovpligtige undervisning), forberedende undervisning, herunder formidling og forbedring af grundviden (inkl. læsning og skrivning), vejledning og rådgivning
 - ii) beskæftigeshjælp og støtte til selvstændig virksomhed

- iii) inden for området forskning, videnskab og teknologiudvikling, post-graduate uddannelser og uddannelse af ledere og teknikere på forskningsinstitutioner og i virksomheder
 - iv) udvikling af nye muligheder for beskæftigelse
- b) støtte til forbedring af strukturer og systemer:
- i) styrkelse og forbedring af kvaliteten og indholdet i de almene og faglige uddannelsessystemer, herunder uddannelse af undervisere, instruktører og personale, samt en forbedret adgang for arbejdstagere til uddannelse og erhvervskvalifikationer
 - ii) modernisering og effektivisering af arbejdsformidlingskontorerne
 - iii) etablering af forbindelser mellem arbejdsmarkedet og uddannelses- og forskningsinstitutioner
 - iv) udvikling af systemer til fremtidsplanlægning og foregribelse af ændringer i beskæftigelsesudviklingen og den erhvervsfaglige uddannelse, især i forbindelse med nye arbejdsmønstre og nye former for tilrettelæggelse af arbejdet
- c) ledsageforanstaltninger:
- i) støtte til ydelse af tjenester til støttemodtagere, herunder etablering af omsorgsservice og faciliteter for familiemedlemmer, sundhedspleje og retshjælp
 - ii) styrkelse af kapaciteten, især for at fremme brobygningsmodellen til integrering på arbejdsmarkedet
 - iii) kampagner, information og reklame.
2. Aktiviteterne i stk. 1 kan kombineres eller suppleres som en del af en brobygningsmodel til integrering på arbejdsmarkedet.
3. Fonden kan finansiere aktiviteter i medfør af artikel 21 og 22 i forordning (EF) nr. (den generelle forordning).

Artikel 4

Koncentration af interventionen

1. For at fondens støtte kan virke så effektivt som muligt, koncentrerer dens interventioner inden for hvert af de prioriterede områder, der er anført i artikel 2, stk. 1, om et begrænset antal områder og emner, hvor behovet er størst, og hvor foranstaltningerne er mest effektive under behørigt hensyn til de relevante forudgående vurderinger. For at der kan ydes støtte til disse behov og foranstaltninger, bør der anvendes variable medfinansieringssatser inden for de grænser, der er fastlagt i artikel 28 i forordning (EF) nr. (den generelle forordning).
2. Ved programmeringen af fondens interventioner skal det under hensyntagen til resultaterne fra de forudgående vurderinger sikres, at der gennemføres foran-

støtninger, der har tilknytning til hvert af de fem politikområder, som er omtalt i artikel 2, stk. 1, litra a) - e). Ved fondens bevillinger til en given intervention skal der lægges særlig vægt på de politikområder, der er fastlagt i artikel 2, stk. 1, litra d) og e).

Hvis programmets finansielle midler ikke er tilstrækkelige til at støtte effektive politiske interventioner inden for hvert af de fem politikområder, der er fastlagt i artikel 2, stk. 1, skal der i den strategi, der er fastlagt ved programmeringen af de aktiviteter, som finansieres af fonden, alligevel klart tages hensyn til alle disse politikområder.

3. Ved programmeringen af fondens interventioner skal det også fastlægges, at mindst 1% af fondens midler til en given intervention i overensstemmelse med artikel 26 i forordning (EF) nr. (den generelle forordning) skal anvendes til mindre tilskud, fordelt ved hjælp af formidlende organisationer og med særlige adgangsordninger for ikke-statslige organisationer.

Artikel 5

EF-initiativ

1. I medfør af artikel 19 forordning (EF) nr. (den generelle forordning) bidrager fonden efter procedurene i artikel 20, stk. 1, i forordning (EF) nr. (den generelle forordning) til gennemførelse af EF-initiativet til bekæmpelse af forskelsbehandling og ulige muligheder for adgang til arbejdsmarkedet.
2. I overensstemmelse med artikel 20, stk. 2, i forordning (EF) nr. (den generelle forordning) kan det besluttes, at fondens bidrag til EF-initiativet ud over den anvendelse, der er omhandlet i artikel 3, kan omfatte foranstaltninger, som kan modtage støtte fra forordning EFRU-forordningen¹¹, EUGFL-forordningen¹² og FIUFforordningen¹³, således at alle initiativets planlagte foranstaltninger kan gennemføres.

Artikel 6

Nyskabende foranstaltninger

1. I overensstemmelse med artikel 21 i forordning (EF) nr. (den generelle forordning) kan Kommissionen finansiere de foranstaltninger til forberedelse, overvågning og evaluering i medlemsstaterne eller på EF-plan, som er nødvendige for gennemførelsen af de foranstaltninger, der er omhandlet i denne forordning. De kan omfatte:

¹¹ EFT L

¹² EFT L

¹³ EFT L

- a) foranstaltninger af fornyende karakter og pilotprojekter vedrørende arbejdsmarkedet, beskæftigelse og erhvervsuddannelse
 - b) undersøgelser, teknisk bistand og udveksling af erfaringer, der har multiplikatorvirkning, samt forberedelse
 - c) teknisk bistand i forbindelse med overvågning og grundig evaluering af samt kontrol med foranstaltninger, der finansieres af fonden
 - d) foranstaltninger, der som led i dialogen mellem arbejdsmarkedets parter henvender sig til virksomhedernes ansatte i to eller flere medlemsstater, og som vedrører overførsel af specialviden af betydning for fondens interventionsområde
 - e) information til de berørte parter, de endelige modtagere af støtte fra fonden samt offentligheden.
2. I overensstemmelse med artikel 21, stk. 2, i forordning (EF) nr. ... (den generelle forordning) udvides det i stk. 1, litra a), i nærværende artikel omhandlede anvendelsesområde ved beslutningen om fondens deltagelse i foranstaltninger, der kan finansieres i medfør af forordning (EF) nr. ... (EFRU, EUGFL, FIUF), for at iværksætte alle foranstaltninger af fornyende karakter.

Artikel 7

Støtteanmodninger

Anmodninger om støtte fra fonden ledsages af et skema i elektronisk format, der er udarbejdet af Kommissionen efter samråd med medlemsstaterne, og som giver en oversigt over foranstaltningerne fordelt på interventionsformer, således at processen kan følges fra indgåelsen af budgetforpligtelsen til den endelige betaling.

Artikel 8

Gennemførelsesbestemmelser

Kommissionen vedtager gennemførelsesbestemmelserne til nærværende forordning i henhold til proceduren i artikel 53 i forordning (EF) nr. (den generelle forordning).

Artikel 9

Overgangsbestemmelser

De overgangsbestemmelser, der er fastlagt i artikel 52 i forordning (EF) nr. (den generelle forordning), finder tilsvarende anvendelse i nærværende forordning.

Artikel 10

Revisionsklausul

På forslag af Kommissionen tager Rådet nærværende forordning op til revision inden den 31. december 2006.

Rådet træffer afgørelse om dette forslag efter proceduren i traktatens artikel 130 D.

Artikel 11

Ophævelse

Forordning (EØF) nr. 4255/88, som ændret ved forordning (EF) nr. 2084/93, ophæves med virkning fra den 1. januar 2000.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning.

Artikel 12

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne

Formand

Forslag til
RÅDETS FORORDNING (EF)
om strukturforanstaltninger inden for fiskeri

Forslag til
RÅDETS FORORDNING (EF)
 om strukturforanstaltninger inden for fiskeri

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet²,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg³, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den fælles fiskeripolitik medvirker til gennemførelsen af de generelle målsætninger i traktatens artikel 39; specielt Rådets forordning (EØF) nr. 3760/92 af 20. december 1992 om en fællesskabsordning for fiskeri og akvakultur⁴, ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, fremmer etableringen af en ligevægt mellem bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne på den ene side og fiskeriindsatsen og en rationel og ansvarlig udnyttelse af de pågældende ressourcer på den anden side;
- (2) strukturforanstaltningerne inden for fiskeri- og akvakultursektoren ("sektoren") skal medvirke til gennemførelsen af målsætningerne for den fælles fiskeripolitik og målsætningerne i traktatens artikel 130 A;
- (3) integreringen af strukturforanstaltningerne for sektoren i gennemførelsesplanen for strukturfondene i 1993 har forbedret fællesskabsforanstaltningernes synergi og gjort det muligt at medvirke på en mere konsekvent måde til styrkelse af den økonomiske og sociale samhørighed;
- (4) Rådets forordning (EF) nr. [*generel forordning om fonden*] om generelle bestemmelser om strukturfondene⁵ indebærer en fuldstændig revision af strukturpolitikens funktionsmekanismer, som skal træde i kraft pr. 1. januar 2000; strukturforanstaltningerne for denne sektor indgår i strukturfondenes højt prioriterede mål nr. 1 og 2, som træder i kraft fra samme dato; forordning (EØF) nr. 2080/93 af 20. juli 1993 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår det finansielle instrument til udvikling af fiskeriet⁶ bør som følge

¹ EFT C ... af ..., s. ..

² EFT C ... af ..., s. ..

³ EFT C ... af ..., s. ..

⁴ EFT L 389 af 31.12.1992, s. 1.

⁵ EFT L ... af ..., s. ..

⁶ EFT L 193 af 31.7.1993, s. 1.

heraf ophæves og erstattes af en ny forordning, som navnlig fastsætter de bestemmelser, der er nødvendige for en overgang uden afbrydelse af strukturforanstaltningerne;

- (5) den udelukkende regionale karakter af den for strukturfondenes mål nr. 2 planlagte programmering er uforenelig med programmeringen af ledsageforanstaltningerne i forbindelse med omstruktureringen af fiskeriflåderne; dette problem opstår ikke, hvad angår mål 1;
- (6) det er derfor hensigtsmæssigt ikke at integrere ledsageforanstaltningerne i forbindelse med omstruktureringen af fiskeriflåderne i programmeringen af mål 2; det er formålstjenligt at tildele disse foranstaltninger midler fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, med henblik på gennemførelse af foranstaltningerne i alle regioner bortset fra dem, der hører ind under mål 1, herunder også i de områder, der hører ind under mål 2; denne særskilte behandling berører ikke iværksættelsen af de andre strukturforanstaltninger for sektoren, som fortsat programmeres som led i mål 2;
- (7) Det Europæiske Fællesskab bør endvidere kunne yde finansiel støtte også uden for de regioner og områder, der er omfattet af mål 1 og 2, hvad angår alle strukturforanstaltninger for sektoren; det er ligeledes hensigtsmæssigt at tildele denne foranstaltning midler fra EUGFL, Garantisektionen -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. De strukturforanstaltninger, der iværksættes med finansielt bidrag fra Fællesskabet i medfør af nærværende forordning inden for fiskeri, akvakultur og forarbejdning og afsætning af fiskerivarer og akvakulturprodukter (i det følgende benævnt "sektoren") medvirker til gennemførelsen af de generelle målsætninger, der er omhandlet i traktatens artikel 39 og 130 A samt de mål, der er fastlagt i forordning (EØF) nr. 3760/92 og (EF) nr. *[generel forordning om fondene]*.
2. De i stk. 1 omhandlede foranstaltninger har til opgave:
 - a) at medvirke til at opnå en varig ligevægt mellem fiskebestandene og udnyttelsen heraf
 - b) at styrke udnyttelsesstrukturernes konkurrenceevne og udviklingen af økonomisk levedygtige virksomheder i sektoren
 - c) at forbedre forsyningen med og forædlingen af fiskerivarer og akvakulturprodukter
 - d) at medvirke til revitalisering af de områder, som er afhængige af fiskeri.
3. Fællesskabets finansielle bidrag kan bevilges til iværksættelse af foranstaltninger, som medvirker til en eller flere af de i stk. 2 omhandlede opgaver i henhold til de i artikel 2 og 3 fastsatte bestemmelser.

4. Rådet fastsætter som led i den i artikel 5 omhandlede procedure interventionsområderne for de i stk. 1 i nærværende artikel omhandlede strukturforanstaltninger.

Artikel 2

1. Der oprettes et finansielt instrument til udvikling af fiskeriet, i det følgende benævnt "FIUF".
2. De foranstaltninger, der iværksættes med finansielt bidrag fra FIUF, falder ind under strukturfondenes mål 1 og 2. De omfatter alle strukturforanstaltningerne i sektoren, bortset fra dem, der er omhandlet i artikel 3.
3. Endvidere bidrager FIUF i overensstemmelse med artikel 21 og 22 i forordning (EF) nr. [generel forordning om fondene] til finansiering af:
 - a) nyskabende foranstaltninger, herunder navnlig tværnationale aktioner og oprettelse af netværk for erhvervsdrivende i sektoren og for kystområder, som er afhængige af fiskeriet;
 - b) foranstaltninger vedrørende teknisk bistand.

I overensstemmelse med artikel 21, stk. 2 i forordning (EF) nr. [generel forordning om fondene] udvides det i første afsnit, litra a), omhandlede anvendelsesområde ved beslutningen om bidrag fra fondene til at omfatte foranstaltninger, som kan finansieres i medfør af Rådets forordning (EF) nr. [EFRU⁷, ESF⁸, EUGFL⁹] med henblik på at iværksætte alle de foranstaltninger, som er omhandlet i de pågældende nyskabende foranstaltninger.

Artikel 3

EUGFL, Garantisektionen, bidrager til finansieringen af:

- a) ledsageforanstaltninger i forbindelse med omstrukturering af fiskeriflåderne i de områder, som ikke hører ind under strukturfondenes mål 1
- b) samtlige strukturforanstaltninger i sektoren i de områder, som ikke hører ind under strukturfondenes mål 1 og 2.

Artikel 4

Det finansielle bidrag, der bevilges til hver særskilt aktion i medfør af de i artikel 1, stk. 3, omhandlede foranstaltninger, må ikke overstige det maksimumsbeløb, der skal fastsættes i henhold til den i artikel 5 omhandlede procedure.

Artikel 5

Med forbehold af artikel 6 vedtager Rådet, som træffer afgørelse efter forslag fra Kommissionen i henhold til den i traktatens artikel 43 omhandlede procedure, senest den [31. december 1998] de bestemmelser og betingelser, der gælder for fællesskabsbidraget til de i artikel 2 og 3 omhandlede strukturforanstaltninger.

Artikel 6

1. Bestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 4028/86¹⁰ og (EØF) nr. 4042/89¹¹ finder anvendelse for støtteansøgninger, der er indgivet inden den 1. januar 1994.
2. Delbeløb, der er disponeret over som støtte til projekter, som Kommissionen har truffet beslutning om mellem den 1. januar 1989 og den 31. december 1993 i henhold til forordning (EØF) nr. 4028/86, og som Kommissionen ikke har modtaget nogen anmodning om endelig betaling af senest seks år og tre måneder efter datoen for ydelse af støtte, frigøres automatisk af Kommissionen senest seks år og ni måneder efter datoen for ydelse af støtte og giver anledning til tilbagebetaling af uretmæssigt udbetalte beløb, med forbehold af projekter, der er suspenderet af retslige grunde.

Artikel 7

Forordning (EØF) nr. 2080/93 ophæves med virkning fra den 1. januar 2000.

Henvisninger til den ophævede forordning forstås som henvisninger til denne forordning.

Artikel 8

De overgangsbestemmelser, der er omhandlet i artikel 52 i forordning (EF) nr. [generel forordning om fondene] finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 9

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne

Formand

¹⁰ EFT L 376 af 31.12.1986, s. 7.

¹¹ EFT L 388 af 30.12.1989, s. 1.

SMV-OVERSIGT

1. Hvorfor er lovgivningen nødvendig? Hvad er formålet med den?

Lovgivningen er baseret på traktatens artikler om økonomisk og social samhørighed, særlig artikel 130 A, B og C, ifølge hvilke Fællesskabet via strukturfondene og andre finansielle instrumenter skal yde en indsats for at mindske de regionale forskelle og bidrage til udvikling af de mindst begunstigede områder, herunder landdistrikterne. Dette nye forslag er nødvendigt, da de nugældende forordninger om strukturfondene skal tages op til revision af Rådet inden den 31. december 1999 (artikel 19 i forordning (EØF) nr. 2052/88 som revideret ved forordning (EØF) nr. 2081/93).

Artikel 1 i dette forslag fastsætter de generelle mål for Fællesskabets strukturpolitik:

- (i) fremme af udviklingen og strukturtilpasningen i regioner med udviklingsefterslæb (mål 1)
- (ii) støtte til økonomisk og social omstilling i områder med strukturproblemer (mål 2)
- (iii) støtte til tilpasning og modernisering af uddannelses-, erhvervsuddannelses- og beskæftigelsespolitikker og -systemer. Under dette mål 3 kan der ydes finansiell støtte uden for de regioner og områder, der er omfattet af mål 1 og mål 2.

2. Hvem bliver berørt af denne lovgivning?

Den finansielle støtte, der ydes via strukturfondene, supplerer nationale aktioner iværksat i medlemsstaterne. Et nøgleprincip for strukturfondenes indsats er partnerskab mellem Kommissionen, medlemsstaten, regionale og lokale myndigheder, miljømyndigheder, økonomiske og sociale partnere og andre kompetente myndigheder, herunder dem, der er ansvarlige for at fremme ligestilling mellem mænd og kvinder. Partnerne skal udpeges af medlemsstaterne og skal alle inddrages i de forskellige faser af forberedelsen og gennemførelsen af strukturfondsindsatsen.

3. Hvad skal virksomhederne gøre for at efterleve denne lovgivning?

Det kræves ikke, at virksomhederne tager nogen direkte skridt for at efterleve forordningen, når den er vedtaget af Fællesskabet. For at få støtte fra strukturfondene skal virksomhederne opfylde en række betingelser, der fastsættes af de myndigheder i medlemsstaterne, der er ansvarlige for implementeringen af strukturfondene.

4. Hvilke økonomiske virkninger kan forslaget få?

De budgetmidler, Kommissionen foreslår til strukturfondene, beløber sig til ca. 210 mia. ECU for perioden 2000-06. Dette vil få betydelige økonomiske virkninger særlig i de regioner, der er støtteberettigede under mål 1, og til hvilke Kommissionen foreslår, at der afsættes omkring to tredjedele af de samlede midler. Generelt vil strukturfondsstøtten få en effekt for hele er-

hvervsklimaet i kraft af forbedringer inden for infrastruktur, tjenesteydelser til virksomhederne, investeringer i de menneskelige ressourcer og støtte til at forudse og lette økonomiske og sociale forandringer i virksomhederne. Den vil også få en direkte effekt for erhvervslivet i kraft af støtte til produktive investeringer.

5. Omfatter forslaget foranstaltninger, der tilgodeser den særlige situation for SMV?

I de vejledninger, Kommissionen har udsendt til hjælp ved programmeringen for perioden 1994-99, er der lagt vægt på den rolle, strukturfondene kan spille for at støtte udviklingen af SMV. Kommissionens tjenestegrene anslår, at ca. 15-20% af strukturfondsmidlerne for denne programmeringsperiode (ca. 150 mia. ECU) anvendes til støtte til SMV. Niveaue for støtten kan forventes at blive mindst lige så højt og måske højere i den næste periode, og denne prioritet vil blive understreget i de retningslinjer for strukturfondene, som Kommissionen foreslår i artikel 8, stk. 4, i udkastet til den generelle forordning. Kommissionen er i gang med en evaluering af den nuværende strukturfondsstøttes effekt for SMV, og resultaterne heraf kan blive til hjælp ved udvikling af fremgangsmåder for SMV-støtte i den nye programmeringsperiode.

6. Høring

Der har på nuværende stadium ikke fundet nogen formel høring sted uden for Kommissionen om de foreliggende forslag, selv om Agenda 2000-forslaget fra juli 1997, der skitserede grundprincipperne for reformen af strukturfondene, er blevet drøftet i vide kredse i hele EU. Når Kommissionen har vedtaget udkastene til forslagene til de nye forordninger, vil der finde en vidtrækkende høring sted, og forslaget indeholder særlige bestemmelser om, at de økonomiske og sociale partnere skal inddrages i gennemførelsen af aktionerne. Derudover påtænker Kommissionen hvert år at høre de sociale partnere organiseret på europæisk plan om Fællesskabets strukturpolitik.

ISSN 0254-1459

KOM(98) 131 endelig udg.

DOKUMENTER

DA

10 01 13 03

Katalognummer : CB-CO-98-184-DA-C

ISBN 92-78-32408-6

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer

L-2985 Luxembourg